

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1970. AUGUSZTUS 4.

Közel 30 ezer tonna hátrány a termelésben

A széntermelés mennyiségi mutatója meglehetősen kedvezőtlenül alakult júliusban. A vállalat összesen 91,7 százalékos teljesítményt ért el az adósság: 29 832 tonna.

A nagyobb termelőüzemek közül csak Szászvár és Pécsbánya érte el a kívánt szintet. A pécsbányaiak 109,2 százalékos tervteljesítésének szépségihábjára, hogy ezt iszapcsézzel együtt érték el. Ha ezt leszámítjuk, akkor a tény 93,8 százalék, vagyis 2082 tonna a lemaradás.

A szászváriak 108,4 százalékos eredménye (1140 tonna többlet), tehát mindenképpen dicséretes siker.

A brikettüzemek közül júliusban a nagymányokiak dolgoztak jobban, elérték a 118,8 százalékos teljesítményt (3769 tonna többlet). A hidasiak 100,5 százalékkal zárták a hónapot, mindössze 84 tonna előnyt szerezve. A két brikettüzem összesített eredménye 110,1 százalék, plusz 3853 tonna.

A Tanbánya gyorsan pótolta lemaradását és július végére elérte a 111,8 százalékos teljesítményt.

A mennyiségi tényezők szerint:

1. Pécsb.	109,2%	+ 4120 t
2. Szászvár	108,4%	+ 1130 t
3. Zobák	93,8%	- 2350 t

4. Vasas	95,7%	- 2177 t
5. Kossuth	92,1%	- 7382 t
6. Szabolcs	87,2%	- 7532 t
7. Béta	59,9%	- 15862 t
Tanb.	111,8%	+ 212 t

Az üzemek július 1-31-ig a következő tévyszámokat realizálhatják a minőségénél:

Üzem	Terv%	Tény%
Pécsbánya	37,5	38,5
Szabolcs	37,5	40,6
Vasas	36,5	37,8
Kossuth	36,0	36,0
Béta	39,0	48,0
Zobák	33,0	34,7
Szászvár	32,0	33,5
Tanbánya	39,5	36,6

Szocialista brigádok kirándulása

Üzemeink szocialista brigádja három nagyszabású, sikeres kirándulást szerveztek szombaton és vasárnap.

Kossuth-bánya Gépüzeme Sikondán töltötte a szabad szombatot. Az Anyagellátó Üzem KISZ-szervezete — az ifjúsági brigádokra építve kétnapos balatoni kirándulást rendezett. Vasárnap az IBUSZ komlói irodája különvonatot indított Fonyódra.

Nem kevesebb, mint 850 résztvevő élvezhette a Balaton hűsítő vizét és ismerkedhetett meg Fonyóddal, Badacsonyi szépségeivel, történelmi nevezetességeivel. A kitűnő szervezésből nem maradt ki a táj nevezetes borfajtainak megkóstolása sem.

Kossuth-bánya többszáz fővel képviseltette magát. A szállító körlettől 120-an voltak ott. Szép számmal jöttek el a szenesek, a feltárók; a szomszédos üzemekből, a Szénelőkészítőkől, valamint a város különböző vállalataitól.

A MÁV ezúttal jól vizsgázott. Pontosan indította a szerelvényt és az érkezés is menetrendszerű volt. A komló, a dombóvári és a fonyódi vasútállomás dolgozói is jól oldották meg feladatukat, ugyanúgy, mint a szerelvény személyzete. Az utasellátó üdítő italokról gondoskodott, s a kitűnő program jól szolgált a különböző brigádok barátságának elmélyítését. A bányagépesek is érezték

legalább olyan jól magukat, mint a Balatonnál lévőek. A legnépesebb brigádok: a Merkl János, a Lempel János, és a Weber József vezetete munkacsapatok adták a legnagyobb létszámot. Az üzem gazdasági és mozgalmi vezetői anyagi és erkölcsi hozzájárulással segítettek a kirándulást.

Az egésznapos program sport- és vidám vetélkedővel tarkítva telt el, szórakozást nyújtva, nemcsak a brigádtagnak, hanem a családtagnak és hozzátartozóknak is. Hartai Ferenc főrendező és Radócsi László különösen sok dicséretet kapott a szervezésért és a kirándulás kivitelezéséért egyaránt.

Műszakjegyzők

1970. augusztus 1. reggel fél öt. Kossuth-bánya felolvasó terme szinte meg teljesen üres. Szabadszombat lévén csak azok a dolgozók gyülekeznek, akik vállalták, hogy bejárnak az egyszakos termelésre.

Belépe az épületbe, a bejáratnál jobbra ajtó, rajta a felirat: MÁRKAIRODA. Bentől csak a számológépek csattogása hallatszik. A műszakjegyzők zárnak. A kik ismerik ezt a munkát, csak azok tudják mit jelent ez. A sorok írója könnyű helyzetben van, hiszen nemrég még maga is műszakjegyző volt, s a bentlétőket régi ismerősként üdvözölheti.

Kovács László csoportvezető nem a legkipihentebben fogad. Érthető ez, hiszen már huszonnegy órása talpon van, akárcsak a beosztottjai.

— Minden hónapban így van ez. — kezdi a beszélgetést. — A hónap utolsó napja számunkra tényleg 24 órából áll. Egyik reggeltől a másikig dolgozunk kell, hogy az üzem összes dolgozójának a műszakját összehajtsuk, kellő időben tudjuk a bérszámfejtőknek átadni.

— Miből is áll tulajdonképpen a műszakjegyzők munkája?

— Erre röviden nagyon nehéz válaszolni. A munka megnevezéséből ítélve sokan azt hiszik, hogy csak a műszakok jegyzése a feladatuk. Elmondhatjuk, hogy a fő dolgunk tényleg ez, de azért nagyon sok más is összejön. Be kell segítenünk a termelésjelentésbe, mi végezzük a túlóraigényléseket, a túlműszakra való berendeléseket, de feladataink közé tartozik a bányamentők berendelése, kiértékelése is.

— Hányan dolgoznak a csoporton?

— A műszakjegyzői létszám tizenegy, de hozzánk tartoznak a mérkások is. Munka jut mindenkinek bőven. Minden körletnek (szállító, gépészet, feltáró, szenes, bányagép, adminisztratívok és műszakiak), külön-külön műszakjegyzője van. Az egy főre eső létszám változó. Van aki több mint 400 emberrel foglalkozik, de van olyan is aki „csak” 200 dolgozó műszakját jegyzi.

Mint, Kovács elvtárs elmondta, nagyon oda kell figyelni erre a munkára. Egyetlen műszak, vagy szám elírása, egész sor reklamációt von maga után. A hűvögi zárás pedig különösen nagy figyelmet igényel, hiszen ettől függ a dolgozók bérének kifizetése.

se. Senki sem veszi jónéven, ha kevesebb fizetést kap, mint amennyit megérdemel.

— Aprópó! Mennyi a műszakjegyzők fizetése?

Erre a kérdésre már a többiek is felfigyelnek, nem éppen nagy lelkesedéssel. Mint mondják, ezzel nem lehet dicsekedni. Átlagban 1900 forint.

Bizony nem sok. Ehhez kiegészítés talán csak annyi, hogy munkaidőn kívül a szakszervezeti bélyeg árusításáért kapnak tiszteletdíjat, de ezt sem mindenki.

Pedig mindannyian családos emberek. Eppen ezért becsülendő, hogy Kovács László csoportvezető, Márton Miklós helyettes és a beosztottak: Kovács Jenő, Haász József, Scherdán Vilmos, Vincze István, Korom Sándor, Kovács János, Bodai Ferencné, Deák Istvánné és Nagy Lászlóné már évek hosszú sora óta végzik ezt a felelősségteljes munkát.

— Azt az egyet még szeretném kiemelni — folytatta a beszélgetést Kovács László, hogy mind az üzem vezetősége, mind jómagam csak megelégedéssel beszélhetünk a csoport munkájáról. Szinte nehéz kivetni tenni, hogy ki dolgozik jobban és kevésbé jól. Mégis meg kell említenünk Márton Miklós és Nagy Lászlóné tevékenységét. Miklós pontos, mindig napra kész munkájával, Nagyné pedig, nagy szorgalmával tűnik ki.

Nem szabad azonban megfeledkezni a márkásokról sem. Ők is tevékeny részesei a csoport dicséretes munkájának. Nagy az ő felelősségük is, hiszen a márkák kirakása, ellenőrzése nélkül jelenleg elképzelhetetlen lenne a fizikai dolgozóink leszállása a bányába. Emlékezzünk meg róluk is névszerint: Szőke Sándorné, Cseh Oszkár, Simon Miklósné és Budai Ilona közmegegyezésre végzik munkájukat.

A riport végére érve elmondhatjuk, hogy a műszakjegyzők és mérkások nem produkálnak magas százalékszámokat a termelésben. Nem is ez a feladatuk. Végzik munkájukat becsülettel, szorgalommal. Tanúsíthatják ezt Kossuth-bánya dolgozói, amikor felveszik fizetésüket és a fizetési cédulát ellenőrizve megállapítják, hogy a műszakok, szabadságok, túlórák, túlműszakok elszámolása a legnagyobb rendben van. S ezt a műszakjegyzőknek köszönhetik, hiszen az egész fizetési folyamat tőlük indul el. Sz. L.

A pécsbányaiak csatát nyertek

Ami a tervteljesítés mögött van — Nagyon magas a táppénzes állomány — A pótműszakok eredménye

„Bizonyítanunk kell!” — szinte majdnem mindig így kezdte az elmúlt másfél évben a beszélgetést Szokola Ferenc üzemvezető, amikor Pécsbányán összehívta a „mannschaftot”. Olyan szálólógévé vált e mondása, hogy műszaki értekezleten, termelési tanácskozáson vagy éppen pártcsoport-értekezleten, de a szakszervezeti taggyűlésen is, azt taglalták a jelenlévők: mit is kell produkálni ahhoz, hogy tovább éljen ez a bányáuzem. Eppen ezért nem is véletlen, hogy az év első feléve gazdasági eredményének értékelésekor azon két üzem között, amely maradéktalanul teljesítette szakmai és operatív tervét, Pécsbányát említették a második helyen. A gondos, körülbelül két esztendője szisztematikus munkafolyó feltárási és elővájtási tevékenység eredményére tették fel ezzel a koronát. Csütörtökön, azon

a megítélésünk, — meséli az üzemvezető. — Persze a mi elképzeléseink mit sem értek volna, ha nincs egy olyan brigád, amely száz százalékos magáévá teszi terveinket, és amely fizikai erejével besegett a munkába. Akkor behívtuk beszélgetésre az egyik legjobb brigádunkat, az aranykoszorús Fekete-brigádot. Huszonnégyen vannak, hat kisegítővel dolgoznak. Amolyan haditanácskozást tartottunk. Több ízben rekordot teljesítettek, meddőben, elég ha csak az elmúlt hónapot említem, 5,77 sebességgel, 24,70 centimétert hajtottak ki...

Statisztikai lapokat forgatunk. Mind az eredményeket igazolják. 1969-es év: 105,7 százalékos teljesítés, iszap nélkül, 1272 métert hajtottak meddőben, amíg az operatív tervük 770 méter volt. Elővájtásban a 6940 operatív tervvel szemben 8870 métert teljesítettek. És 1970 első feléve: amikor erőművi és iszapcsézzel nélkül 107,8 százalékos teljesítést értek el.

— És milyennek látja a második felévet az üzem vezetője? Könnyűnek, nehéznek? Pótműszakos termelésre számítani lehet-e, s egyáltalán mit vár a dolgozóktól?

— Nehéz lesz a második felév. Öszintén meg kell mondani, operatív tervünket 1400 tonnában állapították meg. Célunk? Folytatjuk a feltárást és az elővájtást is megfelelő ütemben. Olyan fejtési frontot alakítunk ki, hogy mindig legyen tartalékunk. És ehhez szükség van az üzem valamennyi dolgozójának hasznos hozzáállására, a párt, a szakszervezet és a KISZ-szervezetek hatékony, mozgósító tevékenységére. Sajnos bármennyire nem örülünk neki, kénytelenek leszünk pótműszakokat a jövőben is beállítani. Az üzem önállóságot kapott e vonatkozásban, az üzemvezetés dönt, mikor milyen mértékben vesszük igénybe pótműszakokra a szabad szombatoikat. Erre szükség van, mert a plusz kívánalmakat nem tudjuk munkanapon teljesíteni. Érdekes statisztikát készítettünk a pótműszakokról. Az az igazság, hogy van olyan dolgozóink, aki 17-15 pótműszakot is csinált. A legelőzavartabbak közül is hadd említsék néhány nevet: Fischer Bálint csillás, Tratnyik Imre csillás, Horváth József (55) vajúr, Kriffka László vajúr, Sólyom János vajúr, Váradi János vajúr, Hajdu László vajúr, Csorba József csillás, Atkari István csillás, Báka József vajúr, Czipf János vajúr. Ők dicséretet érdemelnek. De a dolgozók 69 százaléka, amely nem kapcsolódik be a munkába, egyáltalán. Erőlkdjünk csak mi, de tartani fogják a markukat, ha a nyereség elosztásáról lesz szó! Mi azt szeretnénk,

ha mindenki egy emberként vállalja részt

a pótműszakokból segítve ezzel második felévi tervünk teljesítését!

— Ugy tudjuk, az üzemek közül Pécsbánya az egyetlen, ahol a munkás-létszámot teljes egészében betöltötték, nincs létszámlány. Az elmúlt hónapban is a 805 fős tervezett létszámmal szemben 810-816 fizikai munkást foglalkoztattak. Hogyan sikerült ezt megoldani?

— A statisztika igaz, de meg kell mondani, mégis van létszámgondunk — mondja üzemvezető. — Ugyanis nagyon magas a betegműszakok miatti kiesésünk, illetve a táppénzen levő dolgozóink száma. A munkáslétszámmal elég ha azt említem, hogy a tervezett 16 műszakkal szemben nem volt ritka az olyan munkanap, amikor 20,9, 30,3, sőt 25 és 26 körül mozgott a betegműszak. Vizsgáltuk az okát, különbözőbb eredményt nem értünk el. Érdekes, hogy mindig szombatokra emelkedik meg a táppénzesek száma, nehéz az okát megtalálni. A körzeti orvosok mintegy 40 lakóterületen veszik táppénzes állományba dolgozóinkat, az üzemi orvoson kívül. Ami elkerül, hogy télen az influenza járványban nem volt olyan magas a táppénzes állomány, mint most a nyári időszakban.

— Ugy tudjuk, Pécsbányán is bevezették az újrendszert, differenciált prémizálást egyes földalatti munkahelyeken és azt mesélik schikt után tolokodnak a kifüggesztett teljesítménytábla előtt a kiszállók, hogy lássák mit hozott a nap. Miként vált be az új prémizálási módszer?

— Az üzemvezetés, a párt és a szakszervezeti vezetés úgy ítéli meg, jó, kell, a legjobb dolgozók jutalmazására alkalmas. 100 és 1500 forint között adunk prémiumot a teljesítménytől függően a legjobbaknak. Bár még kísérleti stádiumban van, mi továbbra is szeretnénk alkalmazni.

— S gondok tetézik-e az amúgy is nehéz munkanapokat?

— Sajnos akad az is — mondja az üzemvezető. — Kevés a csille. S legelőzőbb a fűrészhány. Ha nem kapunk sürgősen segítséget az anyagellátástól, számolhatunk nehézségekkel.

— A termelési tanácskozás napirendjén is ezek a kérdések szerepeltek. Főleg a csillehiányt panaszolták az előkészítő körlet dolgozói. Mi minden erőnkkel azon vagyunk, erre mozgósítsuk aktívistáinkat, hogy energiájukat

a termelés érdekében hasznosítsák

— kapcsolódik a beszélgetésbe Glock József.

— Mi a pártszervezet részéről a korábbi hónapokhoz hasonlóan helyállást kérünk valamennyi dolgozótól, s példamutatást a kommunisztáktól. Nagy segítséget jelentett a munkánkban, hogy az üzemvezető elvtárs mindig őszintén feltárta előttünk a nehézségeket, az elképzeléseket, tájékoztatott a döntésekről. Mi úgy irányítottuk az alapszervezetek munkáját, hogy valamennyi területen több ízben is napirendre tűzték a termelés állását.

Kilenc óra van. Befejezzük a beszélgetést, hiszen percenként szól a telefon, hozzák a jelentéseket, emberek állnak sorba az üzemvezetői iroda előtt. Teendőket vitatnak és „haditerveket” készítenek. Azt kívánjuk: elképzeléseiket sikeresen váltsák valóra az év hátralévő felében is!

Csoka Magda

kivitelezőket kerestünk.

Legfontosabbnak a feltárások biztosítását ítéltük. És ma mondhatom, nem volt rossz

A jó bányaalapot megteremtése elősegíti a biztonságos munkavégzést

Fokozni kell a délutános műszakban az ellenőrzést — Szigorítani a munkafegyelmet!

Mindig izgalmas kérdés: hogyan alakult a baleseti helyzet, csökkentek-e a halálos balesetek és egyáltalán milyen a munkafegyelm. E kérdésekre a legilletékesebbtől, Rickert Antal biztonságtechnikai csoportvezetőtől kértünk választ, aki már birtokában van az 1970. első félév adatainak.

A vállalatnál összesen 4450 balesetünk volt hat hónap alatt. Ennek 51 százaléka üzemi balesetnek van nyilvánítva, a többi egyéb balesetnek minősül. Erdemes összehasonlítást végezni két azonos időszakban. Amíg 1969. I. félévében a 3 napon túl gyógyuló üzemi balesetből kiesett betegmunkás 25 534 munkás volt, addig ez a szám 1970. I. félévében 24 709 munkásra csökkent. Amíg a százezer munkásra eső baleseti gyakorisági szám 1969 első félévében 62,5 volt, 1970 első félévében 66,4-re emelkedett. Külön vizsgálva a föld alatti baleseti gyakoriságot, 1969-ben 91,4, 1970-ben 95,9 volt. A baleseti gyakorisági számnak az emelkedését elsősorban Szabolcs bányáiban, Zobák-bányában és Béta-bányában történt omlás, illetve az igen magas gyakorisági szám okozta. Mindhárom üzemben a követelményektől és az üzemen belül kialakult ideges hangulat a balesetek emelkedéséhez vezetett.

Hogyan alakult a súlyossági mutató?

A súlyossági szám az elmúlt év hasonló időszakához képest csökkent. 1969-ben 21,2, 1970-ben 20,0 volt. A súlyossági szám csökkenése és a baleseti gyakorisági szám emelkedése végsősoron a 100 ezer munkásra eső kiesett betegmunkások számában lényeges változást nem eredményezett, ez a szám 1969-ben 1325 munkás volt, 1970-ben 1328 munkás volt. Elmondható, hogy a baleseti helyzet az előző év hasonló időszakához képest nem változott!

S mit mutat a halálos kimenetelű balesetek száma?

Igen komoly javulás volt. Míg 1969-ben 5 halálos kimenetelű balesetünk volt, 1970 első félévében egy dolgozónk szenvedett halálos balesetet. Így tehát a baleseti helyzet az elmúlt év hasonló időszakához képest, a halálos balesetek számának kivételével, lényegesen nem változott! Persze más a kép egyes üzemek vonatkozásában, ahol a baleseti helyzet igen rossz volt, sok esetben érthetetlenül magas a gyakorisági szám. Ebből a szempontból vizsgáltuk az üzemek baleseti helyzetét, és megállapítottuk, hogy a szén-elővájtási baleseti gyakorisági szám igen magas Szabolcson, 187,9, Vasason 125,5, Kossuthon 121,1, Tanbányánál 234,3 volt. Ezen rossz mutatók közül is kirívó a Tanbánya, ahol végsősoron a munkát úgy kellene irányítani, hogy ne történessen baleset. A meddőelővájtású gyakorisági számnál a kirívó helyzet Zobákon mutatkozott, ahol 318,0 volt.

Ugy értesültünk, nagyon magas a korszerűen biztosított fejtések baleseti gyakorisága is. Miért?

Valóban rossz a helyzet. Szabolcson 237,2, Tanbányánál 262,4 volt. Szabolcsbányán a hulló és guruló kő, jövesztés és omlás között okozott fel-tűnően sok balesetet, amelyeket mi a technológiai fegyelm lazaságára vezetünk vissza. Tanbányánál az anyagmozgatásnál történt a legtöbb baleset. A hagyományosan biztosított fejtéseknél magas gyakorisági számmal dolgozott Zobák-üzem, ahol a gyakorisági szám 238,3 volt. Megvizsgálva az okot, megállapítottuk, hogy a hagyományosan biztosított fejtésekben a balesetek több mint ötven százalékát

hulló és guruló kő okozta, amely a technológiai fegyelm lazaságából adódik.

S miként értékeli a biztonságtechnikai csoport vezetője a föld alatti és külszíni szállítás baleseti helyzetét?

A föld alatti szállítás igen rossz. Zobákon, 83,6, és Szászváron 103,8 volt. A külszíni szállítás baleseti gyakorisági száma vállalati szinten elfogadható, de igen magas Pécsbányán, ahol 102,4 volt, Kossuthon, ahol 79,0 volt és Bétán, ahol 108,4 volt.

A balesetokozók hogyan csoportosíthatók?

Erdemes külön is vizsgálni. Hulló és guruló kő 19,6 százalékban, anyagmozgatás 14,8 százalékban, tárgyak leesése és eldőlése 11,6 százalékban, kézi szerszámok használata 7,9 százalékban okoztak balesetet. A jövesztő- és rakodógépek 0,6 százalékban, a szállítóberendezések 2,2 százalékban, a csúszdászállítás 2,3 százalékban, a kötél- és vitlászállítás 2,3 százalékban, a kézi csillézés 6,8 százalékban, a mozdonyszállítás 2,6 százalékban okozott balesetet. Magas, 11,3 százalékos az elcsúszásból és elesésből eredő baleset, 0,8 százalékban műhelygépek, 2,5 százalékban egyéb gépek okoztak balesetet. Az egyéb okok pedig 14,1 százalékot tesznek ki. Munkafolyamatot vizsgálva pedig legmagasabb az anyagmozgatásnál, a szállítás és rakodásnál.

A termelői üzemeknél a sérültek kor szerinti megoszlása mutat-e érdekességet?

Erdekes, hogy a súlyossági szám a legmagasabb a 40 év felettiekénél, 27,9, 31—

40 év között 18,4, 21—30 év között 15,3 és a 20 éven aluliaknál 1,38. A sérülteknek föld alatt eltöltött ideje szerint viszont legkevesebb a baleset a 20 év feletti föld alatti munkásoknál, legmagasabb az 1 év alattiaknál.

A sérült testrészek vonatkozásában továbbra is a kézsérülés vezet?

Igen. A sérülések 47 százaléka kézsérülés, 28,0 lábsérülés, 8,7 százaléka fejsérülés, 3,5 százaléka szemsérülés, és 12,8 százalékot tesz ki az egyéb testrészsérülés.

S a föld alatti balesetek melyik műszakokban következnek be leggyakrabban?

A baleseti gyakorisági szám 111,0, a második harmadban van 99,4 a gyakoriság, az első harmadban, és 85,2 a harmadik harmadban.

Ha figyelembe vesszük az első félév baleseti helyzetének alakulását, milyen következtetések levonására hívja fel a figyelmet a biztonságtechnikai csoport vezetője, vagyis mit kell tennie a fokozottabb biztonságért?

Legfontosabbnak a technológiai fegyelm megszilárdítását tartom, ezzel csökkenthető a balesetek! Miután a vizsgálatokból eredő balesetek magasak, fokozni kell a dolgozók munkafegyelmét. A jó bányaalapot megteremtése is fokozza a biztonságos munkavégzést. S végül, de nem utolsósorban fontosnak tartom a délutános műszakokban az ellenőrzések fokozását. Ez mindannyiunk közös érdeke! — fejezte be kérdéseinkre adott választ Rickert Antal, a vállalat biztonságtechnikai csoportjának vezetője.

Csóka

Bérgazdálkodásunk összhangban van a kollektív szerződésben rögzítettekkel

A Mecseki Szénbányák Szakszervezeti Bizottsága pénteken Meszesen tartotta ülését. Az ülésen résztvett Bogár József, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának vezető titkára és Koszta János, a Bányai Dolgozók Szakszervezetének képviselője.

Napirenden a Mecseki Szénbányák I. félévi béralap- és bérszínvonal-gazdálkodásának alakulásáról készített tájékoztató jelentést vitatta meg a szakszervezeti bizottság.

A bérpolitikai tervnek megfelelően az I. félévben számos bérgazdálkodással kapcsolatos intézkedésről adott számot a jelentés. Többek között rögzítette, hogy 1970. január elsejével a szakmánya-bérezés alapját képező bértarifát, a fejtés, a szénéelővájtás és meddőelővájtási termelési folyamatoknál 92 forintól 96 forint/műszakra emelték, a mozgófontantartás bértarifáját pedig 87 forint/műszakban állapították meg. Beszámolt a jelentés arról, hogy

a munkaerőgazdálkodás problémájának megoldása érdekében a szakmunkások, betanított és segédmunkások munkakörében január elsejével hatmillió bérfejlesztést hajtottak végre.

Mint jelentős intézkedésről szóltak arról, hogy Zobákbányán 1970. január elsejével a munkahelyi pótlék folyósítását a műszaki állományú dolgozókra is kiterjesztették. Részletesen megvitatták az anyagi ösztönzés új formáit, lehetőségeit, az élkezeléseket. Megállapították azt, hogy a személyi juttatások alakulására tett intézkedések mind a vállalati bérpolitikai tervben, mind a kollektív szerződésben rögzítettekkel összhangban vannak. Beszámoltak arról, hogy bár akadnak nehézségek, az a cél, hogy a jelentős 1970. évi bérszínvonal-növekedés mellett az év végi részesedés megközelítőleg azonos módon alakuljon, mint 1969-ben. Feltételként határozták meg hogy:

minden bérintézkedés alapja a nyereségterv maradéktalan teljesítése, illetve túlteljesítése.

Külön tájékoztatóként szerepelt az a jelentés, amely a Szabolcsbányán alkalmazott üzemi mozgóbér felhasználását elemezte. A napirend tárgyalására meghívták Szabolcsbányára vezetőit is. A bányáuzemnél 1970. április 1-től például a fejtési munkahelyen kollektív premizálást alkalmaznak, de a prímiumból nem minden dolgozó és nem egyenlő arányban részesül.

A premizálás lényege, hogy az egyén részére kifizethető prímium alapját a dekadonként végzett munkája dönti el.

A fejtési dolgozókat három csoportba kategorizálták; a csapatvezető, a párt és a szakszervezeti bizalmi javaslata alapján, a körletvezetőség bírálja felül a végzett munkát.

A mozgóbérről kapcsolatos tájékoztató jelentést, valamint a vállalati béralap-gazdálkodást taglalo jelentést élénk vita követte. A szakszervezeti bizottság tagjai kimerítően boncolgatták egy-egy részterület problémáit, kérdéseket tettek fel és vitatkoztak a jelentés előterjesztőivel. A szakszervezeti bizottság titkára, Markwart Károly, úgy zárta be a vitát, hogy

a vállalat jól politizált és gazdálkodott a bérekkel 1970. első felében. Közvetlenéi tolmácsolta a szabolcsi vezetőknek a bátor kísérletezésért és a mozgóbérezés további finomítására hívta fel a figyelmet.

Bogár József, az SZMT vezetőtitkára felszólalásában arra hívta fel a figyelmet, hogy akkor jó a bérezési politika, ha teljesítmények is állnak a kifizetéshez. Összegezve megmondta, hogy a szocialista bérezés azon alapelve: hogy mindenki munkája szerint részesüljön a megtermelt javakból, és az üzemi teljesítmény és bérezés összhangjának fontosságára figyelmeztette a jelenlévőket.

Második napirendi pontként az 1969/70. évi szakszervezeti politikai oktatást értékelő jelentést vitatta meg a szakszervezeti bizottság.

Befejezésül a szakszervezeti bizottság második félévi munkatervét és egyéb kérdéseket vitattak meg.

Amikor kirügyeznek a fák*

Es a betegség számára megváltás is volt. Amikor lábadoni kezdett, megkapta a fementést. Leszereltették. Így szerencséjére megúsza a háborút.

Fanni két bátyja már nem volt ilyen szerencsés. A hadijelentésből tudták meg, hogy ők hősi halált haltak. Szinte minden családnak voltak halottai. Kinek a férje, kinek a fia, veje, testvére. Mindenki gyűlölte ezt a vad öldöklést, és titokban alig várták a végét. Az emberek megsokallták a nélkülözést, nyomorgást, az állandó rettegést, a hiábavaló pusztulást. Békét akartak. Nyugodt életet! Tiltakozású sztrájkoltak. A bányászok is összedugták fejüket. Követelték a béremelést és azt, hogy a katonákat ne vigyék a háborúba. Legyen már vége az ezstelen vérontásnak!

A munkásság kezdte felismerni a helyzetét. Nem jól van ez így. Kézről kézre jártak a tiltott könyvek.

Oroszországban a béketűrő, az évszázados kíméletlen elnyomástól megmozdíthatatlanak hitt muzsikusok is megszokták a kiszolgáltatottságot, hitük megingott a „Cár atyuskában”. A legsorsdöntőbb helyzetben a Bolsevik Párt és Lenin fegyverbe szólította a munkásokat és parasztokat. 1917. október 25-én, amikor összeült a II. Oroszországi Szovjet Kongresszus, a munkásosztály megdöntötte az Ideiglenes Kormány hatalmát, s győzött a világon elsőként a szocialista forradalom. Ez a nagy győzelmet visszahangozta a világ. Nálunk egy év múlva az 1918-as esztendő hozta meg az erőszakos összetákolást. Osztrák—Magyar Monarchia szétesését. Győzött a polgári demokratikus forradalom.

Haynau egykor hiába garantálta, hogy Magyarországon legalább száz évig nem lesz forradalom. Alig telt el 70 esztendő, s a nép újra kimutatta erejét. Tavasz volt, kikelet. S ahogy éledni kezdett a természet,

az emberek is egyre jobban sóvárogtak az igazi szabadság után. 1919. március 21-én, a tavasz első napján, az ellenséges hadseregek gyűrűjében roppant nehéz körülmények között került a hatalom a munkásság kezébe. A proletárhatalom 133 napos fennállása szakadatlan harc volt. Mindent megtettek, amit a 133 nap alatt meg lehetett tenni. A proletárdiktatúra lehetővé tette, hogy minden dolgozó tanulhasson. A nyomortanyákból rendes lakásba költöztek a szegények. A Balaton mellett nyaralhattak a munkásgyerekek. Sajnos, az öröm nem tarthatott sokáig. Minden ellenségünk összefogott a diktatúra leverésére. Cselekedni kellett. Sorra özönlöttek a munkások és parasztok a Vörös Hadseregbe. Anyák küldték fiaikat, asszonyok férjüket, hogy harcoljanak az igazságért.

A bányából is elszökdösöttek a munkások a Vörös Hadseregbe. Pécszet megszállták a szerbek. A határ valahol Árpádtetőnél volt. Egyik éjjel Antal is nyakába vette az erdőt. A jól ismert ösvényeken hamar és minden nehézség nélkül átjutott a határon, és beállt vöröskatonának.

Pár nap múlva zörögtek az ablakon. Fanni ijedten búj ki az ágyból. Ki lehet az? Kinezett. Szerb katonák, Uramisten! Ezek meg mit akarnak?

— Nyissa ki! — kiabáltak. Voltak vagy öt-en.

Nem tudta, mitévő legyen, de az egyre hangoskodó kiabálásnak és dörömbölésnek kénytelen volt eleget tenni. A katonák nem bántották. Valami tiszt féle ráparancsolt, hogy öltözzön azonnal, viszik a parancsnokhoz. Felültették egy kocsi, ahol még négy ismerős bányászasszony ült. Rémmellett néztek egymásra. Szemükben riadt félelem: Hova viszik őket? Mi lesz velük? És egyáltalán mit akarnak? Jó félóraidőcsögés után ismerős helyre érkeztek, az árpádtetői kőbányához, ahol a szerbek táboroztak. Fanni sokat járt erre gombázni. A parancsnok három napig faggatta őket, hogy hova ment a férjük, de ők csak tagadóan rázták a fejü-

ket. Nem tudják. Pedig nagyon is jól tudták. Amikor végre elengedték őket, elhatározták, hogy ők is átmennek a vöröskökhöz. Otthon Fanni összecsomagolta ruháját, egy kis elemőzsidát, és elindult férje után. A másik négy asszony is vele tartott. Az egyik már tudta a módját, hogy hogyan juthatnak át.

— Van ott egy ór, akinek ha összeadunk egy kis pénzt, szívesen átvezet bennünket — mondta.

Úgy is történt. A katona sebesen a zsebébe gyümöszölte a pénzt, és megmutatta, merre menjenek, amerre biztonságos. Jó két órát gyalogoltak az erdőn át, amíg a táborba értek. Ott aztán nagy volt a meglepetés. Antal szájátva ölelte magához feleségét.

— Hogyan kerültél ide? — hebegte.

— Látod, egészen könnyen, még a hajam szála sem görbült meg. Azután Fanni töviről hegyére elmesélte, hogy mi történt vele. Befejezésül még hozzátette:

— Nem megyek haza. Itt maradok veled, amíg vissza nem foglajuk azt, ami a miénk. Valami hasznomat majd csak veszitek.

A táborban lenni nagyon jó volt. Esténként nagy tüzet raktak, körültek, beszélgettek, énekeltek. Volt egy katona, aki Oroszországból jött haza. Legtöbbször őt hallgatták nagy áhitattal, mert az olyan szépeket tudott mesélni és főleg igazakat. Harcolt a vörösgárdistákkal, még Lenint is látta.

A táborház lángja megvilágította az átszellemült arcokat. Senki sem moccant, mindenki az előadást hallgatta.

— Lenin nagy ember. Az ő eszméi a mi eszméink. Nem kell a háború! Azt úgyis csak a szegény munkásnép nyíli meg. Miért van különbség szegény és gazdag között? Mindenkinke joga van az élethez. És nem is akármilyenhez! Aki dolgozik, annak fizessék meg munkája szerint. De nemcsak dolgozni kell, hanem pihenni is. A szórakozáshoz is jogunk van. Lenin is ezeket az eszméket vágta a cáriak fejébe. És neki igaz van! — emelte fel hangját a szónok.

— Mi is így akarjuk! A föld legyen azé, aki megműveli! A gyárak, üzemek, bányák pedig a miénk! Eljen, éljen! — kiabáltak a katonák. — Végre elfött a mi időnk! Ha szép szóval nem megy, hát fegyverrel vívjuk ki jogainkat!!!

Amikor elcsendesedett a tábor, a katonák pihenni tértek. Csak az őrszemek virrasztottak, szuronyos puskájukon megmecsillant a hold ezüstös fénye. Fanni álmatlanul forgolódott fekhelyén. A szónok szavai jártak az eszében. — Milyen jó is lenne, — gondolta — ha ez mind megvalósulhatna. Még álomnak is túl szép lenne! Ha rendszeren, igazságosan megfizetnék Antal, vehetnének valahol a közelben egy szép kis kert házat, nem kellene a bányalásból származó kővetés attól rettegni, hogy mikor lakolhatják ki őket. És ha már lenne egy szép kis otthonunk, oda biztosan szívesebben látogatna el a gólya. — Elmosolyodott. — O, de talán addig jobb is így, hogy nincs gyerekük. Mit is tudnának nyújtani szegénykéknek? Mi is nyolcan voltunk testvérek, szegény anyánk állandóan anyagi gondokkal küszködött. Elég volt a nyomorból, szenvedésből. Szívemből beszélt az a messziről jött ember.

Lassan összekavarodtak agyában a gondolatok. Úgy érezte, hogy zuhan-zuhan, valami nagy mélységbe. Elaludt.

Teltek a hetek. Az ellenség megerősödött. A táborba egyre lejutóbb hírek érkeztek. Antal megícsak hazaküldte Fannit, most a tábor sem volt biztonságos. Harcra nem került sor. Minden ellenségünk összefogott a Tanácsköztársaság leverésére. A fiatal Szovjetunió sem tudott segítségünkre sietni, hiszen ő is élet-halálharcot vívott az intervenció csapatokkal. S a 133 dicsőséges nap után ismét hatalomra kerültek az elnyomók. A Vörös Hadsereg és a proletárdiktatúra vezetőit kegyetlenül megkínózták, majd kivégezték. A katonákat leszerelték. Antalék is így jártak. Fegyvereiket elszedték, őket pedig hazaküldték, hogy dolgozzanak, most kell a szén.

Szomorú látvány volt végignézni, amint a leszerelt katonák szóltalanul, lehajtott fejjel jöttek az úton. A Hősök terei futballpályán hatalmas tömeg gyűlt össze. Várták a katonákat. Amikor azok a kanyarban feltűntek, az asszonyok hangos zokogásba kezdtek. Fanni is köztük volt.

Pollákné Stumpf Márta

(Folytatjuk)

* A felszabadulási Irodalmi pályázat 3. díjas elbeszélése.

Összevont brigádértekezlet Szabolcsbányán

Szombaton délelőtt a pécsszabolcsi Puskin Művelődési Ház nagytermében került sor Szabolcs-bánya szocialista brigádjainak 1970. I. félévi munkájának értékelésére. A brigádértekezleten részt vettek a szocialista brigádvezetők és műszaki patronálok, Feuerstahler József megnyitóját követően Zsongor Ágoston ismertette az üzem szocialista brigádjainak első féléves munkáját.

Szabolcs-bányán idén 42 brigád, két körlet, öt üzemrész és üzem adta le a szocialista vállalatát. Így a mozgalomban 1379-en vesznek részt és ez az üzem dolgozóinak 66,3 százalékát jelenti. A mozgalomban még részt vesz két női és hét ifjúsági KISZ-brigád is.

Zsongor Ágoston versenyfelelős beszámolójában a következőket mondotta:

— A brigádok 1970. évi vállalásait hazánk felszabadulásának 25. évfordulója és Lenin születésének 100. évfordulója tiszteletére, majd a Magyar Szocialista Munkáspárt X. Kongresszusának tiszteletére tették. Fél év elteltével, a féléves munka értékelésére 36 brigád, két körlet és négy üzemrész adta le naplóját az értékelő bizottságnak. Hat brigád és egy üzemrész nem adta le naplóját.

Az értékelés beszámolója és az összesítő számok a le nem adott naplók hiányával készült.

FEJTÉSI KÖRLET

Az üzem fejtési körletének öt brigádjából két brigádot az értékelő bizottság bronz fokozatra jelölte (Molnár és Reichart brigádokat), két brigádot (Kozma és Foral), mely vállalását az I., II. és III. fejezetben foglaltak 10 százalék hiányban belül teljesítette, fokozatmegtartásra jelölte. Egy brigádot (Horváth), a bizottság elutasított, a brigádban történt sok baleseti sérülés miatt. A fejtési üzemrészt, miután vállalását 10 százalékos hiányban belül teljesítette, fokozatának megtartására jelölték.

Kiemelt tényként értékelték az üzemrészt brigádjainak a két óvoda, a két úttörő órs és egy árva gyermek patronálását. (Egyik brigád 1200 forintot fizetett be bankszámlára a patronált árva lány leendő kihazasítására.) Egy brigád pedig egyik munkatársát két hétre Visegrádra küldte üdülni, fedezve annak minden kiadását.

AZ ELŐKÉSZÍTŐ KÖRLET

Az előkészítő körlet 16 brigádjából és üzemrészből az értékelő bizottság az üzemrészt fokozatának megtartására javasolta. Hat brigádot (Fábián—Böröcz, Kiss, Nikolausz, Ritter, Vass és Schwarcz) fokozatmegtartásra, két brigádot (Baráth és mérnökség), bronzplakettre jelölt, míg két brigádot elutasított. Egy brigád naplója nem volt értékelhető, öt

brigád pedig le sem adta naplóját. Az, hogy az öt brigád nem adta le naplóját, nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az üzemrész nem teljesítette vállalását.

Az üzemrész operatív végrehajtását a vállalat 105 százalék helyett 100,67 százalékra teljesítette, míg a teljesítmények 107,4 százalékra alakultak.

Az oktatásra tett vállalások teljesítésében lemaradás van, ugyancsak ez a helyzet a társadalmi munkaórák teljesítésében is.

GÉPÉSZETI ÜZEMRÉS

A gépészeti üzemrész tizenhárom brigádjáról, egy körletéről és üzemrészeiről az értékelő bizottság a következő értékelést adta:

Az üzemrész zászlófokozatot, a bányalakatok körlet aranyplakettjét, öt brigád (Hau, Feitig, Hámán Kató, Orbán és Kovács) bronzplakettjét, három brigád (Kiss, Horváth és Bérczes) ezüstplakettjét és öt brigád (Palotai, Gábor, Nagy, Csertető február 24. és Bayer) aranyplakettjét érdemelt ki.

Az üzemrész brigádjai a rájuk hárult feladatokat

megoldották. Különösen figyelmet érdemel az üzemrész brigádjainak patronáló tevékenysége: három iskolát, négy óvodát és több játszótérrel patronálnak. Az első félévben teljesített társadalmi munkaórák száma 2001 óra.

SZÁLLÍTÁSI ÜZEMRÉS

A szállítási üzemrész hat brigádjának és egy üzemrészének munkáját az értékelő bizottság a következőként értékelte:

Egy körlet oklevélre, egy brigád (Petőfi) bronzplakettre, három brigád (Béke, Gorkij és Ságvári) ezüstplakettre és egy brigádot (Feitig Jenő) aranyplakettre javasolt.

A brigádok már most teljesítették a tanulási és társadalmi munkavégzés terén tett éves vállalásait. Igen pozitívan értékelhető az üzemrész által kezdeményezett és vezetett szocialista brigádok klubja.

A balesetek vonatkozásában azonban még van javítani való.

FURÁSI KÖRLET

Az értékelő bizottság pozitívan értékelt a furási kör-

Zsongor elvtárs befejeztül szót a munkaverseny propagálásának hiányáról, a munkaverseny nagyobb nyilvánosságáról, amit szerinte fallútságokon, hangos hirdásokon és a sajtó segítségével lehetne megoldani.

A brigádok értékelése után Varga János, az üzem szakszervezeti bizottságának titkára ismertette az 1961-es rendelet, az üzemben történő alkalmazását, majd öt követően Kálmán Endre főmérnök ismertette az üzem előtt álló feladatokat a II. félévre vonatkozóan.

Ezután hozzászólások következtek, majd a műszaki patronálok számoltak be a brigádoknál végzett munkájukról. K. L.

let első félévi tevékenységét. Társadalmi munkaóra vállalásukat 70 órával túlteljesítették.

Aranyplakettre értékelték a körlet munkáját.

Az osztálybizottság értékelő bizottsága a műszaki csoport és a Tanácsköztársaság brigád munkájáért bronzplakettet ítél meg.

Nem értékelhették viszont a Kutatási Osztály és Gyura György újítóbriád féléves tevékenységét, mert naplójukat értékelésre nem adták be.

ÜZEMEK KÖZÖTTI PÁROVERSENY

Szabolcsbánya és a Iovvi VIII. számú akna között folyó párosverseny féléves értékelése még nem készült el.

Az üzemben folyó párosversenyt a szenes és az előkészítő üzemrész között, a féléves pontozásos értékelés alapján, a szenes-körlet nyerte. Az előkészítő körlet és szállítási körlet közötti szerződés, valamint a mérnökségi brigáddal kötött szerződés féléves szinten teljesítve van.

Az Újhegyi Üzem kongresszusi vállalásának félévi értékelése

TERMELES

1. Az első félévben a pécsi bányakerületből és Komlóról érkező és előkészítésre kerülő 883 600 tonna szénterrel szemben 947 884 tonna szent dolgoztak fel, ez 107,3%-os teljesítésnek felel meg.

2. A tavi iszap kitermelésénél az I. félévi 48 900 tonna tervvel szemben 96 318 tonna iszapot termeltek ki, ez 96,5%-os túlteljesítésnek felel meg a vállalt 100%-os túlteljesítéssel szemben, ami 47 418 tonna többletiszapot jelent.

ÖNKÖLTSÉG

Fajlagos korrigált önköltségi tervüket a vállalt 6%-os csökkentéssel szemben 6,4%-

kal csökkentették, és az tonnánként 2,36 forint megtakarítást jelent.

ÁRBEVÉTEL

Összárbevételi tervüket nem tudták teljesíteni, mert:

1. A bányakerületek az előirányzott 37,16% hamutartalom helyett 39,5%-os átlagos hamutartalmú nyerszenet küldték be.

2. Az eredetileg a termelésbe be nem tervezett pécsbányai külszíni mosott dara mennyisége féléves szinten 64 510 tonna volt, melynek tonnánkénti átlagára 113 forint, ugyancsak árbevétel szempontjából rontó tényezőként hatott a többletiszap mennyisége is, amit januárban a három bányakerület-

nek, a többi hónapokban Pécsbányának számoltak el, ez a mennyiség 85 130 tonna volt féléves szinten, átlagára 200 forint volt tonnánként.

Az iszaptermelésnél a 96,5%-os tervtúlteljesítéssel a tervezett 12 274 mFt-tal szemben 24 690 mFt árbevételt érték el, ez 12 416 mFt többlet árbevételt eredményezett.

A politikai nevelő és felvilágosító munka terén az 1969/70. évi pártoktatási évben a párt, KISZ és szakszervezeti politikai oktatásban 27 tanfolyamon 637 fő vett részt és vizsgázott eredményesen.

Az 1970/71. évi politikai oktatásra való szervezés munkája az egész üzem területén folyamatban van.

Bemutatjuk a szállítási és fűrészes szocialista brigádot

A Központi Fátalep legregyebb brigádja a szállítási és fűrészes brigád. Egyedüli ősbriád az üzemnél. Tulajdonképpen szocialista üzemrészről van szó. Hogy miért őket kerestük meg? Elsősorban azért, mert az Elüzem cím elnyerésének fő részesei. Másodsorban az „Aranykoszorús” jelvény várományosai (idén érték el az „Ezüstkoszorús brigád” címet). Az I. negyedévet 112,6%-ra, a II. negyedévet 117,1%-ra teljesítették. A fűrészesek feladata: a bányászati üzemek által igényelt faanyag megmunkálása, a szállítókének szállítóedényekbe való berakása és továbbítása.

Horváth János a részleg vezetője, aki egyben az üzem párttitkára is. Őt kerestük meg a brigáddal kapcsolatban:

— Igen komoly erőt fejtenek ki munka közben dolgozóink. Mintegy 12—16 m³ fát kell egy embernek megmozgatnia. Feladatunknak mindig maradéktalanul eleget tétünk és teszünk. Szívesen áldozunk fel a szombatot és a vasárnapot, hogy más brigádoknak segítsünk. Az összetartás nagyon jó, 9 év alatt

mindössze 3 leszámolónk volt. Külön pozitívumnak számít, hogy segédünkünkönkből több káder nőtt már ki harmadvezetői beosztásig.

Mi pedig megnéztük a fűrészeseket és a szállítókat munka közben. A völgyelölgepek, hasítógépek, pillérvágó szalagfűrészek és feszkegék igen nagy zajt csapnak. Horváth Lászlónak le kell állítania a hasítógépet, hogy szót váltsonk.

— Most min dolgozik?

— Kossuth bánya részére 3 méteres bányafát lapok készítek.

— Hogy van megelégedve a munkájával?

— A hasítógép nagyszerű újítás, nagyon megkönnyíti feladatunkat. Régen a fát gyomorral nyomtuk a körfűrészre, most láncos előtolás van. Egyébként szeretek itt dolgozni, megtalálom a számításomat.

— A munkatársra Övári Lajos. Önnek mi a véleménye?

— Körülbelül ugyanaz, mint Lacinak. Annyit fűznék hozzá, hogy brigádunkban megvan az egyetértés, jó ilyen körülmények között dolgozni.

A szállítók közül Horváth Ferencet kerestük meg:

— Jól érzi magát a fátalepen?

— Igen. Én muzikus cigány vagyok, de ebből semmi hátrányom nincs. Jól megértjük egymást a munkatársakkal és a főnökeimmel. Örülök, hogy így alakult az életem.

Mindezeket a gondolatokat, véleményeket, terveket hűen tükrözi a brigádnapló. Itt található meg a kollektíva versenyvállalása, amely a „szocialista üzemrész” újabb elnyerését tüzi ki célul. Ebben vállalják, hogy a megmunkálási területén éves szinten az üzemek anyagellátásának biztosítása érdekében tervüket 109%-ra teljesítik. A selejttelést minimálisra csökkentik. A pillérelmés gazdaságosabbá tétele érdekében használatba veszik a nagy szalagfűrész. A szállítási vonalán vállalják, hogy éves tervüket 107,5%- helyett, 114%-ra teljesítik, a létszámszökkenés ellenére. A szakmai képzés területén a szállítási brigádok 50%-a, azaz 8 fő elvégzi a fűrészgép kezelői tanfolyamot.

Politikai vonalon a részleg valamennyi dolgozója a társadalmi szervek által indítandó politikai tanfolyamokon részt vesz. Egy közös kirándulást is terveznek. További feladatuk a baleseti mutatók javítása. Társadalmi munkavállalásuknak már eleget tettek, hiszen a fátalep körül 105 nyárfát ültettek el.

Végezetül Varga Zoltánt, a központi fátalep vezetőjét kerestük meg, hogy nyilatkozzon a szállítási és fűrészes szocialista brigádokról:

— Ez a szocialista részleg a fátalep törzsgárdájához tartozik. Igen öntudatos, kötelességtudó emberek dolgoznak itt. Munkájukra mindig lehetett és lehet számítani. Így volt ez a télen is, amikor mostoha körülmények között biztosították a bányászati zavartalan anyagellátását. Feltehetően el kell még mondanom, hogy törzsi viszonylatban az elsők között voltak, amikor az árvízkarosultak részére megindultak a felajánlások.

Vass Tamás

Mindenki a tehetségéhez mérten

A IV. ötéves terv elé

Július 19-én, vasárnap valamennyi napilapunk első oldalán közölte a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága 1970. július 15—16-i ülésének határozatát a IV. ötéves terv irányelveiről.

Közvéleményünk egyre élénkebb érdeklődéssel fogadja a népgazdasági eredményeiről szóló tájékoztató értékeléseket s a megoldásra váró feladatok ismertetését. És mégis, aligha akad még egy közlemény, újságcikk — a két éve közzétett és bevezetett új gazdasági mechanizmus irányelveinek ismertetése óta —, mely akárcsak megközelítően is ily nagy érdeklődést váltott volna ki dolgozóink körében, mint a most nyilvánosságra hozott tervezet. Ez természetes is, hiszen a hosszú évek során szerzett tapasztalatok még a közgazdaságtan bonyolult tudományában kevésbé jártas ember számára is egyre kézzelfoghatóbbá teszik, hogy egyéni boldogulásának általános gazdasági lehetőségét, elsősorban a termelésben kifejtett munka hatékonysága és annak végső eredménye szabja meg.

A harmadik ötéves terv lényegében

gazdaságunk stabilizálását, belső arányainak és a fejlődés fő irányainak korszerűsítését, igazítását jelölte meg legfőbb feladatul.

Sikerült-e mindezt megvalósítanunk? Erre a valamennyiünket foglalkoztató kérdésre adott választ a közelmúltban közreadott irányelvek I. pontjában foglalt összegezés, mely átfogóan ismerteti az ország gazdasági fejlődésének fő vonásait az 1966—1970-es időszakban. A Központi Bizottság megállapította: „A III. ötéves terv időszakában megmutatózó fejlődés, valamint a gazdasági reform révén korszerűsített tervezési rendszerünk kedvező feltételeket teremt a hetvenes években a további előrehaladáshoz, a szocializmus teljes felépítésének folytatásához.”

Gazdaságunkról ma elmondhatjuk, hogy erőinket, lehetőségeinket és a növekedés ütemét tekintve 4—5 év múlva elérhetjük a legfejlettebb országok háború előtti szintjét. És nem hágyhatjuk figyelmen kívül azt sem, hogy ezt a rendkívül gyors gazdasági felzárkózást úgy értük el, hogy közben véglegesen felszámoltuk a társadalmi egyenlőtlenséget, megszűntettük a nyomort, a nincstelenséget, eltűnttük a létbizonytalanságot és a munkanélküliséget, megszüntettük a volt uralkodó osztályok műveltségi monopóliumát, a legfejlettebb tőkés országoknál is magasabb szintre emeltük a társadalom szociális ellátottságát.

Lenyűgöző és mégis reális az a széleskörű, körültekintő, gazdasági erőinket,

lehetőségeinket számbavevő tervezés, mely alapján meghatározta a népgazdaság 15 éves távlati tervének fejlődési ütemét és irányát.

Valamennyiünk által ismert, hogy mennyi gondot, számitgatást igényel akárcsak egy közepes létszámú család egyhavi költségvetésének elkészítése, a rendelkezésünkre álló anyagi lehetőségeinken belül. S mennyivel nehezebbé válik helyzetünk, ha hosszabb időre kell terveznünk. És még az is összehasonlíthatatlanul egyszerű az ország többszörösen összetett, rendkívül bonyolult gazdasági, társadalmi, kulturális fejlődésének irányát meghatározó tervezet elkészítéséhez viszonyítva.

Nem határozható meg mindez az eddig végzett munka eredményeinek és hiányosságainak teljes ismerete nélkül. Erre a széleskörű vizsgálódásra épült a Központi Bizottság megállapítása is, mely a IV. ötéves terv politikai céljának a szocialista társadalom építésének meggyorsítását jelölte meg, s ennek megfelelően: a szocializmus anyagi-technikai bázisának továbbépítését; a szocialista tervezési kódás fejlesztését, a gazdasági reform elveinek következtetés alkalmazását; az életszínvonal további emelését; az ország védelmének biztosítását.

Gazdaságunk fejlődésének irányát azonban nemcsak a nagy területeket magában foglaló kategóriákban jelöli meg a tervezet, de szól külön is a szűkebb területeket érintő feladatokról, így egy-egy iparág jövőjére vonatkozóan is. A szénbányászat jövőjével kapcsolatban pedig kimondja: „A szénbányászatban — az energiastruktúra korszerűsítésével összhangban — fejleszteni kell a népgazdaság energiaellátásában továbbra is fontos szerepet betöltő gazdaságos széntermelet, fokozatosan leállítva a gazdaságtalan bányászati termelését...”

A tervezet IV. pontjában a gazdaságpolitikai szervező munkáról szól, felszólítva minden pártszervezetet és minden kommunistát, hogy

tehetségéhez mérten vegyen részt népgazdaságunk fejlesztésében, a szocialista Magyarország építésében.

Alapszervezeteinkre hárul a feladat, hogy az elkövetkezendő időkben sorakerülő vezetőségválasztó taggyűléseken részletesen ismertessék, világosabbá tegyék a tervezet dolgozóink előtt. Erre már csak azért is nagy szükség van, mert az elkövetkezendő hónapokban választja meg a tagság azon vezetőit, akik irányítói lesznek a dolgozóknak a Központi Bizottság által kibocsátott tervezet a IV. ötéves terv időszakában történő megvalósításában.

Kapu László

A Magyar Népköztársaság külpolitikája

A felszabadulás előtti „magyar külpolitika” azzal fejezte be dicsesten pályafutását, hogy Magyarország, mint Hitler utolsó csatlósja jelent meg a vesztes országok sorában a béketárgyalásokon. A két világháború között és a második világháború alatt folytatott eszelen és bűnös külpolitika súlyos következményeit Magyarország még sokáig viselte.

Ma alapvetően más a helyzet: ma hazánk a világtörténelem jövőjét meghatározó erőkkel működik együtt. A Magyar Népköztársaság külpolitikája arra irányul, hogy miközben az általános nemzetközi viszonyok kedvező alakulásáért dolgozik, igyekszik minél kedvezőbb nemzetközi feltételeket teremteni hazánk szocialista rendszerének védelméhez, szocialista rendünk alkotó továbbfejlesztéséhez, a szükséges külső előfeltételek biztosításához. Elmondhatjuk, hogy negyedszázaddal a második világháború után, Magyarország a reális nemzetközi erőviszonyokat a marxista-leninista politikai tudomány következetes alkalmazásával értékelve vesz részt a nemzetközi életben. A Varsó Szerződés védelmi közösségében a Kölcsonós Gazdasági Segítség Tanácsának fejlődő együttműködésében törekszik a szocialista országok egységére, a fejlődésének védelmére, az imperialista agresszió megfékezésére, a különböző rendszerű országok békés egymás mellett élésének érvényesítésére.

AZ EURÓPAI BÉKE ES BIZTONSÁG MEGSZILÁRDÍTÁSÁRA.

1938-ban Magyarországnak 38 országgal volt diplomáciai kapcsolata s abban az időben 70 független ország vett részt a nemzetközi életben. 1947-ben a fasiszta hatalmak veresége következtében Magyarországnak csak 20 országgal volt diplomáciai kapcsolata, s az Egyesült Nemzetek Szervezetének a 70 független országból csak 52 volt tagja. 1960-ban 52 országgal volt diplomáciai kapcsolata, amikor 115 független ország létezett és az ENSZ-nek 99 tagállama volt.

Az a szerep, melyet hazánk a nemzetközi szervezetekben is betölt, szintén bizonyítja és mindenütt egyre felismertebbé teszi cselekvő külpolitikánk lényeges vonását, melyet már a rosszindulat is nehezen magyarázhat félre: Magyarország, mint szocializmus építő országa a legnagyobb mértékben érdekelt a nemzetközi kapcsolatok normalizálásában, a politikai, gazdasági, tudományos kapcsolatok erősítésében. Nemzetközi kapcsolataink dossziéja évről évre gyarapodik. Immár 600 szervezet tagja vagyunk. Ilyen szinten mammutszámmal sohasem jegyeztük külkapcsolatainkat. Erdemes akárcsak néhány mondat erejéig elemezni ezt a 600-as számot. A tagságból eredő kiadások legnagyobb részét a 17 szervezetre fordítjuk, melyek közül a legfontosabbak: az ENSZ, az ENSZ speciális szervezetei, a KGST, a Dubnai Atomkutató Intézet, a Szakszervezeti Világszövetség, a Duna-bizottság a DIVSZ. A műszaki-gazdasági szervezetek száma, melyekben részt veszünk 187, pénzügyi-statisztikai szervezet 29, tudományos 160, kulturális 66, egészségügyi 72, társadalmi 35, sport 61.

1967-ben Magyarország az első szocialista ország, mely elnököt adott az ENSZ Politikai Bizottságának.

A szocialista társadalom felépítésének programjából az következett, hogy nemzetközi tevékenységünk főirányai: testvéri viszony, szoros szövetség osztagtestvéreinkkel, elsősorban a felszabadító Szovjetunióval és a többi népi demokratikus országgal.

A szovjet állam külpolitikája megakadályozta, hogy az imperialista hatalmak beavatkozhassanak Magyarországon kibontakozó forradalmi átalakulások folyamatába. A Szovjetunió szorgalmazta hazánknak az Egyesült Nemzetek Szervezetébe való felvételét. A második világháború után a Szovjetunió volt az első nagyhatalom, mely hazánkat egyenrangú félként kezelte, s 1948. február 18-án barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést kötött Magyarországgal. Ezzel az aktsussal

MEGSZÜNT HAZÁNK NEMZETKÖZI ELSZIGETELTSÉGE.

megnyiták a nemzetek közösségének kapui és még gazdagabb tartalmat kapott a két ország testvéri barátsága és minden irányú együttműködése.

Külpolitikánk másik nagy eredménye a Magyar Népköztársaság testvéri kapcsolatainak kialakulása a szocialista világrendszer államaival, hazánk egyenjogú részvétele a szocialista közösség kollektív politikai, katonai, gazdasági szövetségében. Büszkén mondhatjuk el: a szocialista internacionalizmus és az egyenjogúság elvein alapuló, az élet minden területére kiterjedő testvéri kapcsolatokat alakítottunk ki a szocialista közösség államaival.

Hazánk nem egyszer világhossá tette mindenki előtt, akit illet: amíg fennáll az agresszív tömb, a magyar kormány a Varsói Szerződés védelmi erejének növelésén, politikai és katonai szervezeteinek tökéletesítésén kíván munkálkodni. Mivel a szocialista világrendszer hozzájárulásának mértékét az imperializmus elleni harchoz mindenekelőtt közösségünk növekvő gazdasági ereje is meghatározza, megalakulásától kezdve ezért fordítunk oly különleges figyelmet a Kölcsonós Gazdasági Segítség Tanácsa munkájára.

Szocialista külpolitikánk harmadik nagy eredménye, hogy baráti kapcsolatokat alakított ki a világ fejlődő országaival többségével. A jelen korszak egyik fontos jellemzője, hogy Ázsia, Afrika, Latin-Amerika népei és államai az imperializmus tartalékából a szocialista világrendszer szövetségeseivé válnak. Külpolitikánk a maga szerény eszközeivel, de vas-következetességgel, ott ahol szavát hallathatta, az ENSZ-ben és más nemzetközi fórumokon, szüntelenül támogatta e népek felszabadító mozgalmát.

Vessünk pillantást azokra a nemzetközi problémákra, melyek megoldásáért diplomáciánk oly nagy erőfeszítéseket tett a múltban, tesz a jelenben, sőt minden előjel szerint ezeken munkálkodik majd még az elkövetkező években is. Ha tartalmilag vizsgáljuk ebből a szempontból a magyar külpolitikánkat, azonnal szemünkbe ötlő, hogy nemzetközi tevékenységünket három csoportba soríthatjuk össze:

1. Vietnami támogatása és küzdelem a háború megszüntetéséért.
 2. A közel-keleti rendezés előmozdítása.
 3. Az európai biztonsági rendszer megteremtése.
- A magyar külpolitika csakúgy, mint a korábbi években, ma is újra meg újra kinyilvánítja: a Vietnami elleni amerikai agresszió megszüntetését, a kérdés békés rendezését továbbra is a nemzetközi élet legfontosabb problémájának tekinti. A vietnami hazafiak a közel-múltban ésszerű, az Egyesült Államok számára tisztességes visszavonulási lehetőséget kínáló javaslatokat tettek a békés megoldásokra. A magyar külpolitika minden lehetséges fórumon a legteljesebb támogatását adta ezek-

hez a javaslatokhoz. A magyar diplomácia küzdelmét e javaslatok valóra váltására, megerősíti az a biztos tudat, hogy a fordulat tulajdonképpen már bekövetkezett a vietnami frontokon, s az agresszió felszámolása immár belátható időn belül elképzelhető.

Hazánk képviselői az ENSZ különböző szerveiben, bizottságaiban kifejezik aggodalmukat és felháborodásukat a közel-keleti események látán, ahol az izraeli támadó cselekmények nap nap után újabb áldozatokat követelnek és feszültségben tartják a világot. A magyar külpolitika állásfoglalásaiban már nem egyszer rámutatott, hogy a kivezető út ebből az áldatlan és veszélyes helyzetből nem lehet más, mint hogy a Biztonsági Tanács 1967. novemberi határozata alapján békés úton elérjék a megszállt arab területek kiürítését, rendezzék az összes megoldásra váró problémákat, beleértve a palesztinai menekültek helyzetének megoldását és valamennyi közel-keleti állam létének biztosítását. Kormányunk többször biztosította támogatásáról az izraeli agresszió ellen küzdő arab népeket, s szállt síkra amellett, hogy politikai eszközökkel

SZÁMOLJÁK FEL AZ IZRAELI AGRESSZIÓ KÖVETKEZMÉNYEIT.

Külpolitikai tevékenységünk harmadik fő csomópontja az európai biztonság megteremtésére való állandó törekvés. Külpolitikánk e kérdés felvetésénél ebből indul ki, hogy hazánk európai ország, így kormányunknak megkülönböztetett figyelmet kell szentelnie földrészünk békéjének és hogy az össz-európai biztonsági konferencia meghatározó szerepet játszhatna kontinensünk politikai atmoszférájának megjavításában. Az a napirend, melyet a Varsói Szerződés külügyminisztereinek prágai értekezletére körvonalazott, magyar vélemény szerint kiválóan alkalmas volna az európai biztonsági rendszer alapjainak kimunkálásához. Mindkét javasolt napirendi pont: az erőszakról való lemondást tartalmazó nemzetközi szerződés, mindpedig az európai államok gazdasági együttműködésének problémái, olyan kérdéscsoportokba tartoznak, melyek megoldása biztosan hozzájárulna ahhoz, hogy Európa tartósan a béke kontinensévé váljék.

A magyar külpolitikát figyelemmel kísérő közvélemény, amikor meglepődéssel összegezi ezeket a kétségtelen és kézzelfogható sikereket, nem ringathatja magát egy pillanatig sem káros illúziókban. Bármennyire is kénytelen a közvélemény és egyes szövetséges kormányok nyomására Washington rugalmasabb taktikáshoz folyamodni az európai értekezlet ügyében, még mindez nem jelenti, hogy nem folytatja a színpalak mögött aknamunkáját

A TANÁCSKOZÁS ÜGYE ELLEN.

melyet valójában meg akar akadályozni. S ismét más kérdés, hogy egyes nyugati kormánykörök nagyobb hajlékonyságot mutatnak a kétoldalú eszmecsereken a semmire sem kötelező puhatolozások során, s más dolog, hogy a konkrét napirend, időpont és színhely ügyében mi az álláspontjuk. S az európai biztonsági értekezlet ügyében támadt kedvező lehetőségek nem homályosították el egy pillanatra sem külpolitikánk előtt, hogy a NATO ezzel párhuzamosan tovább szövegtel veszélyes terveit, mint azt legutóbbi, a nukleáris tervező bizottság velencei értekezletén tapasztalhattuk.

Hortobágyi István

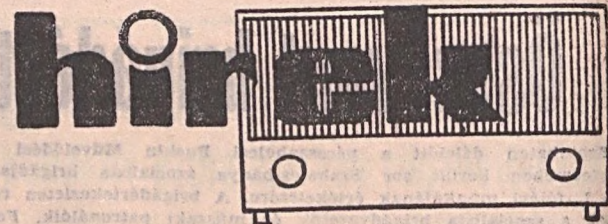
Az AKÖV új szolgáltatása Komlón

Amióta több ezerre növekedett a komlói gázfogyasztók száma, gondot okozott a palackok házhoz szállítása. Most végre olyan vállalat kezébe adták a szolgáltatás feladatát, amely képes ennek megoldására.

Füzi Árpád üzemigazgató, lapunkat tájékoztatva, elmondta, hogy az AKÖV a fuvarozást augusztus 3-tól kezdte meg. A városban egy palack házhoz szállításáért nyolc forintot számolnak fel. A szolgáltatás időpontja megegyezik a gázcseretelep nyitvatartási időpontjával. Az igényeket személyesen (az AKÖV új pályaudvarán lévő Volán irodában), vagy telefonon (26-61-es szám) lehet bejelenteni hétköznapokon reggel 7-től délután 4 óráig, szombaton 7-15-ig.

Arra kéri a fogyasztókat: a megrendeléssel egyidőben közöljék otthontartózkodásukat, nehogy kétszer kelljen menni a kocsinak.

Azt is kedvező hírként adhatjuk közre, hogy az AKÖV és az ÁFOR között előrehaladott tárgyalások folynak a gázolaj házhoz szállítása érdekében. Mínt hogy a kényelmesebb olajtüzelésű-kályha tulajdonosok száma is egyre több lesz, a Volán belépését itt is örömmel fogadják az érdekeltek.

A TIT KOMLÓ VÁROSI SZERVEZETE augusztus 4-én elnökségi ülést tart a Városi Tanács VB. helyiségében. Az ülésen az 1969/70-es ismeretterjesztési év munkáját tart beszámoló Páll Lajos titkár.

„PANNÓNIA 70” elnevezéssel tartják augusztus 16-29. között a szövetségi szakemberek nemzetközi találkozókat Harkányban, melyen a finn szövetségi mozgalom vezetői is részt vesznek.

AUGUSZTUS 22-IG TART NYITVA Gyulán a Kollektív Grafikai Tárlat, melyen Takács Dezso, a Bányász Művészeti Kör képzőművészeti szakvezetője három linómet-szetével vesz részt.

A NÉPFRONT ÚJ CÍME és telefonja. A Hazafias Népfőnt Pécs városi bizottságának címe és telefonja megváltozott. Új címe: Pécs, Széchenyi tér 16., első emelet (a volt Nótanács helyisége). Új telefonszáma: 25-06.

A NEMZETKÖZI PIACON is elismert Carbon Könnyűipari Vállalat (Komló) Dinamó fantázia néven új terméket hoz forgalomba a II. félévben. A világos, fából készült kárpitozott ülőgarnitúrákból ezret gyártanak.

„ROBBANÁSOK MEGFÉKEZÉSE a szénbányákban” címmel tudományos-műszaki kisfilm készített a Baranya megyei Fényszövetség filmstúdiója. A nívódíjjal kitüntetett Jenes József rendező és operatőr irányításával most újabb filmet forgatnak Komló fejlődéséről.

A KÖNYV MINDENKÉNT címmel vándorkiállítás zárult a BDSZ Körzeti Könyvtárában a Zrinyi Művelődési Házban. A tárlat jó áttekintést adott Baranya Könyvtármozgalmának fejlődéséről. Több, a könyvtárral szocialista szerződésben lévő munkacsapat tekintette meg a kiállítást. Az emlékkönyvben nemcsak komlóiak, hanem más városból érkezett látogatók feljegyzései is találhatóak.

Nyári ajánlatunk

Szűcs József:

EZERMESTER ABC

A hasznos kézikönyv anyagokat, szerszámokat és megfelelő munkafogásokat mutat be. A könnyű olvasható stílusban írt kötet minden olyan gyakorlati teendő megoldására megtanítja az olvasót, amely a háznál és a lakásban adódhat.

Merle *Robert:

MESTERSEGEM A HALÁL

Merle az 1953-ban írt művében a fasizmus embertelenségét ábrázolja pszichológiai érzékkel, plasztikusan jeleníti meg az eszközező váló, felelősséget nem ismerő hohér életútját. A művet a fiatalok és a korabeli eseményeket átéltek számára javasoljuk.

Palotai Boris:

POKRÓC AZ ABLAKON

A népszerű író legújabb, kilencedik elbeszéléskötete 24 novellát gyűjt egybe, az utóbbi két-három év termésének legjavát. Írásainak nagy része fiatalokról szól. A témák népszerűsége, az író fanyar humora várhatóan széles olvasótáborra bízósít a könyvnek.

Kolozsvári Grandpierre Emil:

NŐK APRÓBAN

Egy gyorsan felbomló házasság adja a könyv tartalmi keretét. Sári és Misi hosszú különélés után lakást szerez. Am házasságuk megkezdése után döbbenek rá, hogy jellemük, életvitelük, berögzött szokásaik lehetetlenné teszik az együttélést. Mai szokás szerint gyorsan és meggondolatlanul a válás mellett döntenek. Mai témája, szórakoztató stílusa miatt nagy népszerűsége számít.

Dr. Rados Jenő:

A MAGYAR ÉPÍTÉSZETTÖRTÉNET

A második kiadásban megjelenő kötet a magyarországi építészet történetének teljes anyagát dolgozza fel a honfoglalás előtti időktől napjainkig.

Vachek Emil:

GYILKOS ÁRNYAK

A bűnügyi regény a negyvenötven évvel ezelőtti Prágában játszódik le. A Jeruzsálemi utcában meggyilkolnak egy idősebb asszonyt. A feldúlt lakás, a nyitott páncélszekrény első pillantásra a rablógyilkosság látványát keltik. A humoros hang és a néhány komikus helyzet még olvasmányosabbá teszi a könyvet.

Keszi Erika könyvtáros

Mestersége címere

DARUKEZELŐ

Csák Sándor a levegő szerelmese, a levegő embere. Itt állók a fatelepi nagydaru alatt, s ahogy nézem napbarnított, mosolygós arcát, ezt állapítom meg. Intek neki, hogy egy pillanatra szálljon le.

— Rögtön, csak ezt az adagot még odaviszem a prizmásoknak — hangzik a válasz. Két perc múlva mellém ereszkedik fülkéjével a földre. S hogy tényleg szeret fent dolgozni, az legjobban beszélgetésünkből derül ki.

— Hogy határozta el, hogy darura ül?

— Már kisgyermek korom óta a levegő után vágytam. Akkor pilótát szerettem volna lenni. Aztán a darusokat figyeltem mohó tekintettel. Nagy álmom teljesült be, amikor az Anyagellátó Üzem vezetésébe bizalmat szavazott nekem és ráülhettem a gépiárra. Nagy szó volt ez, hiszen ilyen nagy feztávolságú hídvaru nincs több az országban. Első darus voltam a Központi Fatelepen.

— Milyen érzés volt először a magasban?

— Bizony furcsának tűnt a mozgó fülkéből irányítani a markolót. Néha elfogott a félelem, hiszen nehéz és veszélyes a rakatok között manőverezni. Nem utolsósorban a lent dolgozó emberek testi épségére is vigyázni kell.

— Tulajdonképpen mi a feladata egy darukezelőnek?

— Legfontosabb a rakat kiképzés. Nagy

felelőség ez, mert ha a rakatok nem szabályosak, könnyen ledőlhetnek. Ez pedig sérülést okozhat és anyagilag érzékenyen érinti a vállalatot. Munkánkhoz tartozik még a vagon ki- és berakodás, továbbá a fűrészgépek, a gatter, a prizmázó és a szarlagfűrészt zavartalan bányafaellátása. Átlagban 6-7 vagon rakunk ki, egy munkaszakban 250-280 m³ fát mozgatunk meg.

— Hányan dolgoznak a darun?

— Hatan vagyunk a darus szocialista brigádban. Tavaly érdemeltük ki a „Bronzkoszorús szocialista brigád” címet. En akkor kaptam meg a „Kiváló dolgozó” jelvényt.

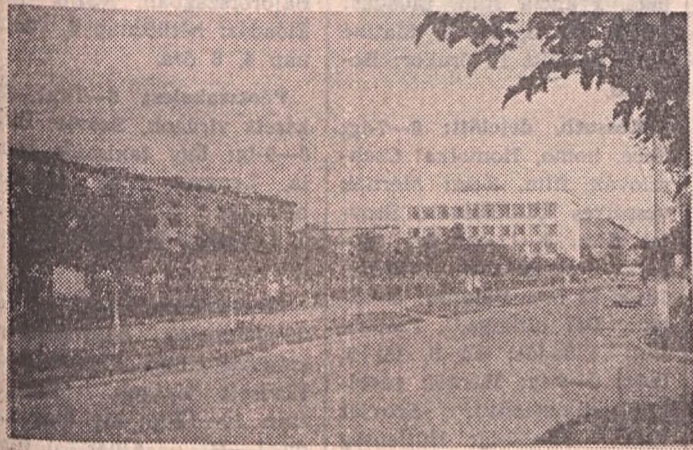
— Valami érdekes esetet tudna mondani a munkaköréből?

— Sok érdekesség van itt. Nem dicsekvésből, de egy más dologról beszélnek. Ejjelenes munkában dolgoztam, amikor észrevettem, hogy a kábelből nem csévél. Mintegy 3-4 méteres „hengszál” maradt el a darupályasínen. Ha időben nem látom meg, a daru elvágja a kábel és ez a további munkában nagy kiesést jelentett volna.

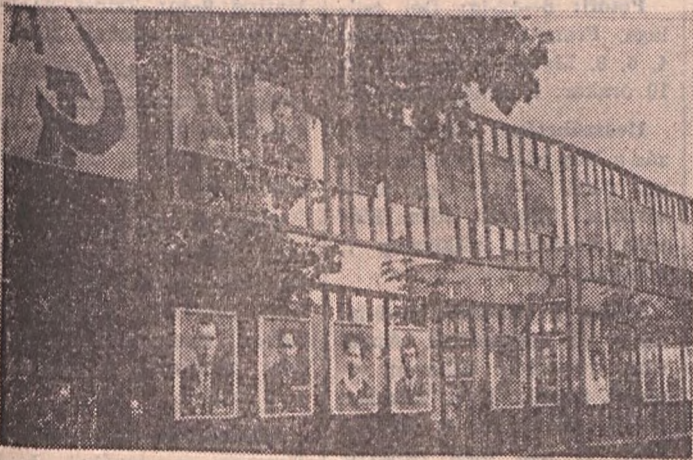
Beszélgetésünket befejezzük, mert közben újabb fával teli vagonok érkeztek. Sanyit már ismét a magasból intget. Valóban elégedett ember. Munkáját kedvesnek, változatosnak tartja; örömmel csinálja. Szép családja, lakása van. Nemrég vett egy kis Fiat kocsit. Munkatársai, főnökei szeretik, megbecsülik, s a legnagyobb elismeréssel szóló rólá.

V. T.

KÉT HÉT BARÁTOK KÖZÖTT

A napfényes, virágos, zöldövezetű Cservonograd egyik sugárútja.

Cservonogradon a legkiválóbb bányászok, munkások, vezetők népszerűsítése szinte egységül áll. A reprezentatív dekorációban — az egyéniséghez méltó — fénykép sorakozik. A kép bal alsó sarkában régi ismerős található Akimov személyében. A neves szovjet bányász, aki brigádjával szocialista versenyszervezőt kötött a Kossuth-bányai Szilágyi Sándor csapatával, szeretetteljes üdvözlését tolmácsolta a magyar bányászoknak.

Közel két hetet töltött a Szovjetunióban a komlóiak sportküldöttsége — Weisz József elvtárs vezetésével.

— Mindig öröm számomra, ha régi barátokkal találkozhatom — mondotta a népszerű, a sokszoros kitüntetéssel rendelkező bányász.

— Gratulálók a magyar bányászok sikeréhez. Külön köszöntöm Szilágyi elvtársat és nagyszerű kollektíváját!

A Ivovi labdarúgók koratavaszi vendégszereplését vizsgozták most a Komló Bányász sportolói. A magyar küldöttség tagjainak szereplése jól szolgálta a két ország barátságának fejlesztését.

— Bármerre jártunk, mindenütt nagy szeretettel fogadtak bennünket — hangsúlyozta a hazaérkezés után Weisz József Kossuth-bánya vezetője.

— A cservonogradi elvtársakkal már találkoztam itthon. Ezúttal szép városukban, személyesen is beszélgethettem a IV-es üzem vezetőivel, dolgozóival. Küldöttségünket olyan ellátásban részesítették, hogy az már a magyaros vendéglátáson is túlnőtt. Köszönjük, hogy mindent megtettek értünk, s hogy a csapat zavartalanul készülhetett fel az őszi nagy feladatra.

Foto: Nemesi Árpád

Az idő előtti elöregedés „röntgenje”

A számunkra ismert anyagok idővel elvesztik eredeti sajátosságukat, azt mondják, hogy „öregednek”. De mennyi ideig képesek tartani magukat, milyenek munkabírásaik? Ezekre a kérdésekre a feleletek rendkívül fontosak, de gyakran évekig kell rájuk várni.

Amikor feltalálnak egy új, előreláthatólag jó anyagot, alkalmazni nem szabad, mert még nem fejeződtek be annak alkalmassági vizsgálatai.

Különösen élesen vetődik fel ez a probléma a nyílt területen felhasználandó új anyagoknál, amelyek ki vannak téve a napsugárzásnak, a szél erejének, esőnek és hóknak. Nagyon sok szintetikus anyag, festék, lakkb. stb. számára legrombolóbb a napsugárzás.

Az eddigi kísérletek, amelyekkel a természetes elöregedés folyamatát próbálták meggyorsítani nem mindig hozták meg a kívánt eredményt. Az örmény heliotech-

nikusok új megoldást találtak. Az ilyen kísérletek végzésére sajátos, az „idő fénygépét” — helioállvány alkalmazását javasolták, amely koncentrálna a napsugarakat és visszatükrözi azt a nyílt területen felállított anyagmintákra. Már az első kísérletek jó eredményeket hoztak. Miután néhány sorára erősítették fel a napsugárzást és biztosították a természetes időjárás viszonyokat, sokkal gyorsabban el tudták öregíteni az anyagokat.

Az Össz-szövetségi Kutató Intézet örmény kirendeltségén néhány hasonló típusú állvány működik. Legnagyobb közülük a BGUSZ-2-40 típusú. Ez három sínen mozgó kocsiáll. amely mindegyikére négy, napsugarakat visszaverő tü-

kör van felszerelve. A kísérletre szánt anyagokat egy állványra erősítették, amelyet összekapcsoltak a központi kocsival. A tükrök automatikus beállítása vízszintes és függőleges tengely mentén mozog. A napsugárzás ideje alatt a kocsi is a legmegfelelőbb helyzetben van a Naphoz viszonyítva, és követik annak mozgását.

Ilyenformán a tükrőről visszaverődő napsugarak irányába az anyagállványra állandó, ezáltal a természetes elöregedés 5-9-szer gyorsabb. Hogy megerősítsék a többi időjárási tényező hatását, a kísérleti állványt ellátták levegőfűtő- és esőberendezéssel. Ez által sok új anyag jelentősen gyorsabban alkalmazható az ipari gyakorlatban.

(APN)

A Déli-sarkvidék térképe

A Szovjetunió Hidrometeorológiai Kiadójánál elkészült a tudomány történetében első Déli-sarki atlasz. A kétkötetes mű elkészítésében a legnagyobb szovjet földrajztudományi intézetek több mint 100 tudosa vett részt.

A második kötet anyagai részletesen ismertetik a Déli-sarkvidék geográfiai sajátosságait, a hatodik kontinens feletti nagy magasságban a légkörben végbemenő geofizikai folyamatokat, képet adnak a Déli-tenger hidrológiájáról, a tengeremély struktúrájáról és a tengerfenék rajzáról. Ismertetik a Déli-sarkvidék tanulmányozása során szerzett geológiai, felszínrajzi, jégesedési, klimatikus, biológiai adatokat.

ÚJ KÖNYVEK

Eösz László:

FORR A VILÁG...
KODÁLY ZOLTÁN ÉLETE

Kodály Zoltán (1882-1967) századunk zenéjének Bartók Béla mellett egyik legnagyobb alakja volt. Zeneszerző, tudós, kiváló tanár, a modern zeneoktatás úttörője, próféta és mindenekfelett nagyszerű ember. A könyv bemutatja Kodály rendkívüli alakját, életrajzát. Kitűnően és közérthetően építi be az életrajzba zeneszerzői tudományos munkásságának ismertetését is.

Sik Endre:

BEM-RAKPARTI ÉVEK

A könyv annak a tizenkét esztendőnek a diplomáciai kulisztikaiba nyújt betekintést, amelyet Sik Endre 1949-től 1961-ig töltött belső külügyi szolgálatban. Viszsaemlékezéseiben diplomáciai munkájának gondjait, hétköznapijait eleveníti meg. Sik Endre az évek során a világ több jelentős államában járt — könyvében a külföldön szerzett élményeiről, tapasztalatairól is beszámol.

Bővül a krími üdülőhálózat

A Krím déli partján, a kedvelt szovjet üdülőhelyen újabb nagy építkezések folynak. Aj-Danyilban 16 emeletes sanatóriumkombinát, a Massandra-parkban, Jaltában 2740 személyes hatalmas szálloda létesült, a meglévő üdülőket újabb szárnyakkal bővítik és drótkötélpályára készül Mischortol Aj-Petriig. A sanatóriumokban idén hét új kezelőlaboratórium nyílik,

bővítik a Zaporozsje üdülőt, a Marat panziót sanatóriummal fejlesztik, és gyógykezelést nyújthatnak majd a Szevasztopol üdülőben is. Jaltában nyáron már az üdülő rendelkezésére áll a 3 ezer személyes szabadtéri mozi és a kereskedelmi központ. Tavaly másfél millió ember üdült Jaltában, idén még több vendéget várnak.

(APN)

Üzemtörténet, honismeret, munkáskronika

A Hazafias Népfrent Baranya megyei titkársága mellett működő Honismereti Társadalmi Bizottság megtárgyalta megyénk honismereti-helytörténeti mozgalmát. A honismereti mozgalom ebben az évben tízéves múltjára tekint vissza, és szép eredményeket mondhat magáénak. A hagyományosan, a Hazafias Népfrent társadalmi gondozásába tartozó széleskörű tevékenység egyre inkább kapcsolatot teremt az üzemekkel, munkáskollektívákkal és ebben teljes egyetértésben tevékenykedik a Szakszervezetek Megyei Tanácsa Kulturális Munkabizottságával.

A Honismereti Társadalmi Bizottság megállapította, hogy a tanácsköztársasági és a felszabadulási évfordulók megünneplése élenkítette a honismereti, helytörténeti munkát. Baranya megyében a 25 éves felszabadulási évfordulóra 30 pályamunkát készítettek el. Ezenkívül a járási, városi tanácsok által meghirdetett különböző honismereti-helytörténeti pályázatokra is mintegy 30 gyűjtőmunkán alapuló dolgozat, visszaemlékezés készült. Jelentős az egyetemeken és főiskolákon megírt, megyénkkel foglalkozó szakdolgozatok száma. Ezen túl szinte felmérhetetlen a tanács- és társadalmi szervek által készített vizsgálatok, munkaközlönyek, tanulmányok, feljegyzések mennyisége. Kétségtelen, hogy mindezek a jövő számára nagy értékek, a későbbi kutatások alapanyagát jelentik. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy mindezek a Hazafias Népfrent társadalmi mozgalmaként végzett honismereti munka eléggé a falura, a mezőgazdasági történetekre szűkült le. Mindmáig a szükségesnél kevesebb a munkásélettel, a munkásmozgalommal, az üzemtörténettel, a munkáshagyományokkal való foglalkozás, az anyagok gyűjtése, és az írásos feladatokra is. Eppen a munkástörténettel, üzemkronikákkal való alaposabb foglalkozás ösztönözte a Hazafias Népfrentot, amely a Szakszervezetek Megyei Tanácsának Kulturális Munkabizottságával szoros kapcsolatot teremtett.

A Honismereti Társadalmi Bizottság szükségesnek tartja, hogy a mozgalom kiszélesedjék, és tovább erősödjön. A jelenleg érvényesülő érdeklődést fenn kell tartani, és a honismereti mozgalomban résztvevőket, a lelkes gyűjtőmunkásokat a jelenlegi szervezeteikben össze kell fogni. A honismereti mozgalommal valamelyik állami intézményhez kellene kapcsolni, és munkájukban a tervszerűséget, a kutatások összehangolását megteremtve biztosítani. Ugyanakkor szükségesnek látszik, hogy a különböző helyen elfekvő értékes anyagokat, gyűjteményeket, dokumentumokat, tárgyi és írásos anyagokat össze kell gyűjteni. A honismereti pályázatokra elkészült dolgozatokat a Múzeum Helytörténeti Bizottsága, a Levéltár, a Dunántúli Tudományos Intézet, vagy

a Megyei Könyvtár megyei részlege számára hasznosítható és pótolhatatlan értéket jelentenek. Közülük valamelyik intézményt a mozgalom összefogásával, a munka összehangolásával, szakmai és módszertani segítségével meg kellene bízni.

A honismereti, helytörténeti munka további fellendítése megköveteli, hogy szervezeti rendezésén túl, az intézmények kapcsolás mellett a honismereti munkát költségvetésileg is megalapozzák. Főkézve hat a munka eredményeire, hogy a beküldött, és áldozatos munkával elkészített tanulmányokra a legminimálisabb tiszteletdíjak sem állnak rendelkezésre. Egyes megyékben a honismereti munka támogatására jelentős összegeket biztosítanak a tanács- szervek, és az üzemi munkával kapcsolatos tanulmányok elkészítését pedig a vállalatok vezetőségei szorgalmazzák, és anyagilag is elősegítik.

Honismereti Társadalmi Bizottságunk a Szakszervezetek Megyei Tanácsának Kulturális Munkabizottságával egyetértésben szükségesnek tartja, hogy ezt a mozgalmat üzemi, szakszervezeti érdeklődési területen is együttműködve megerősítsük. A munkáshagyományok nagy múltja, a Pécs környéki bányamunkásság harcai és története, az üzemek fejlődése és a munkáskollektívák szocialista jellegű megerősödése ennek a munkának a fontosságát igazolja. Hovatovább, azt kell mondani a munkásosztály harcainak igaz megőrzése, a munkásosztály helyi történetének megírása, emlékeinek megőrzése halaszthatatlan feladat. Különösen fontosnak látszik a munkástörténet erőteljesebb ápolása a szénbányászat területén, és elsősorban a munkásmozgalommal kapcsolatos nagy történelmi idők kapcsolatában. A Tanácsköztársaság, a felszabadulás harcai, mozgalmi anyagi és írásos emlékei feltárása a szocialista tudat részévé kell hogy alakuljanak. A bányászok kulturális törekvései, művelődési mozgalmak megkövetelik a széleskörű feltárást, és hagyományai ápolásával a jelenlegi munkánk is megjavítható. Különös tekintettel kell lenni arra, hogy a két világháború között a bányászok politikai küzdelme nagyon gyakran az önművelődés, a kultúra részeként került megvalósításra. Most, újabban pedig a szocialista brigádmozgalom, a szocialista kultúra ápolása, valamint üzemek, üzemi kollektívák történetének feldolgozása teremt kimeríthetetlen lehetőségeket. Az uránbányászat kialakulása és fejlődése, a bányászkapcsolatok szintén széleskörű lehetőségeket teremtenek.

Mindez annál inkább is fontosnak, és szükségesnek látszik, mert a Szénbánya Vállalat a bányászok jogos kívánásai alapján Bányász Múzeum alapításával foglalkozik.

Az anyagi, tárgyi emlékek mellett a történelmi feldolgozásoknak, a visszamelékezőeknek, a harci események megőrzésének, írásos tanulmányoknak is nagy fontosságát kell tulajdonítani. Ezekben a munkákban joggal számíthat mindenki az érdeklelt munkásréteg legjobbjainak tevékeny közreműködésére. Kétségtelen, hogy ez a munka öntevékeny, mozgalmi módszerekkel, az egyéni érdeklődés, a múlt tisztelete alapján valósul meg. Önmagára azonban nem hagyható. A feladatokban, a kutatásban, az emlékek gyűjtésében, az írásos feldolgozásban terv is érvényesülhet, és ez szükségesnek is látszik.

Milyen lehetőségek vannak, amíg ez anyagilag, és az intézmény, a múzeum megvalósításával teljesen nem teremődik meg?

Minden bizonnyal szükséges lesz a Hazafias Népfrent mellett megyénk körülményeinek megfelelően üzemi, munkástörténeti szakbizottság alakítása, és az üzemtörténettel, munkáshagyományok, munkástörténeti körök munkájával foglalkozók számára mozgalmi-szakmai támogatás biztosítása. Az üzemtörténettel, munkáskronikával, munkáshagyományok gyűjtésével foglalkozók számát, és a tervszerű munkát úgy lehet növelni, ha a pártoktatás egy-egy szemléletét, a szakszervezeti politikai oktatás egy-egy csoportját a munkástörténet, üzemtörténet szolgálatába állítják. Az így kialakult, és a munkástörténet tanulmányozására, gyűjtésére, emlékeinek feldolgozására vállalkozó csoport lényegében történeti szakkörként végezhetné munkáját. Összehangolhatná a legsürgősebb feladatokat. Ugy véljük, még a csertetői események, emlékek feldolgozása is sürgető feladatként jelentkezik, valamint a felszabadulás utáni események is megkövetelik az alapos, részletes, dokumentumokra támaszkodó tanulmányozást. Az így önkéntes jelentkezők alapján kialakuló csoport 4-5 fős munkabrigádokra osztva meghatározott téma, vagy munkatérlet vizsgálatával foglalkozhatna. A munkát módszeresen is figyelni kellene, és tanulságait azonnal hasznosítani szükséges. A Komlón működő honismereti szakkör munkája is alapos tanulmányozást érdemel. Jelenleg a 25-30 fős csoport úgy végzi munkáját, hogy 4-5 tagja egy-egy üzem más-más problémáját vizsgálja; termékeinek értékesítési körét, kulturális életét, a város életére gyakorolt hatását, munkásmozgalmát stb.

Az emberek vonzódása, érdeklődése, törődése, múltjának megismerése, és ebben tevékeny közreműködése igazán csak a szocializmusban valósulhat meg. Ha ez az érzés megnyilvánul, és jelentkezik, az a feladat, hogy kiteljesedésében mozgalmi módszerekkel, és szakmailag segítsük. Minden jel azt bizonyítja, hogy ez egyre inkább érvényesül. Most az a feladat, hogy a mozgalom szélesítését, és megalapozottságát támogassuk.

Bánfal József

SPORT

Rajt előtt a labdarúgó-élmezőny

A magyar labdarúgás élmezőnye a hét végén rajtol az 1970/71 évi bajnokságot. Néhány csapatnak, így a Komlónak, a Diósgyőrnek, a Vasasnak és az Újpestnek azonban addig lesz még egy nagy erőpróbája, az MNK.

A Komlói Bányász Diósgyőrben próbál szerencsét a győri 1:1-es, továbbjutást jelentő siker után. Lantos Mihály legénysége felkészülten várja a holnapi és a vasárnapi mérkőzést. Az összeállítás illetően három kérdőjel maradt megválaszolatlanul. Lazaridis, Solymosi és Zimonyi sérüléssel bajlódik. Ha nem vállalhatják a játékot, akkor az alábbi szűkített keretből kerül ki a negyedöntő, illetve a vasárnapi bajnoki találkozóra kiálló kék-fehér gárda: Erdősi, Buus, Kótai, Csordás I., Bodai, Horváth, Makray, Ficzkó, Bordács, Juhász, Egri I., Csordás II., Mohácsik.

Sok szó esik ezekben a napokban a Diósgyőri ketős párharcról. — Számunkra mindkét összecsapás fontos! — mondotta Varga Ferenc ügyvezető elnök. Azt hiszem, minden szurkolónk kiegyezzen abban, ha egy-egy döntetlennel térne haza a csapat a vasvári városból.

Varga Ferenc azt is elmondta, hogy készülnek egy szurkolóinket megrendezésre, valószínű erre már az Újpesti Dózsa elleni mérkőzés előtt sor kerül.

Következik

Labdarúgás

NB I.: Diósgyőr—Komlói Bányász, Pécsi Dózsa—Szombathely, Tatabánya—Ferencváros, Szeged—Vasas, Bp. Honvéd—Rába ETO, MTK—Csepel, Dunajváros—Videoton, Újpest—Sálgótarján.

NB I. B.: ZTE—Pécsi Bányász, Ózd—Szolnok, Kecskemét—FŐSPED Szállítók, Várpalota—Előre, Székesfehérvári MÁV—Békéscsaba, Egyetértés—Eger, MÁVDAC—Oroszlány, BVSC—Debrecen, Ganz-MÁVAG—Bp. Spartacus.

NB II.: Veszprém—Máza-Szászvári Bányász, Pécsi Ércbányász—Kaposvári Rákóczi, Almásfüzitő—Pécsi BTC.

NB III.: Nagymányoki Brickett—Bonyhádi Vasas.

Megyei I. osztály: Istvánaknai Bányász—Boly, Szászvár—Véménd, Siklós—Vasas II. Bányász, Pécsi Bányász II.—Pécsi Porcelán.

Kézilabda

NB I.: OGSC—Pécsi Bányász női, Debreceni Dózsa—Pécsi Bányász férfiak.

NB I. B.: Komlói Bányász—Miskolci Bányász férfiak.

„Ismét előbbre szeretnénk lépni”

Sokan azt állítják, hogy a Pécsi Bányász labdarúgói az elmúlt félforduló bajnokságban elérték azt amire képes a csapat. Ha azonban megvizsgáljuk az együttes tavaszi szereplését, érdekes következtetéseket vonhatunk le. E következtetésekről beszélgettünk Kovács József edzővel.

— Kezdjük talán mindjárt a végén. A csapat meglepő biztonsággal szerezte meg a csoportgyőzelmet és ha a helyosztó hazai mérkőzésen egy kis szerencsésük van, övék az első hely.

— A helyosztó mérkőzés nem jelentett plusz pontot. Bár ezzel nem azt akarom mondani, hogy eleve letettük a győzelem megszerzéséről. A fiúk nagyszerűen dolgoztak, komolyan vették a mérkőzéseket, talán csak egyedül ezt a találkozót vették könnyebben. Mindezek ellenére, talán jobb is, hogy így történt. A második helyről rajtolunk. Így nem fenyeget bennünket az a veszély, hogy mindenki minket akar legyőzni.

— Az a vélemény alakult ki az együttesről, hogy az

NB I. B. egyik leltisztosabban játszó csapata.

— Ha ez így igaz, akkor nagyon örülök neki. Ugyanis sem a tavaszi idény előtt, sem most nem vagyok abban a helyzetben, hogy tudnám ki az a 11 játékos, akit pályára küldök. Minden esetre a csapat stílusát játékosaim adottságaihoz és nem fordítva kívánom kialakítani.

— Tavasszal nem kevesebb mint tíz sérültje volt a Bányásznak, így gyakran kellett az összeállításon változtatni. Hogyan állnak most a bajnokság kezdetén?

— Sajnos, sokkal jobban most sem állunk, mint a tavaszi szezon kezdetekor. Mindkét középpályáson, Márton és Palkovics I. is sérült. Ők pedig kulcsemberei a csapatnak. Helyettesítésüket kénytelen vagyok egy-két szerepkör változtatással megoldani. Egyelőre Méreivel és Palkovics II.-vel próbálkozom. De rajtuk kívül gondot okoz még a beállós megválasztása is. A csatársorban a legtöbb gondot az okozza, hogy kevés az építő csatárom. Ivanics, Vessző, Maklári, de Bencsik is inkább befutó emberek. Appelschoffer pedig szintén sérült.

— Fokozott várakozással néz mindenki a most kezdődő bajnoki idény elé. Mit vár az együttestől?

— Sokat és szorgalmasan dolgoztak a játékosok. Tisz-

tában vannak azzal, hogy sokat várnak tőlük, épp a tavaszi jó szereplés után. Tisztaban vannak lehetőségeikkel: szeretnénk jól szerepelni. Ehhez a munkához, a vezetőség messzemenő támogatása mellett szeretnénk megszerezni a szurkolók biztatását is.

— k —

Készülnek a röplabdások

Egyhónapos nyári pihenő után a Komlói Bányász röplabdázói is elkezdtek a felkészülést az NB II. őszi fordulójára. Grób József a szakosztály vezetője elmondta, hogy Bacskay kivételével — aki a Balatonnál üdül — a teljes gárda megkezdte az edzéseket.

— Először a kondíciófejlesztés szerepel a fiúk edzéseiben — folytatta a szakosztályvezető, majd a játék, a technika fejlesztése következik. Jó szolgálatot tehet majd az augusztus végén Keszthelyen sorra kerülő Balaton Kupa a játékalendülés szempontjából. Két nap alatt kb. 4–5 mérkőzést játszik a csapat és ez kondíció, valamint technika csiszolása szempontjából is lényeges, hogy méltó ellenfelet lehessünk a nyugati csoport bármelyik tagjának.

A bajnoki küzdelmek egyébként augusztus 29-én kezdődnek. A Komlói először a Tatabányát fogadja otthonában.

NYÁRI KUPA

Csoportgyőztes:

Máza-Szászvári Bányász

Kaposvári Táncsis—Máza-Szászvári Bányász 2:1 (1:0).

Zalaegerszegi Dózsa—Pécsi BTC 3:2 (2:0).

Végeredmény:

1. Máza-Szászvár 6 3 2 1 10:5 8
2. Zalaeg. Dózsa 6 2 3 1 6:2 7
3. Kap. Tán. 6 1 4 1 3:4 6
4. Pécsi BTC 6 — 3* 3 4:12 3

KÉZILABDA

Kupáról kupára

Egy héttel a bajnokság őszi rajta előtt gazdag programot bonyolítottak le kézilabdázóink. Kedden és szerdán Komlón nemzeti közötti ifjúsági válogatott mérkőzéseket láthatott a közönség. A kétnapos műsorban pályára léptek a komlói kézilabdázók is. A pécsi lányok Gödöllőn, a Tessedik Sámuel Kupán szerepeltek a heten, míg férfi együtteseink a balatoni mérkőzések után Pécsújhegyen léptek a küzdőterre.

Ifjúsági válogatott mérkőzések eredményei:

Magyarország—Lengyelország 10:5 (5:5)

Vezette: Haide, Maurer. Magyarországi: Horváth K., Vanya, Csiba, Kövér, Kovács J., Tavasz, Sterbinszky A. Cserék: Karakai, Páfi, Hajós, Nagy, Mézes, Pacsal.

Az ifjúsági Barátság Kupára készülő magyar válogatott különösen a második féldőben játszott biztatóan. Góllövők: Sterbinszky 3, Csiba 3, Vanya 2, Kövér és Tavasz.

Magyarország—Lengyelország 15:14 (9:5) férfiak

Vezette: Haide, Maurer. Magyarországi: Tamás — Gede, Mikus, Flasch, Várkonyi, Budai, Magyar, Cseré: László, Kocsis, Héjja, Gubányi, Tavasz.

Elvezetés, színvonalas mérkőzést hozott a két együttes találkozója. A mérkőzés végén a levegőben lógott a vendégek kiegyenlítő gólja. Góllövők: Várkonyi 4, Gede és Gubányi 3-3, Budai és Mikus 2-2, Magyar.

Varsó Válogatott—Komlói Bányász 22:13 (10:10) férfiak

Az első féldőben jól tartotta magát ellenfelünk, de a másod-

dik féldőre elfaradtak. Ld.: Márcz 5, Jeszencsák 4.

Varsó Válogatott—Komlói Bányász 18:4 (7:3) nők

Tetszetős játékkal győzték le a vendéglátókat a lengyel fiatalok.

Tessedik Sámuel Kupa

Egy hetet töltöttek Gödöllőn a Pécsi Bányász NB. I-es női kézilabdázói. A kupamérkőzések közül — szerda kivételével — minden nap tartottak edzést lányaink. Így a torna jól szolgált a bajnoki rajtra való felkészülésük.

Mérkőzések:

Pécsi Bányász—Váci PENOMAH 15:7.

Ld.: Kóréné 8, Fiszter 3.

Pécsi Bányász—Bp. HSC 7:7 (4:4)

Ld.: Fiszter 4, Kóréné 3.

Tisza Cipőgyár—Pécsi Bányász 7:6 (1:4)

Ld.: Kóréné 5. (Lányaink már 6:1-re vezettek, és innen győzött a Tisza Cipőgyár).

Vasas—Pécsi Bányász 9:3 (5:2)

Ld.: Kóréné 2.

Helyosztó mérkőzés:

Pécsi Bányász—Váci PENOMAH 18:4 (8:4)

Ld.: Kóréné 7, Fiszter 6.

A legeredményesebb játékosnak kijáró tiszteletdíjat Kóréné nyerte, aki 23 góljával a leggyorsabb embere volt a tornának.

Bányász Kupa, Pécsújhegy

Szombaton és vasárnap került sor a legjobb baranyai férfi csapatok, és a jugoszlávial Vinkovci együttesének részvételével a Bányász Kupára. A torna érdekességének számított, hogy a hét közben MNK-mérkőzés során a Szondy verő Ércbányász vereséget szenvedett a Komlótól és a Vinkovcitol is. A Bányász, akárcsak a Balaton Kupán biztosan szerezte meg a győzelmet.

Eredmények:

Komlói Bányász—Pécsi Ércbányász 20:19 (11:9)

Góllövők: Márcz 8, Czéder, Jeszencsák, Kolossa 3-3, Pataki 2, Ardi, illetve Harmath, Kovács, Pados 4-4, Jék, Reiner 2-2, Móró, Wágner, Zagya.

Pécsi Bányász—Lokomotív Vinkovci 26:22 (13:10)

Góllövők: Arvay 5, Molnár, Szegedi 4-4, Sudár, Wéber 3-3, Gaspár, Konstanzer 2-2, Gergész, Kapuvári, Kiss, illetve: Smiljanics 7, Bojkovics 6, Dadikovics 4, Csurtvics és Kozilna 2-2, Radeljevics.

Lokomotív Vinkovci—Pécsi Ércbányász 19:18 (11:8)

Góllövők: Smiljanics, Bojkovics 8-8, Jersics, Radeljevics és Dadikovics, illetve Pados 6, Jék, Reiner 3-3, Harmat 2, Móró, Orbán, Wágner és Zagya.

Pécsi Bányász—Komlói Bányász 25:19 (14:9)

Góllövők: Sudár 7, Wéber 6, Arvay Kiss 3-3, Kapuvári, Molnár 2-2, Konstanzer és Szegedi, illetve Czéder, Kolossa 4-4, Jeszencsák 3, Medgyesi, Márcz, Pataki 2-2, Ardi és Imre.

MOZIMŰSOR

Park: 6—12-ig: Dél csillaga. Francia film. Előadás: fél 4, fél 6, fél 8. Matiné 9-én, délelőtt 10 órakor: Bogács.

Kossuth, délelőtt: 6—7-ig: Ecce, homo, Homolka! Csehszlovák film. 8-án: Mérnök veszélyes küldetésben. Szovjet film. 9—11-ig: Dél csillaga. Francia film. Előadás: 10 és 12 óra. Délután: 6—12-ig: Dél csillaga. Francia film. Előadás: fél 3, fél 5. Este: 6—9-ig: Mérnök veszélyes küldetésben. Szovjet film. 10—12-ig: Hűtlenség olasz módra. Olasz film. Előadás: fél 7, fél 9 órakor.

Petőfi: 6—12-ig: Dél csillaga. Francia film. Előadás: 4, 6, 8. Matiné 9-én, délelőtt 10 órakor: Különös házasság.

Hosszúhetény: 8—9-ig: Utazás a Nap túlsó oldalára. Angol film. 11—12: Egy örült éjszaka. Magyar film. Előadás kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5, 7.

Május 1 (Komló): 6—9-ig: Lány az országútról. Angol film. 10—12-ig: Elkésett virágok. Szovjet film. Előadás: fél 4, fél 6, fél 8. Matiné 9-én: A kék öböl rejtélye. Zrínyi (Komló): 6, 7—9-én: Isten hozta, őrnagy úr! Magyar film. 11—12-ig: Gyöngyvirágtól lombhullásig. Magyar film. Előadás: fél 4, fél 7.

Gyárvaros: 6—7-ig: Hajrá, magyarok! Magyar film. 8—

9-ig: Vadászjelenetek Alsó-Bajországbán. NSZK film. Előadás: hétköznap 6, vasárnap 4, 6 óra.

Pécsszabolcs: 6—7-ig: Elkésett virágok. Szovjet film. 8—9-ig: Egy taxifőőr halála. Lengyel film. Előadás: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7. Matiné 9-én: Ludas Matyi.

Mecsekajka: 6—7-ig: Vadászjelenetek Alsó-Bajországbán. NSZK film. 8—9-ig: Elkésett virágok. Szovjet film. 10—12-ig: My Fair Lady I.—II. Amerikai film. Előadások kezdete: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7. Matiné 9-én: Zsiráf az ablakban. Csehszlovák film.

Vasas I.: 7, 9-én: Gyöngyvirágtól lombhullásig. Magyar film. 11—12-ig: Egy fiatal pár. Francia film. Előadás: 6 óra.

Vasas II.: 6—7-ig: Koronatanú. Szovjet film. 8—9-ig: Egymillió karatos ötlet. Olasz film. 10—11-ig: Velel Madridban. Spanyol film. Előadás: hétköznap 6, vasárnap 4, 6 órakor.

Mecseknádasd: 8—9-ig: Verseny a javából I.—II. Amerikai film. 12-én: A nyolcadik. Bolgár film. Előadás kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5, 7 órakor.

Mánfa: 8—9-ig: A halott gyanús. NDK film. 12-én: Velel Madridban. Spanyol film. Előadás 7 órakor.

TV MŰSOR

HETFO

17.58: Hírek. 18.05: A homokember beavatkozik. NDK film. 18.25: Fabula (ism.) 19.05: Reklámműsor. 19.10: Esti mese. 19.23: Nők félórása. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Ez Tom Jones. 21.05: Történetek földön és vízen. Tv-film. 21.50: Tv-Híradó — 2. kiadás. 22.10: Befejezetlen történet.

SZERDA

9.30: Delta (ism.) 9.55: A revizor (ism.) 17.58: Hírek. 18.05: Felöltök, játsszunk! Lengyel film. 18.20: Francis az ősi Afrikában. 18.55: Darvak ezrei. Bolgár dokumentumfilm. 19.45: Esti mese. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Egy este Gina Lolobrigidával. 20.55: Mit tenne én az én helyemben? 21.35: Tv-bérlés. 22.10: Tv-Híradó — 2. kiadás. 22.30: Animációs kisfilm Honegger zenéjére. 22.40: Telesport.

CSÜTÖRTÖK

17.58: Hírek. 18.05: Értéktétel. R riportfilm. 18.25: Letűnt kultúrák nyomában. 19.15: Esti mese. 19.30: O'Henry novelláiból. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Hattyúk tava. Balett. 22.10: Tv-Híradó — 2. kiadás.

PENTEK

17.58: Hírek. 18.05: Kuckó. 18.25: Keressünk együtt! 19.15: Esti me-

se. 19.25: Ipari riportfilm. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Ajándékműsor az árvizes, önkéntes építőtevékenység fiataljainak. 21.20: Egy nagyváros slágerei: Budapest. 22.25: Tv-Híradó — 2. kiadás.

SZOMBAT

9.30: Értéktétel (ism.) 9.50: Búvárfelelőssel a tenger mélyén (ism.) 11.10: Nők félórása (ism.) 11.40: Egyetlen százalék (ism.) 14.43: Füre lépni szabad. Magyar film. 16.25: A természet arca a művészetben. 16.45: Hírek. 16.55: MTK—Csepel bajnoki labdarúgómérkőzés. 18.50: A mániákus. Angol rövidfilm. 19.15: Cicavíz. 19.25: Györy Dező költészet. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Házasodj Ausztria. Zenés történelmi komédia. 21.55: Tv-Híradó — 2. kiadás. 22.15: Nana. 3. Az áldozat.

VASÁRNAP

9.58: Hírek. Az Intervízió gyermekműsora. 10.30: A Tenkes kapitánya. 8. 10.35: Csak gyerekeknek! 11.00: Közvetítés Rigából. 10.10: Az Orion űrhajó fantasztikus utazása. Ism. 16.10: Róplú páva. Ism. 16.30: Nicholas Nickhiley. 1. Angol rövidfilm. 17.00: Magyar atlétika. 19.00: Esti mese. 19.10: A világ térképe előtt... 19.25: Delta. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Maigret felügyelő. 21.15: Beethoven: VI. F-dúr szimfónia. 21.50: Tv-híradó — 2. kiadás.

A jugoszláv tv műsora

KEDD

17.50: Rajzfilm. 18.05: Kicsiny világ. 18.30: Ebresztőtől takarodóig. 20.35: Dokumentum-film. 20.50: Horoszkóp.

SZERDA

17.15: Magyar nyelvű tv-krónika. 17.50: Gyere nőjünk. 19.05: Antonie. 2. rész. 19.20: A tenger titkai. 20.35: Figaró házassága. 21.35: Zenész portré, George Tzipin.

CSÜTÖRTÖK

17.15: Magyar nyelvű tv-krónika. 19.05: Encyklopédia. Peru.

19.20: Ilyesmí is megessék. 20.35: Motné: Arany rózsája. Az Esti nézzék meg című epizód. 21.35: A megingathatatlan. Folyt. film.

PENTEK

16.43: Magyar nyelvű tv-krónika. 20.35: Szpliti könnyűzenei fesztivál. 22.15: A virginiai ember. Folyt. ism. 23.35: A szpliti fesztivál eredményhirdetése.

SZOMBAT

16.15: Nemzetközi kézilabdatorna. 18.20: Olyasmí, mint a szerelem. Ifj. játék. 19.20: Karaván. 20.35: Szpliti 70., nemzetközi film. 21.15: A világ legszebb asszonya. Játékfilm. 23.40: A Szpliti 70. nemzetközi finálé eredményhirdetése.

MECSEKI BANYÁSZ

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs, Déryné u. 9. fszt. 10. Telefon: 26-60 (városi szám). Üzemi telefonok Pécsen: 22-60, 22-61, 22-62, 22-63. Komlón: 72-82. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat, Pécs, Hunyadi u. 11. Felelős kiadó: Braun Károly. A Lapkiadó Vállalat telefonja: 15-32, 15-33, 60-11.

Készíti a Pécsi Szikra Nyomda, Pécs Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozói részére az Üzemek bérszámfejtőjénél. Nyugdíjasok és intézmények előfizethetik Pécsen a Mecseki Szénbányák igazgatósága pénzügyi osztályán, Pécs, I. Komjáth Aladár u. 5. Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak fél évre: 10,— forint, egész évre 20,— forint. Másoknak évi 20 forint 40 fillér.

Index: 23 917

Törpevízmű Kisarnak

A mátészalkai járás egyik szerény községe, Kisar, a tavaszi nagy árvíz során szinte teljesen elpusztult. Az 1200 főt számláló faluban a házak nagy többsége összedőlt. Most ezt is újjáépítik — a kormány programja alapján. A munkálatokban többek között részt vesz a pécsvárad, a pécsi és a mohácsi Építő Ksz, s párhuzamosan a komlói Víz- és Csatornaművek is.

— A mi feladatunk egy törpevízmű építése — mondotta Morber János, a komlói vízművek igazgatója. — A tönkrement, teljesen elszennyezett kutak miatt egy új vízelőhelyet kellett teremteni, amely biztosítja majd az ellátást. Ebben segít a vízkutató vállalat, nekünk viszont a 3,5 km hosszú vezetékkel kell lefektetni.

Az igazgató kifejezésre juttatta, hogy a Szabó és a Nyitrai kubikos-brigádok (22 ember) — Dicső István művezető irányításával igen derekas munkát végeztek már az első hetekben is. Vállalatunk Karbantartó Üzeme egy árokásó gépet bocsátott a vízművek rendelkezésére. Így történetesen, hogy a kubikos-brigádok új rekordot állítottak fel, az eddigi legjobb teljesítményt írhatják majd be a brigádnaplóba. Egy hét alatt 1500 méter árkot ástak ki, s ugyanennyi vezetőket fektettek le. Szinte megszakítás nélkül dolgoztak: szombaton és vasárnap is ott szorgoskodnak az építkezésen.

— Csövet, csavart, alkatrészt és más anyagot Komlóról szállítunk — folytatta Morber elvtárs. — A segítség így lesz igazán segítség. Dolgozóink nagy erőfeszítése eredményeként a tervezettnél körülbelül egy hónappal korábban, vagyis augusztus végére, befejezzük vállalt kötelezettségünket.

A vízmű igazgatója arról is beszámolt, hogy a szabolcsi községekben minden vállalat nagy-nagy akarással tevékenykedik. Már nem is annyira az anyaghegyek, a cement, a téglarakások adják a megkapó látványt, hanem az új házak sorakozása, az új utcárok kibontakozása.

— Az összefogás, a társadalom segítése, az egyszerű emberek forintjai megvalósulva tükrözik vissza a tenni-akarást, az élethez való ragaszkodást — hangsúlyozta Morber János.

(70)

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJEIK

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNBAJNÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM

ARA: 40 FILLÉR

KEDD, 1970. AUGUSZTUS 11.

Munkás-paraszt találkozó, díszünnepség, kiállítás, kultúrműsor

Ünnepségsorozat az alkotmány köszöntésére

Alkotmányunk törvénybe iktatásának 21. évfordulója alkalmából Komlón ünnepségsorozatot rendeznek.

A program első eseménye Mecsekjánosiban lesz 17-én, este hét órakor. A helyi iskolában Nagy Ferenc tanácsi vb-elnökhelyettes mond köszöntőt, amelyet kultúrműsorral kötnek egybe. Ez alkalommal főként a Mecsek Gyöngye Termelőszövetkezet dolgozó parasztsága találkozik, hogy megünnepelje az új kenyér napját.

Augusztus 18-án délután négy órakor a városi tanács dísztermében Kiss Istvánnak, a Hazafias Népfőnt városi bizottsága elnökének megnyitóját követően Jazbinsek Vilmos országgyűlési képviselő mond ünnepi beszédet. A program keretében hivatásos művészek lépnek fel, végül az előadást követően kitüntetések adnak át a legjobb szellemi munkát végző társadalmi aktíváknak.

Mecsekfalun, a kultúrházban díszünnepségre kerül sor 19-én este hét órakor. Előadó Gungl Ferenc Béta-aknai üzemvezető, a városi tanács vb tagja. Kultúrműsort a komlói Munkáskórus és a helyi KISZ-szervezet ad. Az ünnepség után kiállítás nyílik és a munkás-paraszt találkozó is az alkotmány köszöntését szolgálja.

Mánfán a kultúrház mozitermében szintén 19-én este hét órakor tartják a díszünnepséget. Ünnepi köszöntőt Nagy József, az 501-es Szakmunkásképző Intézet igazgató helyettese, a Hazafias Népfőnt városi bizottságának alelnöke mond. Az előadás előtt rövid kultúrműsort rendeznek, utána filmvetítést tartanak.

Ugyancsak augusztus 19-én este hét órakor térzenét ad a Bányász zenekar. Az egyórás műsor színhelye a lamponos kivilágítással díszített Bányász-park.

A művelődési ház szabadterei színpadán esztrádműsort hallhat az érdeklődő közönség. A műsor címe: „Magyar operett népszerű csokrai.” Az

időpont: augusztus 19-én este fél nyolc.

Augusztus 19-én még egy program lesz Komlón: a Carbon Könnyűipari Vállalat és Mecsek Gyöngye Tsz munkás-paraszt találkozót rendez.

Augusztus 20-án kultúr- és sportműsor, vidám szórakozási lehetőség biztosítja az ünnepi hangulat fokozását.

Donyeci bányászok Pécsújhegyen

A Szovjetunió egyik legnagyobb szénmedencéjéből a donyeci szénmezőkről jött vendégek látogattak el szerdán délután a pécsújhegyi üzemünkbe. A vendégeket az üzem párt, KISZ, szakszervezet és gazdasági vezetői fogadták.

Herrfurth Ernő főmérnök, röviden tájékoztatta őket az üzem tevékenységéről, majd válaszolt a feltett kérdésekre. Ezután a két részre osztott harmincöt fős csoport

megtekintette a mosó- és a főműhelyt. Az üzemlátogatás után a donyeci bányászok fehér asztal mellett találkoztak és beszélgettek el az üzem dolgozóival. A baráti est folyamán a vendégszolgálat vezetője pohárköszöntőjében szöveg a két nép barátságáról és emléke egy kis bányász-lámpát adott át a vendéglátóknak. Az üzem részéről Steiner László párttitkár köszöntötte a donyecieket és Pécs városáról készített fotóalbumot nyújtott át nekik emlékül.

Kedves eseménye volt az estnek, amikor a házigazdák kérésére a sok mindkét nyelven ismert dal után felkérték a vendégeket, hogy énekeljenek el három orosz, illetve ukrán népdalt. A kéreseknek a donyeciek nagyon szívesen tettek eleget és viszonozásul szintén három népdalt kértek. A bensőséges est után baráti hangulatban búcsúztak a donyeciek Újhegyről.

Párt-vb Kossuth-bányán

Az elmúlt héten tartotta ülését Kossuth-bánya párt végrehajtó bizottsága, amelynek napirendjén az üzemi párttervezet előkészítése szerepelt. Az ülésen résztvett Szentirányi József, a Megyei Pártbizottság propaganda és művelődési osztály-vezetője.

Tengeri kigyóként tekerődő utca, elvben párhuzamos a Tolbuhin úttal, gyakorlatban: kétszer-háromszor is kitéved belőle az ember, mire megtalálja a keresett házat. Új, most formálódó lakóterülete Pécsszabolcsnak a Szabó István utca.

A kapun belépeve óriási komondor terem előttem, oly váratlanul, hogy futásra sem tudok gondolni. Mikor mozdul, megcsörren nyakán a lánc. Ez mindjárt bátorra tesz. Mire az ajtóban megjelenik a gazda, már lelki nyugalommal dicsérem a kutyát.

— A kiállításon sem láttam sebb komondort.

— Hátha még hagyná magát gondolni, de az istennek nem enged magához nyúlni senkik.

— Mennyi idős?

— Még csak három éves. Mielőtt belépek a lakásajtón, megegyszer visszapi-lantok a borjú nagyságú kutyára.

— Hogyan talált ide? — Kérdi tőlem a házigazda.

— A címét, kint az aknán adták meg, itt a papír — mutatom: „Bokor József, fejtési csapatvezető. Lakik: Pécs u. Szabó István u. 12.”

A fejtési csapatvezető

— Hogyan lett Ön csapatvezető?

— Furcsa, ezen még nem gondolkodtam — állapítja meg tárgyilagosan. — Talán ha elmondom, hogyan lettem egyáltalán bányász, megérti.

— Igaza van, talán inkább így kellett volna feltennem a kérdést: hogyan lett bányász?

— A Hősök terén laktunk, apám István-aknán dolgozott. Öten voltunk testvérek, így az iskola elvégzése után 1939 elején, a Béke-aknára kerültem. Először csak napszintre, de miután októberben betöltöttem a 16. életévemet, lemehettem a bányába. Ott mint 40 százalékos takarítófiú dolgoztam.

1947-ben lettem vjvár és mindjárt ebben az évben át is kerültem István-aknára. Két év múlva 4—5 fős pillárfejtést bíztak rám. 1952-től pedig csapatvezető vagyok. Hogy miért éppen én lettem csapatvezető?, ki tudja?

— Akkor talán inkább úgy kérdem: mindenkiből lehet csapatvezető, aki jól dolgozik?

— Megint csak azt kell mondanom, hogy ezen nem gondolkodtam, de azt hiszem, a jó munka önmagában nem elég. Hiszen voltak munkatársaim között nagyon sokan akiket példaképül említhetnék és mégsem lett belőlük csapatvezető. Természetesen ez nagyon fontos tényező, egy csapatvezetőnek a munkában is példát kell mutatni, de mellette tudni kell az emberekkel banni. Ez pedig, saját tapasztalatomból tudom: nagyon nehéz feladat.

— Mi a feladata egy csapatvezetőnek?

— Ha ön most azt hiszi, hogy erről tőlem megtudhat mindent, nagyon téved. Mert így elmondva talán nagyon is kevés, ott lent annál bonyolultabb. Csak egy példa: a munkapad felosztása, ehhez viszont ismernem kell valamennyi munkásom teljesítő-képességét, feifogását és még

a jőeg tudja milyen tulajdonságait.

— Milyen a csapata?

— Ha panaszkodnék, nyugodtan agyonüthetnének. Legtöbben törzsgárdatagok, azonban épp ebből következően, magas az átlag életkor.

— Mit gondol, miért nem jönnek bányászni a fiatalok?

— Sok okot lehetne felsorolni... Talán néhány döntő tényezőt említenék. Valamikor a bányászt fizetik a legjobban, most egyre inkább utolérnek bennünket a többi szakmák. És nem beszélve arról, hogy azoknál a föld alá sem kell menni. Régen gyalog jártunk schichtre, most ha egy fiatal lekési a buszt, inkább visszafordul. Aztán az a sok herce-hurca, ami az utóbbi két évben volt a bányászat jövőjével kapcsolatban, bizony az sem használta a „népszerűségünk”... Most, hogy megváltozott a szemlélet, már ko-

Mai számunkban:
Taggyűlési tudósítás a szabolcsi szcenésektől
(a 2. oldalon)

A hét legjobbjai
(a 3. oldalon)

A bányászbecsületért
(a 4. oldalon)

Látogatás a fafaragónál
(az 5. oldalon)

Sportösszeállítás
(a 6. oldalon)

Termelési jelentés Kedvezően indult az augusztusi termelés

Vállalatunk a júliusi gyengébb termelés után augusztus első dekádjában igen kedvező eredményeket rögzíthet. Mindenképpen pozitív dolog, hogy elértük a 100,1 százalékot. A legjobb mutatóval Pécsbánya büszkélkedhet, túlteljesítette a 113 százalékot. A 932 tonna többletet annál inkább kedvező jelenségként realizálhatjuk, mert a plusz-eredmény iszap-szén nélkül mutatkozik.

Az élenjáró üzemekhez sorakozott fel — Kossuth-bánya után — Szabolcsbánya és Béta-akna is. Különösen a két utóbbi bányárium eredménye számít meglepetésnek, hiszen hosszú idő után jelenthették a pozitív tényezőket.

A mennyiség alapján az üzemek rangsora:

	%	t
1. Pécsbánya	113,3	+ 932
2. Kossuth-b.	106,5	+ 1274
3. Szabolcs	106,2	+ 754
4. Béta	101,4	+ 112
5. Szászvár	100,8	+ 23
6. Zobák	98,3	— 203
7. Vasas	97,9	— 225
Tanbánya	96,6	— 13

A brikettüzemek összesített eredménye 110,4%. Az előny 950 tonna. A Nagymányok 114,9 (717 tonna többlet), a hidasiak 105,3 százalékos teljesítménnyel (+ 233 tonna) zárták a hónap első dekádját.

A Gagarin utcai iskolában testnevelési tagozat indul

Dicséretes kezdeményezésről kaptunk hírt: Komlón az évek óta sikeresen működő sportiskola után megszervezték az általános iskolai testnevelési tagozatot. Ezt egyetlen intézetre összpontosítják: a Gagarin úti iskolában kapnak különtornát, különfoglalkozást az I. osztályosok, III. osztályosok és az ötödikesek.

Ezzel a megoldással újabb lehetőséget teremtenek arra, hogy a legtehetségesebb diákok a sport terén is kibontakozzanak. Az elsősök heti három, a harmadikosok heti négy, az ötödikesek heti öt óra testnevelési órán vesznek részt. Ezen kívül heti háromszor 1,5 óra különtorna lesz számukra. Az I.—III. osztályosoknál az iskolán belül, az ötödik osztálytól pedig a sportiskolában gyakorolnak a sporttagozatosok.

Egyetlen feltétel: ha a diákok beiratkoznak, illetve átiratkoznak a Gagarin utcai iskolába. A jelentkezők orvosi vizsgán esnek át, és a sikeres felvétel után kaphatnak helyet a város legmodernebb iskolájában. Augusztus 20. után plakátok is megjelennek a bányavárosban, és itt részletesebb felvilágosítást adnak az érdekelteknek. (Érdeklőség: azok is átkérhetik magukat a Gagarin úti iskolába, akik már korábban Gesztenyésben, Dávidföldön, a Belvárosban, Kökönyösben vagy Kenderföldön tanultak.)

— Mi a véleménye a Gullickról?

— Sajnos én még nem látam működés közben, de akik látták, azt mondják jó. El tudja képzelni azt, hogy egy nagy vállalat rossz konstrukcióval, használhatatlan géppel jelenjen meg a piacon? Hogy eddig nálunk nem vált be? Engedje meg, hogy erről elmondjam véleményünket, mert hisz kit érint, ha nem minket? Kom-bájnnal is csak ott lehet aratni, ahol neki megfelelő a gabona állása. Ezen már senki sem vitatkozik. Miért nem lehet belátni ezt itt is?

Bokor József, alacsony, barna szemű, kreol bőrű ember. Abból a csupa-in fajtából, akiről nem lehet meghatározni: mennyit bír el. Halkszavú, ám minden után érdeklődő és mindenben állástfoglaló, véleménynyilvánításra kész. Munkatársait, munkáját szereti, munkájával a legmesszebbmenőkig megvannak elégedve.

Kapu László

— FOGADÓNAP. 13-án (csütörtökön) délután két és öt óra között Jazbinsek Vilmos országgyűlési képviselő fogadónapot tart Komlón, a Városi Tanács vb-terében.

Alapos beszámoló, őszinte véleménynyilvánítás a szabolcsi szeneseknél

Taggyűlési tudósítás

Mindig jelentős eseménynek számít, ha a szabolcsi szenesek taggyűlést tartanak. Nem véletlen, hogy a kommunista tanácskozásainak felbontó pártvezetők képviselői, a párt vezető káderei már több ízben résztvettek. Okos, őszinte szavak, kemény bírálat vagy dícséret egyaránt elhangzik taggyűléseiken. Így történt ez augusztus 3-án is, amikor a Szabolcs-bányai szenesek taggyűlésüket tartották. A Mecseki Szénbányák párt végrehajtó bizottsága részéről Garamvölgyi János igazgató vett részt a taggyűlésen.

A szenes pártvezetést beszámolóját Bodor József párttitkár foglalta össze és beszámolt a pártvezetés elmúlt kétszázötven évének tevékenységéről. Beszédében hangsúlyozta, hogy a pártalapszervezetekkel, a kommunista párttal szemben támasztott követelmények, ha nem is könnyen, de teljesíthetők.

Ha az alapszervezet minden tagja személyes felelősséget érez a párt politikájának megvalósításáért, határozatainak végrehajtásáért, a jó munka egyik fontos feltétele biztosított.

Köszönetet mondott a pártvezetésnek a kommunista párt vezetésében a végzettségű munkásokért. A szenes körlet gazdasági, termelési tevékenységét vizsgálva megállapította, hogy amíg 1969-ben az üzem mennyiségi tervét 105,9 százalékkal teljesítette, 1970. I. félévében 93,4 százalékkal. A két időszakhoz tartozó fejtési teljesítmény 6234 kg/fő, illetve 5440 kg/fő volt. Kiegészítésként elmondta, hogy 1969-ben 11 fejtésben 1,15 m/nap fejtési sebességgel, míg 1970. I. félévében 11 fejtésben dolgoztak 1,47 m/nap sebességgel és 2,31 m-es magassággal. A számokat tekintve időarányosan kétszerannyi improduktív munkát jelentkezett fejtés és felépítések mint egy évvel ezelőtt. A körlet munkáját pozitívként értékelte abban a vonatkozásban, hogy a jelentkező gépi üzemzavarok, melyek részben saját hibából következtek be, nem hatottak gátolón a termelésre. Minden csapat dolgozott, ahol a lehetőség adott volt, 1/2 ciklusos munkarendben, több kevesebb sikerrel, de elmondta, hogy a szabolcsi szenelő körlet túl van már a 1/2 cikluson. Feladat — mondta — hogy a 2 ciklust a fizikai és műszaki dolgozók összefogásának eredményeként sikerre vigyék.

A beszámoló a gazdasági feladatok értékelésénél szólt arról, hogy Szabolcs-bánya 1969-ben a Mecsekben először hajtott végre komplex gépesítési fejtési kísérletet. A berendezés nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket, de a kísérlet folyamán olyan hasznos tapasztalatokat gyűjtöttek fel, amelyek megkönnyítik a jövő, amelyeket most folyó második kísérletnél az angol és a magyar szakemberek együttesen kamatoztatni tudnak.

A bányászaton a másfél ciklus a múlt, a két ciklus a jelen, a komplex gépesítés a jövő. S hangsúlyozta Bodor elvtárs, hogy így kell látni a kísérlet mikéntjét az anyagi áldozatot is. Részletesen beszélt a fejtések biztosításáról, arról, hogy a fejtéseket acéltámmal biztosítják és lassan meg kell változtatni azt a kifejezést, ami elterjedt, hogy hagyományos biztosítás a fa, és korszerű a fémtámas biztosítás.

Ma már hagyományos a fémtám, korszerű a hidraulikus támjövésztőgéppel és a komplex gépesítés.

Szólt a bérezésről, 1969. I. félévében az átlagos várja kereset 92,75 forint, 1970-ben I. félévében 97,57 forint volt, az emelkedés 1,82 forint. Nem mondható ma már el, hogy a csapatok között egyenlődi van. 1969-ben mozgóbéreként 737 ezer forintot használtak fel, ez év első félévében 433 ezer forintot. Előreláthatólag ez az összeg emelkedni fog.

Szólt részletesen a mozgóbérezésről, amely szerint minden munkafázisban dolgozó részesülhet prémiumból munkája alapján. A jelenlegi prémium-elosztásról megállapította, hogy még nem tökéletes és végleges, de a munkaszervezést jobban szolgálja, mint a régi bérezési rendszer.

Hangsúlyozta, hogy a prémiumelosztás akkor jó, vagy akkor közelíti meg a tökélethez, ha szolgálja az üzem előtt álló célok, feladatok megvalósulását.

A termelési kérdések tárgyalása után a beszámoló a különböző területeken dolgozó társadalmi aktivisták tevékenységét méltatta. A körletben 27 választott szakszervezeti bizalmi tevékenykedik.

A körlet dolgozói valamennyien szocialista brigádban dolgoznak és a szocialista üzemrész tagjai, 5 szocialista brigád, van a szenelő körletben és 112 párttag segíti a munkát. Ugy értékelték, hogy a párt tagjai teljesítik kötelességeiket, példamutatóak a munkában és a munkafegyelmében egyaránt.

A körletnél 62 KISZ-tag dolgozik. Hiányosságként vetette fel a beszámolóban, hogy a KISZ-szervezet irányítása problematikus, mert a körletnek önálló KISZ-alapszervezete nincs, a KISZ-tagság az előkészítő körlet fiataljaival alkot önálló egységet, szétválasztását javasolta.

A pártvezetés tevékenységét elemezte elmondta, hogy minden lényeges és fontos kérdésben, személyi ügyekben kollektíven döntenek és határoznak. Vezetőségi ülésen a két év alatt összesen 14 esetben tárgyaltak gazdasági, termelési kérdésekről, és ezekről 7 esetben tájékoztatták a taggyűlést. Jellemzőként mondotta el,

hogy a taggyűléseken előtérbe kerülnek a termelés, a mindennapi munka gondjai. Ezt nem nyilvánította helytelennek, hiányosságként azt említette, hogy a pártalapszervezet tagjai elvi, ideológiai kérdésekhez kevésbé szólnak hozzá.

A pártoktatást úgy elemezte, hogy 75-en a Magyar Párttörténet anyagát befejezték, 22-en pedig eredményesen elvégezték a „Szocializmus építésének kérdései” című szemináriumot.

Külön dicséretben részesítette Nagy István (56) elvtárs feleségét, aki mint pártonkívüli, férjével együtt minden szemináriumon részt vett és aktívan kapcsolódott a vitába. Elismerését fejezte ki továbbá: Icsindics Ferenc, Forrás Andor, Hartmann János, Kisander István, Magyar József, Baranyai Tihamér, Lesztényi István, Papp Gábor, Resz József, Serecs Ferenc, Sótó László, Szabó Jenő, Szávic Lajos, Sznopek János, Takács László, Reinhardt Sándor, Pétermann György, Hering János, Takács János, Papp Ferenc (26) elvtársaknak és mindazoknak a pártonkívülieknek, akik a pártoktatásban résztvettek. Propagandista munkájukért a pártvezetés elismerését tolmácsolta Hlászni István, Bakucz János, Dörmer János elvtársaknak. Örvedetes tényként számolt be arról, hogy az alapszervezettől, az elmúlt két évben, tizenhatan végeztek el eredményesen a marxista-leninista esti közcélpiskolát.

A pártépítés külön része volt a beszámolóban. Az 1969/70-es évben nyolc párttagot vett fel az alapszervezet tagjai sorába és kilenc munkásor felvételi kérelmét bírálta el a vezetőség.

Részletesen elemezte a tagdíjfizetés helyzetét és mint tagdíjbeszedőket dicséretben részesítette: Duga Ferenc, Sznopek János, Sütő László, Nagy István (56), Hartung Imre és Kéri László elvtársakat. Bírálta a pártosportok tevékenységét, véleménye szerint még mindig nem eléggé önállóan tevékenykednek.

Befejezésül a körlet műszaki vezetésének és a pártvezetésnek a kapcsolatáról szólt. Értékelésében jó kapcsolatról beszélt, arról, hogy minden kérdésben közösen döntenek, intézkednek. Mint

negatív jelenségről beszélt Bodor elvtárs a durva beszédmódról, amely főleg a műszaki vezetés és a közép-kaderek részéről nyilvánul meg. Ez ellen tiltakoznak a dolgozók és e káros jelenség kiküszöbölésére hívta fel a figyelmet.

A jövőről szólván elmondta, hogy a mélyszintre fog terelődni Szabolcsban a bányászati és ennek érdekében továbbképezik a fiatal várjakat.

A Bodor József által előterjesztett pártvezetési beszámoló élénk vita követte. Felzúgalt a taggyűlésen Bakucz János, Mészáros János, Hámosi Győző, Csorba György, Somlai György, Baranyai Tihamér, Müller Jenő, Vancsik László, Dörmer János, Bindis Jenő, Keresztúri György elvtárs. A felszólalók részben termelési, pótműszaki, gépesítési és bérezési témákban tettek fel kérdéseket, mások a szénbányászati jövőjével kapcsolatban nyilvánították véleményüket és tettek javaslatot.

Garamvölgyi János felszólalásában a vállalati párt végrehajtó bizottság üdvözlését tolmácsolta a taggyűlésnek, majd a szabolcsi szenesek saját problémáira, kérdéseire adott választ, részletesen taglalta az elkészülő hónapok feladatait. Felhívta a figyelmet a termelés és a bérezés összhangjának fontosságára és választ adott a felmerülő kérdésekre.

Befejezésül a taggyűlés megválasztotta a jelölt bizottságot, amelynek elnöke Dörmer János. Tagjai Takács János (5), Gyánó Vince, Nagy István (56), Bindis Jenő és Icsindics Ferenc. Jegyzőkönyvvezető Mezővári Antal. A szavazatszedő bizottság elnökül Lében Antal, tagjai: Baranyai Tihamér és Kulcsár Aladár választotta a taggyűlés.

A Szabolcs-bányai szenes-körlet kommunistáit dicséret illeti a taggyűlés munkájában való aktív részvételért. Elismerés illeti a pártvezetés beszámolóját, amely alaposan és hűen tükrözte a több, mint száz fős alapszervezet elmúlt kétszázötven tevékenységét. Következőkben az szükséges, hogy a szeptember 14-i taggyűlésre is felkészülten menjenek az alapszervezet tagjai és valóban arra érdemes kommunistákat válasszanak alapszervezetük vezetésébe.

Cs. M.

„Ennek (vagy annak) következtében”

Ne mindig az értelemező szótárral kezdjétek a magyarázó cikkeketek — mondta a minap egyik barátom — ne tudósok érveire vagy baklövésére hivatkozzatok, amikor valamit meg akartok magyarázni. Vegyétek elő a saját fejeteket is néha.

Ezt arra mondta, hogy egy fontos vitában ezt mondtam: „...és ennek következtében...” stb. stb.

Minek következtében? — kérdezte, mire én felütöttem az értelemező szótárt, hogy segítségül hívjam. Hajjaj! Más se kellett még! Ezzel sikerült magamra haragítanom.

Féltettem a tekintélyes kötetet és megmagyaráztam nyomtatékos szóhasználatomat eképpen:

Figyelj ide! Én azt mondtam, illetve csak akarom mondani az előbb, hogy összehívtam a szerkesztő bizottságot, hogy megtárgyaljuk a második félévi tématervet s ennek következtében eszembe jutott, hogy az első félévről is be kell számolnom.

Hogyan, miképpen jutott eszembe?

Úgy, hogy miközben a féléves tématervről beszéltem, a már teljesített terv is megjelent lelki szemem előtt. Tehát: az új tématervről kapcsolatos gondolataim terelték rá a figyelmemet a régi tervben előírt feladatokra. Annak következtében volt tehát ez a gondolat, hogy az új tématerv napirendre került. Következhetett ez a gondolat az új terv megvitatásának napirendre kerüléséből?

Igen. Mert az emberi agy csodálatos „láncoló-képessége” — ok és okozat összefűző tulajdonsága ezt lehetővé tette.

Minden ember agyának megvan ez a képessége és ez a jó tulajdonsága. (Az más kérdés, hogy milyen színvonalon és milyen fokon; milyen mélységig és magasságig jut el s hogyan tudja kifejezésre juttatni ezt az összekapcsoló műveletet.)

Sűrűn használjuk manapság is: „...ennek következtében”, vagy: „mindennek folyományaképpen”.

Használjuk a mai élő magyar nyelvben is, pedig ugyan csak régiesen hangzik. Figyeljük csak meg ezt az idézetet!

„Alulroftak alázattal bátoroknak alázatos kérelmüket előterjesztani, az idehajlított §§-ok értelmében. Pécs városában, Baranya megyében egy „Bányászati Önszegélyezési Szakegyelet”-et felállítani, melynek célja tagjait minden szakmeretben felvilágosítani, s őket betegségi helyzetükben ápolni, nemkülönben szükség idejében gyámolítani. Ennek következtében kéri az egyelet felállítását helyben hagyni méltóztatásuk. Kelt Pécsen, 1875. május hó. Prokli György elnök a Választmány nevében.”

Mint látjuk, az egyesület megalakítását annak következtében kéri helyben hagyni, hogy „...bátoroknak alázatos kérelmüket előterjesztani...” — de a kérmény szövegében az alázatos kérelem-től az „ennek következtében”-ig ott van a kérés indoklása is.

Nem néztem meg az értelemező szótár — nyilván szakszerű és világos — magyarázatát, már csak azért sem, mert „annak következtében” még csak jobban elmélyült volna a haragos viszony barátommal.

Viszont: elmondtam, leírtam, megírtam, előadtam az esetet kedves olvasóimnak. Nem másért, csak azért, hogy felhívjam szíves figyelmüket arra, hogy szép magyar nyelvünkben ma is élnek régies de jó kifejezések, amelyek fontos helyet foglalnak el mondatainkban, beszédünkben és írásainkban egyaránt. Érezzük fontosságukat, megfogalmazni pontos jelentésüket mégis csak nagy erőfeszítések árán sikerül.

Ha sikerül egyáltalán.

(Apropos! „Egyáltalán.” Ezt is érdemes volna jobban szemügyre venni.)

Gyevi Károly

Amikor kirügyeznek a fák

Nem sirt, csak a száját rágtá dühében, és kétségbeesésében zsebkendőjét gyűröközte. Ahogy Antal fejét meglátta a tömegben, elébe szaladt. De akkor már sok asszony fogta körül a katonákat. Összeültek, csak akkor tört ki belőle a zokogás.

Antal még otthon is vigasztalta.

— No, ne sírj már! Majd csak eljön a mi időnk!

— De mondd, mikor?? Most minden olyan jól indult, olyan szép volt. Boldog voltam. És most, hogy lesz tovább? Téged bezárnak, elhurcolnak!

— Dehogy bántanak, majd meglátod, nem lesz semmi baj. En csak egy közlegény voltam, és sajnos, még azt sem foghatják rám, hogy harcoltam ellenük.

A fehérterror évei még keservesebbek voltak, mint az előzők. Mártírjaink vére és a hárommillió koldus Magyarországát kiáltott a felszabadulás után.

A Tanácsköztársaságot véresen megtörtölték, de az emberek szívében ott csillant a remény, és lopva ott lapangott sok-sok éven át.

Nehéz esztendőket következtek, tiltakozás, sztrájk, csendőrszűz. Az eszmét nem lehetett kiirtani.

Antal ugyan felfelé lépegetett a ranglétrán, kinevezte aknásznak, de helyzetével mégsem volt elégedett — ő mégcsak kibírja ebből a keresetből másodmagával, de ha lenne nekik is öt-hat gyerekekük? Hány és hány család éheznek és nyomorog! Nem jól van ez így!

Rengeteget dolgozott, ha csak tehette, minden pótműszakban is a bányában volt. Kellett a pénz. Elhatározták, hogy házat építenek. Fanni sem télenkedett. Varni nagyon szépen tudott, hát most minden munkát elvállalt. Így az ő keresete elég volt a kosztra. Esténként gyakran számolgattak, hogy mennyit kell még gyűjteni.

Az egyre gyakoribb sztrájkok megcsappantották Antal keresetét. Sokszor bizony úgy alakult, hogy csak Fanni keresetéből kellett megélniük. Gyakran elkeseredtek, s már-már feladták a reményt, de aztán ha arra gondoltak, hogy öreg korukra a sajátjukban lakhatnak, mégiscsak összeszedték magukat.

Mikor már annyi pénzüket összegyűjtött, hogy megvehették

volna a házhelyet, bekövetkezett a rég sejtett gazdasági válság. A megspórolt, olyan keservesen összekuporgatott pénzüket semmivé vált. Örülhettek, ha volt mit enni.

Az infláció után ismét kezdhették elől az egészet. Antal szinte belefásult az örökös munkába, de Fanni csak biztatta, vigasztalta.

— Ne csüggedj, kedvesem, nemcsak mi járunk így. Vannak többen. És nagyon sokan. És ha most rögtön nekifogunk, pár év alatt ismét összejön.

Igy, hát újból kezdték. Még keservesebben kellett minden fillért a fogukhoz verni. 1930-ban megvették a telket, négy év múlva pedig elkezdődött a házépítés.

— Mégiscsak lesz házuk! — örvendezett Antal. Azerte nagyon derék asszony vagy, Fannikám! Nem hagyta, hogy elcsüggedjen. Ha rajtam múlt volna, talán nem is lenne házuk. Mindketten boldogok vol-

tak. Más beszédtemjük nem is akadt, csak a ház. Milyen legyen? Hány szoba, merre nézzenek az ablakok? Rengeteg megbeszélni való akadt.

Tavasszal elkezdtek az alapok kiásását. Hacsak lehetett, Antal mindig elment a telekre, és ha kellett segédkezett. Keverte a habarcsot, horította a téglát Fanni ügysem élt rá, rengeteg varrni valója volt hűsötra. A környéken nagyon szerették a csendes, szorgalmas asszonyt. Mindenki ölelte akarta ruháját megvarratni. Alig várta mi az estét amikor Antal hazajött. Nagyon fáradt volt, de azért boldogan mesélt feleségének arról, hogy hogyan halad a munka.

— Az alapozás kész, jövő héten lehet falazni. Szombaton hozzák a téglát, majd elmegyek, segíték lerakni.

Lassan felépült a ház. Nagy ablakai büszkén bámultak a felkelő nap felé. Szép is volt, nem kellett neki.

A Villamos Üzemből jelentjük

A Villamos Üzem kollektívája még májusban csatlakozott a Kossuth-bányai kongresszusi felhívásához. Az üzem jubileumi vállalásain és a X. pártkongresszus tiszteletére felajánlott pótvállalásain felül négy csoport az újhegyi központi műhely, az István-aknai villamos részleg, a pécsbányai villamos üzemvitel és Kossuth-bánya földalatti villamos üzemvitel csoport külön vállalatokat juttatott el az üzem vezetőségéhez.

Július utolsó napjaiban került sor az üzem valamennyi részlegénél a termelési tanácskozások megtartására. A tanácskozásokon részt vettek a munkaverseny értékelésére alakult bizottságok tagjai, akik az eddig végzett munka értékelése mellett ismertették a dolgozókkal az 1001 számú rendelet üzemben történő alkalmazási módját.

A kongresszusi munkaversenyben az üzem 18 brigádja és hét részlege vesz részt. Az értékelő bizottság eddig négy részleg munkáját értékelte, a többi folyamatban van.

KÖZPONTI MŰHELY

Nagy sikert aratott a II. Pécsi Ipari Vásáron és Kiállításán az üzem darabkából feldolgozása. A műhely vállalta, hogy a kongresszusi munkaverseny ideje alatt 10 000 fm. új kábelt állít elő. E vállalásból a műhely az eltelt három hónap alatt 2000 fm. kábelt elkészített.

Az üzem vállalásai között szerepel, hogy év végéig 1 millió forint értékű szinesfém ad le a MÉH-nek. Ez összegből eddig 586 000 forintot már teljesítettek, ebből 265 000 forint értékű anyagot a központi műhely produkált, míg a fennmaradt összeg másik 7 részleg között oszlik meg.

ISTVÁN-AKNAI VILLAMOS RÉSZLEG

Vállalásai első pontjában nekik is a régi kábelék összegyűjtése és újra feldolgozása szerepel. 5000 fm. új kábel előállítását vállalták, melyből már eddig 1600 métert újrafelhasználásra vizsgálta a központi műhelytől. Az István-aknaiak a visszakapott kábelre kívül vállalták az 5000 fm. kábel összegyűjtését.

A kábelék összegyűjtésén kívül a részleg dolgozói felajánlották, hogy társadalmi munkában elvégzik az akna B mezőjének fő szellőztető villamos berendezéseinek szerelését. (Kb. 100 munkaóra.)

PÉCSBÁNYAI ÜZEMVITEL

Az üzem részlegei közül a pécsbányaiak fejezték be elsőnek a jubileumi munka-

versenyre tett vállalásait és ezért az üzem vezetősége dicséret oklevelet adott át a pécsbányaiaknak.

A kongresszus tiszteletére tett vállalásai három pontja általános jellegű (anyagtakarékoság, szakmai továbbképzés és rendezvényeken való részvétel) teljesítése folyamatban van. Míg a negyedik pontját már teljesítették: a Zalka Máté Művelődési Ház, valamint a pécsbányai sporttelep villamos berendezéseinek felújítását. Különösen dicséretre méltó munkát végeztek a Zalka Máté Művelődési Házban lezajlott Kodály Zoltán körös 50 éves fennállása alkalmával rendezett ünnepség alkalmával. Munkájukat a Magyar Televízió és Rádió is elismerését fejezte ki.

Szerelőszalagon az új Volga

A Gorkij Autógyár megkezdte az új típusú Volga személygépkocsi sorozatgyártását. E személyautónak több jótulajdonsága van a korábbi típusokkal szemben. Nagyobb kényelmet biztosít, gazdaságosabb, könnyebb kezelni. Elöl két különálló ülése van, a hátsó helyeket viszont csak egy lehajtható karfa különíti el egymástól. Sokat javították a gépkocsi futási rendszerén, jelenleg szabályozni lehet a meleg levegő beáramlását. A karosszéria kiképzésében széleskörűen használták fel a műanyagokat.

KOSSUTH-BÁNYA FÖLDALATTI VILLAMOS ÜZEMVITEL

A Kossuth-bányai villamos részleg szép eredménnyel dicsekedhet az elhasznált kábel feldolgozása terén. A vállalt 6000 méterből, eddig már 4000 métert teljesítettek. Különös értéke ezeknek a kábelnek, hogy e kábel típusok összeforrasztására az újhegyi készülék nem alkalmas, így azokat nem kell eldobni hanem ott helyben feldolgozzák és használhatóvá teszik.

A feldolgozott kábel beszerzési ára 532 ezer forint, míg az üzemben belül történt előállítás költsége ennek 50%-a. A kábel újrafeldolgozását társadalmi munkában végezték el a részleg dolgozói.

K. L.

A szocialista brigádmozgalom Kossuth-bányán

A múlt hét hétfőjétől kezdve egészen szombatig tartottak a szocialista brigádok értékelési vállalatunk legnagyobb üzemében — Kossuth-bányán. Hétfőn a hivatali alapszervezet és a feltáró körlet, szerdán a szállító körlet, csütörtökön pedig a szenes körlet szocialista kollektívái adtak számot első féléves munkájukról.

Az egyik értékelés szünetében ültünk le Kérdő Lajos, az üzem szakszervezeti bizottságának bér- és termelésfelelősevel és Rein György versenyfelelőssel, hogy tájékoztatást kérjünk az értékelések menetéről és lebonyolításáról.

Mint elmondták, a féléves értékelést új módszerrel végzik. Készítik őket erre az 1001/1970. (I. 7.) számú minisztertanácsi és SZOT rendelet, amely szabályozta és jelentős újításokat vezetett be a szocialista brigádok munkájában.

Egyik fő tényezője az új rendeletnek, hogy a különösen kimagasló munkát végző szocialista kollektívákat anyagilag is érdekelté tették. (Az említett korm.-rendelettel egyébként teljes részletességgel beszámoltunk lapunk július 28-i számában.)

Már az év elején arra törekedtünk — folytatta az ismertető Kérdő elvtárs —, hogy dolgozóink mind jobban megismerjék az új rendelkezést és ennek szellemében kezdjék el a brigádmunkát 1970-ben. A versenyiroda sokszorosított példányban minden szocialista brigádhoz eljuttatta még az év elején a határozatot.

Természetesen az új értékelési módnál figyelembe vettük a sokéves tapasztalatot és elsősorban most is a vállalások teljesítését kísértük figyelemmel a hármas jelszó jegyében.

Nem volt elég, hogy egy brigád csak a termelésben nyújtott kiválót és a másik két jelszót elhanyagolta, vagy fordítva. Ezt minden értékelés előtt köztöltük a jelenlévőkkel, (a mindenkori gazdasági és társadalmi vezetők, az éppen soronlévő brigádvezető és műszaki patronáló volt jelen az értékelő bizottság mellett az értékeléskor.)

Érdekessége az értékelésnek még, amit mindenképpen meg kell említeni, hogy egy igen jól dolgozó brigád esetében nem szükséges a soron következő fokozatot odaítélni, hanem kottót, esetleg hármat is ugorhatnak a „ranglétrán”.

Jellemző példa erre: Juhász István elővájó szocialista brigádja, akik mindössze két éves múlttal tekintenek vissza és kétszer nyerték el a szocialista címet is, de olyan kimagasló eredményeket értek el a termelésben és a másik két jelszó területén is, hogy egyből aranyfokozatra javasolták őket. A Juhász kollektíváról a későbbiekben még ejtünk pár szót.

A hivatali alapszervezetnél tíz brigád dolgozik jól

A hivatali alapszervezetnél tíz brigádnál értékelték hétfőn. Mindent egybevetve az a vélemény alakult ki, hogy léptek előre az 1969-es év hasonló időszakához viszonyítva a mozgalom területén. Így olyan döntés született, hogy hat kollektíva, amennyiben a második félévben is így dolgoznak, előreléphet, négy pedig megtarthatja az elért fokozatot.

A hivataliaknál aránylag gyorsan végeztünk, igaz, nem is voltak különösebb problémák — folytatta a beszélgetést Rein elvtárs. — Sokkal nagyobb fenntartással mentünk az előkészítő körlethez. Hogy miért? Az előkészítők a múlt évben olyan ragyogó munkát produkáltak a mozgalomban, hogy úgy gondoltuk, ezt már nem lehet túlszárnyalni. Nagyon meg kellett tehát vizsgálni minden kollektívát. Nos, jóslatunk ilyenformán bevált, nem szárnyaltak túl önmagukat, de amit csináltak, arról most is csak felsőfokban lehet beszélni.

Az értékelést 31 brigád közül 18 léphet előre, 12 megtartja az elért fokozatot és csupán egyetlen olyan kollektíva akad, amelyet el kellett utasítani.

A feltárók összesen 3187 társadalmi munkaóra teljesítését vállalták, amelyből az első félévben 1087-et teljesítettek.

Itt álljunk meg egy percre! A társadalmi munkát vizsgálva a feltáróknál sem, de a többi kollektívánál sem kapunk jó képet. Szinte alig akad olyan brigád, amelyik a vállalás időarányos részét már teljesítette volna, pedig már jóval túl vagyunk a félévén. Mi ennek az oka? Ismét Kérdő Lajos adta meg a választ: — Mint ismeretes, az 1970-es évben súlyos szénhiánnyal küzdött az ország. Ez azt jelentette, hogy dolgozóinknak nagyon sok szabad-

napjukat is fej kellett áldozni, hogy a szénválságból mielőbb kikerüljünk. Tehát különösebb magyarázat nem kell hozzá, hogy ez visszahatott bizonyos fokig a társadalmi munkák teljesítésére.

Magyarázza ezt, hogy a társadalmi munkát általában a szabad szombatokon szokták teljesíteni a munkacsapatok.

A feltáróknál a Juhász brigád remekelt

Két évvel ezelőtt az üzem és az előkészítő körlet vezetősége úgy döntött, hogy megpróbálnak egy olyan brigádot létrehozni, amely fiatal, friss erőkből áll és a sűrűgető elővájási problémákat az ő segítségükkel oldják meg. Nos, a tervet tett követte és a feltáró körletnél megalakult Juhász István KISZ-titkár vezetésével egy 15 fős ifjúsági szocialista brigád. Rögtön az első évben elnyerték a kitüntető címet, majd a második év végén is birtokosai lettek.

Így jött el az 1970-es esztendő, amikor a brigád egy újítást vezetett be. A létszámot felszaporították 45-re és háromszor öt fős telepítéssel egyszerre három munkahelyen dolgoztak. Az újítás bevált és a nagy hírű Lovai és Litz csapat mellett őket is ott találjuk a legjobbak között.

De nemcsak a termelés területén, hanem a brigádmozgalom minden pontjának eleget téve nyújtanak Juhász Istváné kimagasló teljesítményt.

Nem szabad azonban megfeledkeznünk Litz József elővájó tiszteres szocialista brigádjáról sem.

Ők már elérték az aranyfokozatot és az első félévben elért jó eredmények alapján, amennyiben azt a következőkben is így folytatják, a Vállalat Kiváló Brigádja címre javasolta az értékelőbizottság. Ezzel, amennyiben elnyerik, már 1500 forintot kaphatnak a brigádtagok fejéért.

El kell azonban mondanunk — emelte ki a továbbiakban Kérdő elvtárs —, hogy a feltáróknál mégis többet vártunk. Mint már hangsúlyoztuk, nem elég csak a termelésben jót nyújtani és nagyobb figyelmet kellene fordítani a kevésbé ismert brigádok teljesítményeire, munkájára.

A szállítóknál az aknavájárok az élen

A szállító- és anyagkörletnél 15 kollektívát értékelték. Előrelépésről nyolc, az elért fokozat megtartásáról hét brigád adhat számot. Ők már valamivel jobban állnak a társadalmi munkavégzés területén is.

Az évi vállalásuk 2524 óra volt és ebből az első félévben 1107-et már teljesítették. A legjobb eredmény Donovál József aknavájár kollektívájának értékelésekor született. Ők is kiérdemelték, hogy a Litz csapatához hasonlóan a Vállalat Kiváló Brigádja címet elnyerjék további jó munka után.

E szép eredmény értékét növeli, hogy a csapat teljes egészében idős emberekből tevődik össze, s így is csaknem maximálisan teljesítették mindhárom jelszót.

(Folytatás a 4. oldalon)

A hét legjobbjai

Müller Gyula versenyfelelős jelentő Pécsbányáról:

Fejtésben: Harsányi János szocialista brigádja 106 százalékot teljesített. (4842 csille szenet termeltek, 10,6 csille/műszak.)

Elővájásban: „Sztanek János” elővájó brigádja két munkahelyen dolgozott. 92 fm gurítót hajtottak, 9,2 fm/nap előrehaladási sebességgel, 38,6 cm/műszak, 114,2 százalékot értek el. Plusz 57,6 méter alapvágatot hajtottak ki. Előrehaladási sebességük 3,86 cm, 17,2 cm/műszak — 106,5 százalékot értek el.

Feltárásnál: Fekete Károly szocialista brigádja 120 fm alapvágatot haj-

tott ki. 5,45 fm/nap elővájási sebességgel értek el, 24,4 cm/műszak, teljesítményük 118,5 százalékot.

Zsongor Ágoston versenyfelelős jelentő Szabolcs-bányáról:

Fejtésben: Horváth János szocialista brigádja 118,3 százalékot teljesített. 2866 tonna szenet termeltek. Reinhardt Sándor szocialista brigádja 105,2 százalékot ért el, 2082 tonna szenet termeltek.

Elővájásban: Nikolauz Károly szocialista brigádja 137,8 százalékos teljesítménnyel, 135,1 százalékos sebességgel légvágatot hajtottak, 4,5 m/műszakot teljesítettek.

szegyenkeznie. Amíg lehetett, nem költöztek be. Hadd száradjon még az idő. Aztán még padlózni is kell a szobákat, kölapokkal lerakni a konyhát. Mindent masszívan csináltattak meg, hogy jó és kényelmes legyen, öreg napjainkat nyugodtan tölthessék el barátságos otthonukban. Minden évben csináltattak valamit. Egyszer a redőnyöket, aztán a mellékhelységeket, s kerítés is kellett. A kutat is rendbe kellett hozni, hogy ivásra alkalmas legyen a vize. Végre 1938 tavaszán beköltözhetek. Az idő is kedvezett nekik. Április volt, a fákön rügyek duzzadoztak, s a közeli erdőben harsogva énekelte dalát a nyitnikék. A nap langyos sugarával megsimogatta az alvó bokrokat és fákat, s kiszalogatta házaikból az embecereket. A zöldellő zsenge fűszálak közül kidugták fejcsékjüket az illatos ibolyák.

Amikor a kocsi megérkezett a ház elé, Fanni volt az el-

ső, aki leugrott, és kitérte a kaput. Antal utánasietett. Amikor beléptek kis otthonukba, olyan boldog, felszabadult érzés vett rajtuk erőt, mint amikor 1919-ben a tábornok körül ülve hallgatták a szózatot, némán átkarolva egymást álltak a konyhában. A kocsi morgolódása zavarta meg őket:

— Hé, meddig várják még? Estére a bútorok elrendezését befejezték. Minden a helyére került. Fáradsan felelték le. Az izgalom, a boldogság úgy megviselte őket, hogy nehezen jött álom a szemükre. Mindketten egyre gondoltak:

— Milyen jó itt lenni, és milyen jó, hogy megvan végre mindenük. Csak egy valami hiányzik nagyon az életükből és ez a valami a gyermek.

Nyugalmuk nem tartott sokáig, mert 1939. szeptember 1-én kitört a második világháború. Es megdördültek az ágyuk. A hitleristák elindították a történelem leggyil-

kosabb, legvéresebb rablóháborúját. Hiába volt a Szovjetunió kérés, követelő, figyelmeztető szava. Anglia és Franciaország urai azt remélték, hogy Hitler először a Szovjetuniót támadja meg, s közben ők a nevet harmadik szerepét játszhatják. A palackjából elszabadult szellem azonban nem úgy viselkedett, ahogy azt az angol és francia vezető körök elképzelték.

Magyarország ellenforradalmi kormánya sietett csatlakozni Hitler új rablóháborújához. Puccs szerinte, a parlament megkérdése nélkül seregeket indított, hogy ki ne maradjon a zsákmányból.

Ismét a nélkülözés, nyomorúság, rettegés következett. Napról napra hallgatták a hadijelentést, a nagy veszteséget, és szörnyű pusztulást.

Szerencsére Pécs városa megúszta a bombázásokat. Így Szabóék kis háza is ép-ségben maradt.

A magyar nép végleges szabadsága csak 1945. tavaszán érkezett meg, amikor mindenki bátran és mélyen felsőhajtott, hogy vége a megpróbáltatásoknak. Ennyi elnyomás után mégiscsak eljött a mi időnk.

Megérkezett hát a béke és a szabadság, amit a szovjet katonák, Lenin fiai hoztak el nekünk onnan, ahol a Don hőmpolyóg, és a Volga ragyog.

1945. április 4-én, amikor ismét eljött az új kort hozó, világot megváltoztató tavasz. Még romokban állt az ország, de a romok között lassan kirügvezett egy új kor, a szocializmus kora. Így 1919-nek végül is 1945 tavasz szolgálatott történelmi igazságot. A győztes szocializmus nemzedéke vette át a zászlót az apák elfáradt kezéből.

Szabóék is végre megnyugodhattak. Szabó bácsi 1948-ban nyugdíjba ment mint főaknász. A jól megérdemelt

nyugdíjból szépen éldegélnek kettecskén. S amióta, gyermeküknek fogadtak engem és férjemet, már semmiben sem szenvednek hiányt. Boldog elégedettség sugárzik arcukon. Mindenük megvan, amit kívánnak.

Szabad időmben kislányommal is elsétálok hozzájuk. Nekik most ő a kárpótlás, a vigasz, a kisunoka, aki kérlően nyújtja feljűk kicsi kezét, és már huppan is ölükbe.

Kint sűrűn hull a hó, s a pelyhecskék egymáshoz simulva rátelepednek a házakra, kerítésekre, fákra.

Lassan minden fehér lesz. Sötétedéskor, amikor kigyullad a lámpák, minden ragyog, tündököl.

De ők a tavaszt várják, az éltető tavaszt, amikor végre ismét kirügveznek a fák.

Pollákné Stumpf Mária

A szocialista brigádmozgalom Kossuth-bányán

(Folytatás a 3. oldalról)

A szenesek és iszapolók is előreléptek

A fenti címmel lehet legjobban jellemezni az értékelő bizottság véleményét a szenes, illetve iszapoló körletek értékelése után.

A tíz brigádból hét megtartotta az elért fokozatot és előrelépésről hárman számolhatnak be.

— Ha a feltárók értékelése előtt azt mondtuk, hogy vegyes érzésekkel fogtunk hozzá — beszélt a szenesekről Rein elvtárs —, akkor ezt még inkább elmondhattuk a szenes körletek értékelése előtt. Tavaly ugyanis az volt a helyzet, hogy a legelmarasztalóbban az említett kollektíváról kellett beszámolnunk az élni és tanulni jelű szó hiányos teljesítéséről. Most már elmondhatjuk, hogy kellemesen csalódtunk a szenesekben. Igaz, hiányságok itt is akadnak bőven, de azért kiemelkedő eredmények is születtek.

Hogy csak többet ne említsünk, mint Szilágyi Sándor brigádját, aki igen kitett magáért, vagy Győri István kollektíváját, amely a sok áthelyeztetés ellenére is tudta teljesíteni a vállalások időarányos részét.

Van még egy brigád, amelyikről mindenképpen meg kell emlékeznünk. Különös bemutatás nem kell, hiszen a mecseki szénmedencében nagyon sokan hallották már róluk:

Nagy Dezső Béke ifjúsági szocialista brigádjáról van szó. Mint már annyiszor, az elmúlt félévben is megmutatták, hogy tudnak dolgozni. Hogy most mégis külön beszélünk róluk, annak is megvan az oka. Ők kapták azt az új maróhengert, amellyel még nem dolgoztak a Mecsekben. A betanulási időszak alatt nagyon sok gondjuk volt az új géppel, de mint

a brigádvezető elmondta, egyre jobban megszerették, hiszen a réselőt vette ki a bányászok kezéből.

Győri Tibor műszaki patronáló így beszélt róluk: — A Nagy Dezső csapat ismét nem vallott szégyent. Az új gépet egyikük sem ismerte eddig, éppen ezért dicséretes, hogy a jó termelési tevékenység mellett maradt idejük a mozgalmi életre is. A körletvezetés nevében csak köszönetünket tolmácsolhatjuk a Béke ifjúsági szocialista brigádnak.

Nem lennének stilszerűek, ha nem beszélnék a hiányságokról is. Igaz, hogy a szabadszombati termelések a szenesekre épültek, de a vállalat 444 óra társadalmi munkából teljesített 898 óra nagyon kevés.

Lett volna alkalmuk, hogy ennél többet produkáljanak. Van egy-két olyan csapat is, amelyiktől mind a gazdasági, mind a társadalmi vezetőség többet várt.

Igy Balogh László fejtési kollektívája, akiket az elmúlt évben a legjobbak között emlegettek Kossuth-bányán. El kell mondani, hogy voltak a csapatnál kivülálló problémák, (nehézebb munkahelyre helyezés), de ez sem magyarázza azt a passzív tevékenységet, amelyet most tapasztalhatnak náluk.

Az iszapolóknál viszont ismét találhatunk olyan munkacapatot, amely kimagasló eredményt ért el.

A külszínienél Szabó Imréné vezetésével dolgozik egy brigád. Tavaly még nem sokat hallattak magukról, az idén viszont a legjobbak közé léptek elő. Mint megtudtuk, ezt első sorban, illetve nagymértékben köszönhetik Gelb Károly műszaki patronálónak, akinek segítségével lendületet adott a szocialista brigádmozgalom területén e szorgos kis brigádnak.

Ha már a műszaki patronálónál tartunk, itt sem szabad szó nélkül elmennünk.

Mint az értékelő bizottság tagjai elmondták, talán ezen a téren van a legtöbb tennivaló. A műszakiak egy-két kivétellel nem veszik komolyan feladatukat, a brigádnaplóba nem nagyon regisztrálják észrevételeiket, s ezzel nem segítik kellőképpen a brigádot.

Amikor e sorok íródtak, még visszavolt Kossuth-bányán az üzemgépészeti körlet értékelése. Így róluk nem tudunk részletesen beszámolni, de egy-két tanulságot az eddigiek alapján is levonhatunk. A kétszeres Élüzem Kossuth-bánya dolgozóit az esetleges hátráltató tényezőket félretéve sem vallottak szégyent az első félévben. Mind a termelésben, mind a brigádmozgalomban ott vannak a legjobbak között. Megértették és vállalták, hogy a jubileumi munkaverseny után a kongresszusban is meg kell dolgozniuk a szép sikereikért. S hogy ez így van, tanuskodják róla a következő néhány statisztikai adat:

1970. első félévében 110,1 százalékra teljesítették a szakmai és 101,5 százalékra az operatív tervet. A minőség terén van talán a legtöbb javítani való, hiszen a terv és a teljesítés között 1,18 százalék lemaradás mutatkozik. A megtakarítás területén viszont ismét jó képet kapunk, ha figyelembe vesszük, hogy tonnánként 5,57 forinttal olcsóbban hozták felszínre a szenet, mint korábban.

A fentiekben igyekeztünk képet adni egy nagyüzem féléves munkájáról. Az értékelő bizottság végső megállapítása szerint elkeseredésre azoknak a kollektíváknak sincs oka, amelyeknek valamilyen okból nem úgy ment eddig, mint ahogy azt szerették volna. Még egy teljes félév vissza van és lehet javítani, illetve azok, akik eddig is jól dolgoztak, tudnak szépíteni eredményeiken.

Szabó Lajos

„Széles a Balaton vize...”

Szabad szombat, reggel fél hat. Vidám leányok és fiúk, feleségek és férjek gyülekeztek a komló Lenin téren. Az Anyagellátó Üzem Niedling János KISZ-alapszervezete 2 napos balatoni kirándulásra indul. Pontosan 6 órakor felbúg a busz motorja: irány a Balaton!

A Kaposváron elköltött reggeli után az utat már végig hangos nótázás kíséri. Elnézést kell kérnem Hetesi István KISZ-titkártól, hogy az éneklés legszebb pillanataiban zavarom kérdésemmel:

— *Hogyan szerveztétek meg ezt a vikendet?*

— Ezévi akcióprogramunkba volt ítémezve egy kirándulás a tagság által kiválasztott helyre. Májusi gyűlésünkön Szeged mellett döntöttünk. A súlyos árvízhelyzet miatt azonban a szabadtéri játékokra nem indítottak különjárásokat. Így a Dóm téren nélkülünk ment a Hány János. Ekkor vettük fel a kapcsolatot a Mecseki Szénbányák KISZ-bizottságával; ahol a szemesi campingtábor ajánlották.

Augusztus 20 - 23.

Országos Ifjú Gárda szemle

A KISZ KB határozata értelmében az IG-egységek országos szemléjét augusztus 20-23 között bonyolítják le Budapesten. Minden megyét egy, a fővárost három szakasz képviseli. Baranya megyéből a Pécs városi IG-zászlóalj, kettő, a Mecseki Szénbányák IG-százada egy rajt küld a szemlére. A díszelő alegység parancsnokává Klepach Ottmárt, a KISZ vállalati bizottságának titkárát jelölték ki.

Közben Vajda Gizella agit. prop. titkár is bekapcsolódik a beszélgetésbe:

— Ugy látszott, minden a legnagyobb rendben van, amikor az Expressz Utazási Iroda 35 főre visszaigazolta a szállást. Egy héttel az indulás előtt azonban visszamondták az egészet egy 200 fős külföldi csoport érkezése miatt. Nagy volt az elkeseredés...

Most mindenki rövid időre az interjúra figyel. A buszból innen-onnan nyomdafestéket nem tűrő szitkok és jókívánások hallatszanak az Expresszre. Nagyon is jogos a felháborodás, hiszen ez az eljárás nem egészen fair...

— Ugy nézett ki, hogy a terv csak terv marad — veszi vissza a szót Hetesi István. — De ekkor jött a helyettesem, Pataki Feri, aki sátrakat szerzett, s most vígan haladhatunk a bélételepi camping felé.

Eme kis intermezó után folytatódik az éneklés, s én pár szó erejéig Appel Mária gazdaságvezető mellé ülök le.

— *Anyagilag hogy fedezték a kirándulást?*

— A tagság április 12-én kommunista vasárnapot tartott, ahogy írtál is erről. A társadalmi munkából befolyt összeget teljes egészében a kirándulásra fordítottuk. A busz, a szállás, az „egyéb juttatások” költsége ebből lett fedezve. Még labdát is vettünk.

Az út mellett már Fonyód táblája olvadozik a nagy melegben, s néhány perc múlva a bélételepi camping előtt parkolunk. Amíg a lányok átöltöznek, a fiúk sátrat vernek. Monja valaki, hogy nem rendesek ezek a srácok! Rövid idő múlva mindenki a vízben lubickol. Jó dolog ez a kánikulában! A további program is érdekes. A következők: soványak futballrangadón nem kis meglepetésre a kövérek győznek 6:4-re. Újabb fürdés után pedig a lányok—fiúk vegyescsapat szenved vereséget a nősköztől, noha Horváth Anca bebizonyította, hogy nemcsak vérmes bányászdukker, hanem

a labdát is jól kezeli. A nagy étvágyal elfogyasztott halvacsvora után romantikus séta következik Fenyvesre (6 km). A Vigadóban kitűnő zene mellett éjjel 1-ig ropjuk a táncot. Emelkedett a hangulat, a visszaút már országút futóversenybe torkollik. Mire a campingbe érünk, Matja Miska előtt megszámlálhatatlan sörösüveg fekszik — természetesen üresen. A vállalkozó kedvűek még megfürdnek, s aztán nyugovóra térünk.

A másnapi menetrend: reggeli, fürdés, tollaslabdázás, ebéd, fürdés, majd délután hatkor sajnos indulás: irány Komló. Egy kis „hűsítőre” itt-ott megállunk. Az éneklés persze most is elmaradhatatlan. Rossz szokásomhoz híven ilyenkor kérdezek, ezúttal Szolnok Kláritól:

— *Hogy tetszett?*

— Nagyon örülök, hogy részt vehettem a kiránduláson, bár még nem vagyok KISZ-tag. Szeretnék az lenni...

A zárzó Hetesi Istváné:

— Jól sikerült, mindent igényt kielégített. A fizikai, az adminisztratív és a műszaki dolgozó KISZ-fiatalok összefogtak, összeszoktak. Máskor is fogunk hasonló csinálni; ahová a tagság akarja. Talán éppen a Balatonra.

A buszban mindenütt mosolygós, örömteli arcok. Az ének ismét száll:

„Széles a Balaton vize,
Keskeny a hid rajta...”

Mert egy kirándulás, ki kiruccanás sosem árt.

Vass Tamás

ALKOTMÁNY-ÜNNEPI és bányásznap programot dolgozott ki és fogadott el a Hazafias Népfőrdő Komló városi bizottsága. A II. félévi munkaterv különben olyan évfordulók előkészítésével is foglalkozik, mint a tanácsok megalakulása és Komló 20 éves évfordulója.

A bányászbecsületért

Tízennégy éves volt abban az időben, Javában folyt a háború. Jeszenszol Zaljev az öreg Zali bányász fia egyszerűen csak apja elé állt azzal a kéréssel, engedje meg neki, hogy a bányába menjen. Az öreg Zali ekkor felkereste régi jó barátját, Tuszup Kuzenbajevet és megkérte:

— Vedd fel fiamat munkába. Hadd szokja meg mesterségünket. Fiatal még, az igaz, de azt mondja, hogy a frontnak szeretne segíteni. Tanulni ráér majd, ha befejeztük a háborút.

Tuszup Kuzenbajev híres bányász volt az egész környéken. Abban az időben az egyik bánya főnökeként dolgozott. A háború után megválasztották a Szovjetunió Legfelső Tanácsa képviselőjévé és megkapta a Szocialista Munka Hőse címet.

Az öreg bányász tudta, hogy Jeszenszolnak még korai volna a nehéz munka, s ezért így szólt barátjához, az öreg Zali Suvasevhez:

— Jól van, Felveszem kőzettraktónak. Legalább friss levegőt szívhat és mindig az öregek szemé előtt lesz.

Jeszenszol még ma is jól emlékszik a karagandai bányászok idős mesterének akkori mondására:

— A mi munkánkhoz nemcsak erő, hanem bátorság is kell. A bányásznak ma már sok mindenhez kell értenie. Zaljev tehát a bányamunka mellett tanult is. Először kitanulta a lakatos mesterséget, babrált a különböző présegépekkel és elektromos fűrógépekkel. Később pedig, amikor megjelentek az első szénkombájnok, azoknak a szerkezetét kezdte tanulmányozni. Órákon át elmélte, hogyan vágja, préseli a szenet Basir Nurmagambetov, a tapasztalt bányász. A fiatal fiú kedvet kapott a bonyolult gép kezeléséhez.

Megmondom őszintén, hogy Jeszenszolnak szerencséje volt az életben, mindig jószándékú emberekkel volt körülveve. Tuszup Kuzenbajev egyengette a fiatal ember életútját. Basir Nurmagambetov a Szocialista Munka Hőse kijárta, hogy a legénykét kombájnos tanfolyamra küldjék. Ki is tanulta a bányagépek vezetésének titkát. Az öreg bányamester türelmesen, atyailag taníttatta.

— Még most is emlékszem — meséli nevetve Nurmagambetov —, hogy amikor Jeszenszol először vezette önállóan a Donbasz típusú szénkombájnt, annyira nehézhajította a szénrétegnek, hogy a marószerszék láncai szerteszt szakadtak, reptültek. A máskor vidám, életörömmel teli fiatal ember ekkor nagyon elkomorodott. Még a bányát is ott akarta hagyni. „Nem lesz belőlem gépkezelő” — folyton csak ezt hajtogatta. Miután a lelkére beszéltünk, maradt.

Nagy művészet ám rábírnai az embert, hogy bizon saját erejében, nagy dolog az, ha valakiben meglátjuk az „isteni szikrát”. Jeszenszol barátai és társai felfedezték benne a sokoldalú gépkezelői tehetséget.

Az ember észrevétlenül éri el az életkort. Maga sem veszi észre, hogy bölcsőbb, tapasztaltabb lett. Természetesen mások észreveszik, mert a kivülálló jobban látja ezt. Amikor új típusú kombájnok érkeztek a bányába, a gépek kezelését Jeszenszola bizták. Mint mondták, érteke van a gépekhez.

Nem is tévedtek. Amikor összegezték a hét éves tervidőszak munkaadományait, kiderült, hogy a részleg ez alatt az idő alatt százezer tonna szenet termelt terven felül. Ez abban az időben szép eredmény volt. A kommunista Jeszenszolt ezért a Szocialista Munka Hőse címmel tüntették ki és kormánykitüntetésben részesítették munkatársait is.

Azután jöttek az úgynevezett keskenybefogású K52 kombájnok. Okos gépek voltak, naponka másfélezer tonna szenet termeltek ki, majdnem ötször annyit, mint a régebbi Dombasz-típusú szénkombájnok.

Tökéletesedett a bányák gépi ellátása, emelkedett a termelés, s felfelé haladtak az emberek is. Jeszenszol már nem a kombájnt, hanem egy egész keskenybefogású gépkomplexumot irányít s napi teljesítménye már eléri a két és félezer tonnát. Megjegyzem, hogy amikor az egykori 31-es számú bánya gépkezelői átmentek a 35-ös számú bányába, nem valami jó munkahelyre állították őket. Nem azért tették ezt, mintha nem bíztak volna az újoncokban, hanem éppen azért, mert tudták, hogy itt is helyállnak. Így is for-

tént. A helyállást pedig a bányában méltányolni kell. A hatos részleg, ahol Jeszenszol dolgozik, az öt éves tervidőszak kezdete óta egymillió egyszázötven tonna szenet termelt. Követendő példa ez sokak számára. Bányavidékünkön szüntelenül növekszik a „milliomos” vajúrók száma.

Tuszup Kuzenbajev messzire előrelátott, amikor így szólt a fiatal bányászhoz:

— Sohase állj meg féltón. Törődj az emberekkel és azok tisztelni fognak.

Egy alkalommal részt vettem az egyik választási körzeti választó gyűlésen. A választó polgárok Jeszenszolnak, a megyei tanács képviselőjének a beszámolóját hallgatták. A helyi tanács szerv bányászkielégítő elmondta, hogy minden tervet, minden feladatot teljesítettek. Az új bányaváros már aszfaltút köti össze Karaganda központjával. Új iskola is épült a bányásztelepen. Felépült a vízvezeték. Az öntvénykeny művészgyűttesnek hangszereket, felszereléseket vásároltak. A járási tanács vegrehajtó bizottsága a körzeti területén még egy napközi otthont épít.

Az ember, amint ezt az egyszerű bányászt hallgatja, önkéntelenül is az államférfit látja benne. Társait képviseli ő a megyei tanácsban, a szénipari dolgozók szakszervezetének köztársasági bizottságában. Amint látjuk, nem képviselte őket rosszul, hiszen a 35-ös bánya munkásai Jeszenszolt jelölték az ország legfelső törvényhozó szervének képviselőjévé. A vállalat legöregebb bányásza, a Lenin-rendes Ignat Logavsev fel is szólalt a választógyűlésen:

— Jeszenszolban nyugodtan bízhatunk. Megbízható ember, nem csalódtunk benne, sem a munkában, sem a társadalmi ügyek intézésében.

Azok között, akik lelkesen adták le szavazatukat Jeszenszola, mint a Szovjetunió Legfelső Tanácsa nemzetiségi képviselőjelöltjére, ott voltak tanítványai, Gali Ahmetov, Alekszandr Janyin, Viktor Gaah. Ezek a fiúk a munkaörtömlőket intézetének katonás formaruhájában jöttek a bányába. Ma egytől-egyig tapasztalt gépkezelők. Jeszenszol Zaljev hű barátjuk és tanítómesterük egyengette útjukat. És amint sok évvel ezelőtt Jeszenszol lelkesen és jószándékú irigységgel nézegette Tuszup Kuzenbajev, az érdemes bányász egyenruháját, ma a tanítványok akarnak mindenben tanítómesterükhöz hasonlítani.

Így legyen!

N. Kulakov
APN

A jobb munka feltétele: a helyes munkamegosztás

Taggyűlési tudósítás

A Komló Szénelőkészítő Üzem pártbizottsága által augusztus 4-én tartott párttaggyűlésen 3 téma szerepelt napirenden, és került megvitatásra.

Először Dobszai József személyzeti vezető két elvtárs pártba történő felvételi kérelmét ismertette a taggyűlésen.

Ezt követően Kiss István párttitkár elvtárs a pártvezetőség két éves munkájáról tartotta meg a beszámolóját.

A napirend harmadik pontjaként Dobszai elvtárs ismertette a szeptember 8-án tartandó pártvezetőségi választásra kidolgozott intézkedési tervezetet.

Dobszai elvtárs röviden ismertette a felvételt kérő Sotány Jenő és Schmidt János elvtársak eddig kifejtett munkásságát, majd az őket ajánló elvtársak véleménye után a taggyűlés egyhangúlag elfogadta a két elvtárs pártba történő felvételét.

A párttaggyűlés második napirendje keretén belül Kiss István párttitkár elvtárs számolt be a pártvezetőség két éves tevékenységéről. A végzett munkáról elmondta, hogy az 1968-ban megválasztott jelenlegi vezetőség feladatát a párt IX. kongresszusa által meghatározott elvek alapján végezte. Áttekintést nyújtott a két év alatt elért eredményekről, előforduló problémákról, a végzett gazdasági munkáról.

Beszámolóban ismertette, hogy a két éves tevékenység során került sor az új mosó beindítására, mely a vezetőség tagjai sokoldalú lekövetésével járt, s ennek tudható be, hogy a szép eredmények mellett kezdeti időszakban a szeptemberi és februári munkára a kapkodás volt a jellemző. Ugy érezzük azonban, hogy február óta újból magára talált a pártvezetőség és munkánkat tervszerűbben végezzük.

A vezetőségi üléseken a gazdasági problémákat minden esetben az üzemvezető, vagy a főmérnök elvtárs, és az SZB-titkár elvtárs jelenlétében megtárgyaltuk és ismertettük, melyek építő hatását számos esetben tapasztaltuk.

A pártépités terén a jövőben feltétlenül nagyobb eredményt kell elérni. Ennek feltételei megvannak, mert a Szénelőkészítő Üzem pártönkívüli dolgozói között az utóbbi két nehéz esztendőben munkában való helytállásukkal többen kiérdemelték a pártba való felvételüket. A pártoktatással kapcsolatban elmondta, hogyha menetközben be is csúsztak hibák, az 1970/71-es esztendőben azonban jobb szervezéssel sikerült egy olyan formát kidolgozni, amely a politikai oktatás terén feltétlenül sikerhez vezet. A pártcsoportok közül eredményes jó munkájuk elismerésül dicséretben részesítette a villamos műhely és a technológiai pártcsoportokat. Példamutató eredményes munkavégzésért pedig köszönetét fejezte ki Acs, Széles, Máté, Kopacz, Kocsis, Pintér és Horváth elvtársaknak.

Leszögezte, hogy a párttagok többsége példamutató fegyelmű munkát végzett, de ennek ellenére előfordult, hogy egyes párttagok magatartásával gátolták a munkaszüneti napokra történő szervezést. A jelenlegi létszám 105 fő, s az elmúlt két év alatt egy elvtárs ellen kellett fegyelmi eljárást lefolytatni.

Végül külön elismerését fejezte ki az üzem munkásorrajának, akik harmadszor érik el a Kiváló raj címét.

Befejezésül elmondta, hogy a jobb eredményes munka végzéséhez szükséges minden egyes párttag még kezdeményezőbb aktivitása, mert az igazán célratörő munkát a vezetőség is csak a jó munkamegosztás során tud elérni.

A beszámolót Schusztér András üzemvezető elvtárs egészítette ki. Megállapítása az volt, hogy a párt alapszervezetének ütőképessége, főleg gazdasági vonatkozásban csökkent, az elmúlt időszakhoz képest. Részben ugyan hozzájárultak az új mosóval kapcsolatos nehézségek, de ennek ellenére ezen a téren eredményesebben kell működni, előrébb kell lépni.

Ehhez természetesen nemcsak a pártvezetőségnek, hanem minden egyes tagnak aktívabb ténykedést kell kifejteni, mégpedig úgy, hogy ne legyen egy személy túlterhelve, de azon a téren ahová állítják, ott hatékony legyen. Továbbá a kritikák mindig névszólóak legyenek és oda kell hatni, hogy az egyéni sérelmek ne kerüljenek a közösség érdekei elé, előfordulása esetén a felelősségrevonás történjen meg.

A vasárnapi és szombati műszakokkal kapcsolatban is előfordult olyan eset, hogy egy-két párttag hátráltató megjegyzéseket tett, akkor amikor tudvalevő, hogy népgazdaságunknak több szénre van szüksége, mint az elmúlt évben.

Technológiai és a munkafegyelmű kérdése után a pártoktatás fontosságáról hangsúlyozta, hogy a szerzett ismereteket és kérdéseket elsősorban ezen a fórumon kell alapvetően tisztázni, melynek keretében a párttagok tovább tudják magukat képezni.

A beszámoló feletti vitában és a további hozzászólásokban több párttag tett ajánlást, a II. féléves időszakban az eredményesebb munka végzése érdekében aktívabb tevékenységet fejtenek ki, mind brigádjaik, mind egyéni feladataik elvégzése során.

Végül Dobszai József elvtárs ismertette a szeptember 8-án tartandó pártvezetőségi választás lebonyolításához elkészített tervezetet, és ajánlatot tett, a taggyűlés vezető elnök a 3 tagú jelölő bizottság elnökének, és tagjainak, valamint a szavazatszedő bizottság elnökének és tagjainak megválasztandó személyek tekintetében. Mely ajánlatot a taggyűlés egyhangúlag elfogadott.

Az Internacionálé elnéklése után a párttaggyűlés befejeződött.

Remenyik Ernő
tudósító

Alkotóműhely

Látogatás Siklósi László fafaragónál

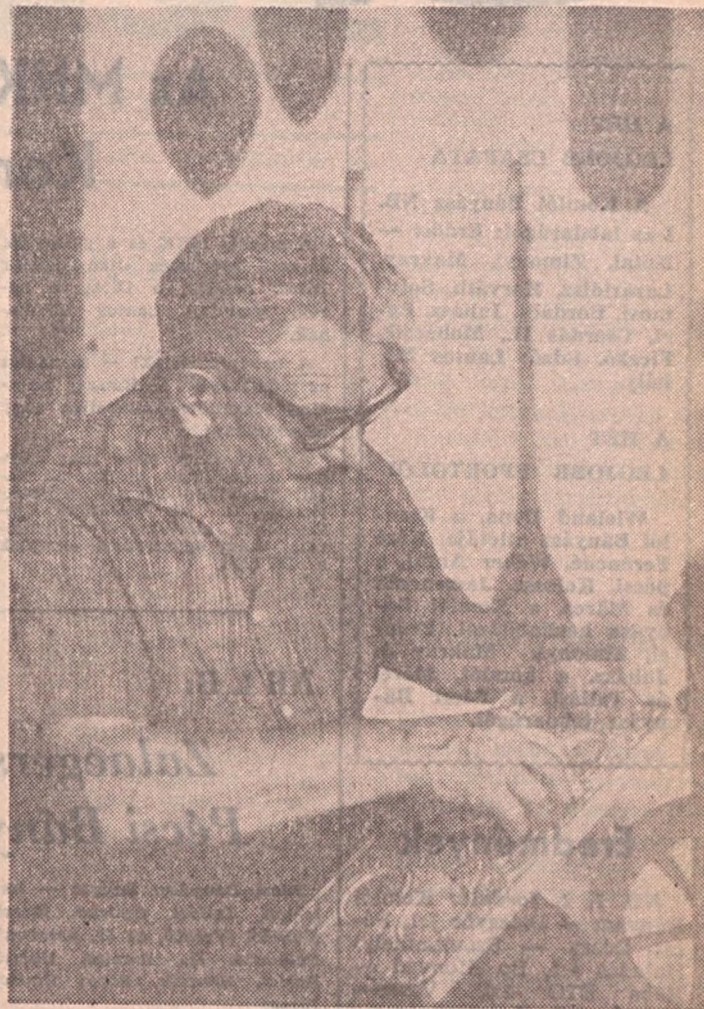
Siklósi László fafaragó, a megalakulása óta tagja a Mecseki Bányászok Képzőművészeti Körének. Munkái minden alkalommal szerepeltek a kör kiállításain. Ott honában kerestük fel és kérdeztük meg tőle: mióta farag?

— Már fiatal koromban is próbálkoztam a fafaragással, de aztán abbahagytam. Mintegy hat-hét éve kezdtem el ismét, rendszeresen azonban csak nyugdíjba vonulásom után faragok.

— Két éve első díjat nyert a Mecseki Szénbányák képzőművészeti pályázatán, a munkás-paraszt összefogás kifejező domborművével. E figurákat tartalmazó kép után született munkáin, azonban inkább virág- és növénymotívumokat alkalmaz. Mi ennek az oka?

— Valóban nagyon kevés figurális munkám van. Talán ez azzal magyarázható, hogy mindig közelebb állónak éreztem magamhoz a népművészetet, amely szintén ezekkel a kifogyhatatlan motívumokkal variál. Természetesen próbálkoztam figurák megformálásával is, különösen izgatnak a különböző maszkmegoldások. Két éve részt vettem a mohácsi busójáráson és ott támadt az ötlet, hogy maszkot faragjak. Azóta már el is készült néhány.

A lakás falát elborítják a faragások és az agyagkorcsók és -tálak. Kint az udvaron színpompás virágoskert virul. És ugyanez a virágoskert látható a falakat borító pajzsokon, vázák, kupákon és dobozokon. Ezek közül a faragások közül válogattunk ki néhányat, hogy ízelítőt adjunk olvasóinknak a Mecseki Bányászok Képzőművészeti Körének egyik legrégebbi tagjának munkáiból.

Siklósi László fafaragó

Diszdoboz

Afrikai maszk

Faragott pajzs

Francia fiatalok Vasason

Harminc fős francia ifjúsági csoportot fogadott az elmúlt héten Klepach Ottmár, a vállalat KISZ-bizottságának titkára, Meszesen. A vendégek kérdéseire válaszolva a bányászfiatalok munkájáról tájékoztatta az érdeklődőket. A délutáni órákban a francia fiatalok ellátogattak Vasas-bányára, ahol Méder Miklós és Nagy Attila fogadta őket, majd este a Petőfi Művelődési Otthonban baráti találkozóznak részt.

Nyári könyvvajánlatunk

Albert Maltz: Egy január története.

A világszerte ismert amerikai író drámai erejű kisregénye hat menekültől szól, akik 1945 januárjában megszőknek egy német foglyotáborból, s együtt bujkálnak egy elhagyott gyár területén. Különös tragédiával beárnyékolta idill bontakozik ki a remény és a hitetlenség kettős szorításában. Maltz mondanivalójának végső kicsengése: a szerelem erősebb a halálnál, a szeretet újjászül és felszabadítja a meggyalázott embert.

Sághy Károly—Zákonyi Ferenc: Balaton.

A kiadvány első része a Balaton és környékére vonatkozó általános történelmi, természet- és néprajzi ismereteket foglalja össze. A második rész sorra veszi a „magyar tenger” északi és déli partjainak üdülőhelyeit, kirándulási lehetőségeit, látványosságait. A kötet harmadik része a balatoni üdülőtelepekről és a környékről közöl gyakorlati és idegenforgalmi tudnivalókat. A gazdag, szép képanyaggal illusztrált könyvet részletes térképmelléklet egészíti ki.

Kun Erzsébet: Mosolygó medicina.

A kötet vicceket, humoros apróságokat, anekdotákat gyűjt össze az orvostudomány köréből. Anyagát tematikusan csoportosítja: külön fejezetekbe kerülnek a fogorvos, sebész, szemész... stb. viccek, történelmi és személyhez fűződő anekdoták, újságokból kioldott humoros napihírek... stb.

Vszevolod Ivanov: Matvej, az isten.

A kötet a kitűnő szovjet író válogatott elbeszéléseit tartalmazza. Kedvelt figurája a megértésre vágyó ember, aki tele van gatlással, titkokat őriz lelke mélyén, s ezektől a terhektől szeretne megszabadulni. Legsikerteltebb elbeszélései a húszas, harmincas évek ellentmondásokkal teli szovjet valóságát ábrázolják: mondanivalójuk, problematikájuk meglepően friss, mai.

Dr. Rátóti Benő—Tolnák László: A világ országai.

A kötet a világ valamennyi országát bemutatja. A legfontosabb adatok gondos összeválogatásával, másrészt az egyes országok rövid, riportszerű bemutatásával a szerzők arra törekedtek, hogy a könyv szigorú adatszerűségét olvasmányos stílussal oldják fel. Az adatszerű összeállításokat tájleírások színesítik.

Osman Miklós—Zombory János: Hidegalakító szerszámok méretezése.

A felsőfokú szakkönyv tervezőknek és üzemi szerkesztő mérnököknek nyújt segítséget a forgács nélküli alakító szerszámok szilárdságtani méretezéséhez. Az elméleti fejtegetéseket az üzemi gyakorlatból vett példák teszik könnyen érthetővé.

Keszli Erika
könyvtáros

SPORT

MOZIMŰSOR

Az MNK-döntőbe jutás után: Komló-Diósgyőr 1:1

A HÉT LEGJOBB CSAPATA

A Komló Bányász NB. I-es labdarúgói: Erdősi — Kótal, Zimonyi, Makray, Lazaridisz, Horváth, Soly mosi, Bordács, Juhász, Egri, Csordás II., Mohácsik, Ficzkó. Edző: Lantos Mihály.

A HÉT LEGJOBB SPORTOLÓI

Wieland Ilona, a Komló Bányász atlétája, Kóré Ferencné, Wéber Antal, a pécsi, Kolossa, Jeszencsák és Márcz, a Komló Bányász kézilabdázói, Erdősi, Zimonyi, Makray és Juhász, a komlói, Mérei és Tallósi, a Pécsi Bányász labdarúgói.

A szerdai MNK és a vasárnapi bajnoki mérkőzés után először Tátrai Sándor, a Diósgyőr edzője gratulált Lantos Mihálynak.

A babér a tiétek! — mondotta az idős mester. — Kétszer helytállni idegenben, hihetetlen nagy teljesítmény!

Az első siker tehát már szerdán megszületett, amikor az igazán szerényen készülő, a szakvezetők és az egyesület képviselőinek mértékártó nyilatkozata után egyszerűen elkapták a DVTK-t.

Az egyesület közel fél évszázados történetében először fordult elő: bejutott a Magyar Népköztársasági Kupa döntőjébe. A krónikás kötelessége, hogy a résztvevőket külön-külön méltassa. A kék-fehér gárda ebben az összetételben győzött 2:1 arányban: Erdősi — Kótal, Zimonyi, Makray, Lazaridisz — Horváth, Soly mosi, Bordács, Juhász, Egri, Csordás II. A második féldobban Soly mosi. Mohácsik, Egri pedig Ficzkó váltotta fel.

Góllövők: Soly mosi (13. perc) Gass (30. perc), Juhász (31. perc). Sokáig emlékezetes maradt ez a találkozó, hiszen a komlóiak olyan becsvágyal küzdöttek, mint amilyenre régen volt példa. Am azt is el kell mondani, hogy az utóbbi években ezek a lelkesedést dicsérő jelzők már lassan elkopnának. Sokszor vitte ugyanis diadalra az elszántság a kék-fehér színeket...

Igy történt ez vasárnap is, a visszavágón. A magyar labdarúgás nem jegyzett még fel ilyen eseményt: két azonos képességű csapat egy héten belül kétszer találkozott tetemesen mérkőzésen. S ebből a maratoni küzdelemből a bányások kerültek ki győztesen. Ha a bajnoki összecsapáson nem is sikerült az újabb győzelem, a pontszerzés mindenképpen dicséretes. Az előzetes nyilatkozatok, a diósgyőriek mindenáron való visszavágása nem sikerült.

Lantos Mihály edző azzal nyert értékes pontot csapatával, hogy nem változtatott a szerdai hadrenden.

— Ugy érzem, most már utólag mondhatom, hogy azzal lejtük meg ellenfeleket, hogy bátran játszotunk. Az emberfogást és a területvédelmet párhuzamosan alkalmaztuk és nem feledkezünk meg a támadásokról sem. Így történhetett, hogy a vezető gólt mi szereztük, Juhász révén. Az egyenlítés, szerintem, időn túl, a 46. percben történt.

Az edző a csapatgyűlést emelte ki, mint a siker fő győzelmét. Elmondta azt is, hogy a kupamérkőzésen Erdősi és Makray volt a mezőny két kiemelkedően legjobb játékosa. Vasárnap már többen nyújtottak jó teljesítményt. Az említett két labdarúgót mellett Zimonyi, Egri, Juhász és Csordás II. is nagyban hozzájárult a nagyra értékelhető pontszerzéshez.

A Komló Bányász labdarúgói a soron következő hetekben újabb nagy feladat elé állnak. Itt van mindjárt a vasárnapi párosítás, amikor a kétszeres bajnokcsapat, az Újpesti Dózsa mutatkozik be a bányavárosban. Ezt követően augusztus 20-án, csütörtökön az MNK döntőjébe vívja a két együttes, amelyre az egyesület vezetői és az IBSZ az üzemi szakszervezetekkel közösen szervezte különvonalat indít. A részvételi díj 84,10 forint. A jelentkezés határideje augusztus 15-én 12 óra. Az indulás a hajnali órákban lesz, így tehát a sportrajongók a fővárosi ünnepi eseménysorozatot is megtekinthetik.

A Komló Bányász vezetői arról is tájékoztatták lapunkat, hogy vasárnap az Újpesti Dózsa mérkőzés előtt szurkoló-ankétot tartanak.

Vízhányó Imre

Következik

Labdarúgás

NB. I.: Komló Bányász—Újpesti Dózsa, Ferencváros—Pécsi Dózsa, Salgótarján—Dunaújváros, Videoton—MTK, Csepel—Bp. Honvéd, Rába ETO—Szeged, Vasas—Tatabánya, Szombathely—Diósgyőr.

NB. I. B.: Pécsi Bányász—Ganz-MÁVAG, Bp. Spartacus—BVSC, Debrecen—MÁVDAK, Oroszlány—Egyetértés, Eger—Székesfehérvár, Békéscsaba—Várpalota, BKV Előre—Kecskemét, Fősped Szállítók—Ozd, Szolnok—Zalaegerszeg.

NB. II.: Veszprém—Máza-Szászvári Bányász, Pécsi Erőbányász—Kaposvári Rákóczi, Almaszfűző—Pécsi BTC.

NB. III.: Nagymányoki Brikett—Bonyhádi Vasas.

Megyei I. osztály: Vasas II. Bányász—Szászvár, Beremend—István-aknai Bányász, Pécsi Erőbányász II.—Pécsi Bányász II.

Kézilabda

NB. I. férfiak: Pécsi Bányász—Budai Nagy Antal SE, Pécsiújhegyen 16-án de 10 órakor.

NB. I. B. férfiak: Győri Magaséptők—Komló Bányász.

NB I. B:

Zalaegerszegi TE — Pécsi Bányász 3:1 (1:0)

Pécsi Bányász: Bogyai — Kelenen, Tallósi, Györkő, Mérei, Maklári (Vessző, az 57. percben), Palkovics II., Ivanics, Halasi, Bartal, Bencsik. Edző: Kovács József.

A mérkőzés előtt több óráig zuhogott az eső, így csúszós, mély talajon került sor a mérkőzésre. Lendületesen kezdtek a hazaiak, de védelmünk jól állta a sarat. Félóra elteltével feljött együttesünk, kiegyenlítetttebbé vált a játék. Bartal előtt nyílt gólszerzési lehetőség, de a hazaiak kapusa bravúrral védte csatárunk fejesét. A félidő utolsó perceiben született meg a hazaiak vezető gólja. Egy szögletből bevelt labdát a jobb-összekötő középre emelt és a berobbanó középcsatár fejről vágódott a labda Bogyai hálójába.

Szünet után a mezőnyben folyt a játék. Negyedóra elteltével megszületett a második zalaegerszegi gól, melyet ismét a középcsatár szerzett, ezúttal büntetőből. A második gól felrúgta csapatunkat, egyre-másra gördültek a támadások a hazaiak kapuja felé. A nagy nyomás eredményeként a 65. percben Bencsik bevelt labdáját Vessző továbbította Bolemányi kapujába. Folytatódott a támadások, de a hazai védők — nem egyszer csak nagy szerencsével — hátrítani tudtak. Két kapufát is löttek ebben az időszakban csatáraink. Két perccel a mérkőzés befejezése előtt löttek a hazaiak harmadik góljukat.

Együttesünk főleg a második féldobban nyújtott teljesítménye után rászolgált volna az egyik pontra, Jók: Tallósi, Mérei, Bartal.

K. L.

KÉZILABDA

Egy győzelem, két vereség

Nem a legjobb sikerűt kézilabdázóink rajtja. Egyedül a hazai pályán szereplő komlói együttes tudott nyerni, míg az idegenben szereplő pécsi együttesek vereséget szenvedtek Budapesten a nők, Debrecenben pedig a férfiak.

OGSC — Pécsi Bányász 13:8 (6:6)

Az ismételt új szervezett csapatunk nem bírt a hazai pályán előnyét élvezni, jó középcepatnak számító OGSC-vel szemben. Az első féldobban még fejtes mellett haladt a két együttes, szünet után azonban a hazaiak hajrája sikerült jobban. A csapatunk a hétvégén nem lép pályára, mivel ellenfele nemzetközi tornán szerepel, így lehetőség nyílik a csapat játékaikra további csiszolására. Góllövők: Kóréné 6, Fiszter 2.

Debreceni Dózsa —
Pécsi Bányász
23:13 (8:6)

Árvayt és Baloghot nélkülöző együttesünk az első féldobban nagyon jól tartotta a labdát és tudta tartani a „síp-dobbal felfegyverzett” közönség biztatásaitól fergetegesen támadó hazaiakat. Szünet után elég volt a hazaiaknak együttesünk tíz perces bizonytalansága, hogy eldöntse a mérkőzés sorsát. A kritikussá idős elttelével ismét kiegyenlítetté vált a játék, ám az utolsó percek ismét a Dó-

zsák voltak. Vasárnap Újhegyen lép pályára együttesünk, ellenfele a Budai Nagy Antal együttese lesz. A mérkőzésre délelőtt 10 órakor kerül sor. Góllövők: Molnár—Kapunvári 3-3, Kiss—Wéber 2-2, Gáspár, Gergács és Sudár.

Komló Bányász —
Miskolci Bányász
25:16 (11:8)

Komló, NB. I. B-3 mérkőzés.

Dénes István edző a mérkőzés előtt találóan jegyezte meg, hogy nem szabad nagy melánnyal pályára lépni. Nos a kezdés az edzőt igazolta: először a borsodiak kaptak labrára és csak 3:2-nél vette át a Komló a vezetést. Utána azonban egyre jobban megnyugodtak a hazaiak és a kitűnően játszó Kolossa és Jeszencsák vezérével egymásután szerezték góljaikat.

A második féldob a hazaiak kezdték jobban és sikerült elhúzniok és végül biztosan nyerték a találkozót.

Góllövők: Jeszencsák, Kolossa 6-6, Márcz 5, Pataki, Czedér 4-4.

MECSEKI Bányász

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs, Déryné u. 9. fszt. 10. Telefon: 26-60 (városi szám). Üzemi telefonok Pécsen: 22-60, 22-61, 22-62, 22-63. Komlón: 72-52. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat, Pécs, Hunyadi u. 11. Felelős kiadó: Braun Károly. A Lapkiadó Vállalat telefonja: 15-32, 15-33, 60-11.

Készíti a Pécsi Szikra Nyomda, Pécs Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozóinak részére az Üzemek bérszámfejtőjénél. Nyugdíjasok és intézmények előfizethetik Pécsen a Mecseki Szénbányák igazgatósága pénzügyi osztályán, Pécs, I. Komjáth Aladár u. 6. Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak fél évre: 10,- forint, egész évre 20,- forint. Másoknak évi 20 forint 10 fillér.

Index: 23 917

Park: Dél csillaga. Francia—angol, színes film. Fél 4, fél 6, fél 8 13—16-ig: Banditák hálójában. Angol, színes film. 4, 6, 8, 17—19-ig: Szivárványvölgy. I.—II. Amerikai, színes film. Dupla helyár. 4, 7. Matiné 16-án: A bizánci aranykincs. Cseh-szlovák, szinkron film.

Kossuth, délelőtt: 11-ig: Dél csillaga. Francia—angol színes film. 12-én: Hűtlenség olasz módra. Olasz, színes film. 13—14-ig: Mérsékelt égöv. Magyar film. 15—17-ig: Banditák hálójában. Angol, színes film. De. 10, 12.

Kossuth, délután: 6—12-ig: Dél csillaga. Francia—angol, színes film. Fél 3, fél 5. 13—19-ig: Szivárványvölgy. I.—II. Amerikai színes film. Dupla helyár. Fél 3.

Kossuth, este: 12-ig: Hűtlenség olasz módra. Olasz, színes film. Fél 7, fél 9. 13—16-ig: Banditák hálójában. Angol, színes film. 6, 8, 17—19-ig: Mérsékelt égöv. Magyar film. 6, 8.

Petőfi: 12-ig: Dél csillaga. Francia—angol, színes film. 4, 6, 8, 13—16-ig: Mérsékelt égöv. Magyar film. Fél 5, fél 7, fél 9. 17—19-ig: Banditák hálójában. Angol, színes film. Fél 5, fél 7, fél 9. Matiné: A boldog Alexandre.

Hosszúhetény: 11—12-ig: Egy örült éjszaka. Magyar film. 7. 15—16-ig: Maga tesszük nekem. NDK, színes film. 7. (Vasárnap 5 órakor is.)

Május 1. (Komló): 10—12-ig: Elkészett virágok. Szovjet, színes film. Fél 4, fél 6, fél 8, 13—16-ig: Verseny a javából. I.—II. Amerikai, színes film. Dupla helyár. 17—19-ig: Vágta a völgyben. Szovjet, szinkron film. Fél 4, fél 6, fél 8. Matiné 16-án: A Kobra-akció. Szovjet film. De. 10 óra.

Zrínyi (Komló): 11—12-ig: Gyöngyvirágló lombhullásig. Magyar, színes film. Fél 4, fél 7. 13—14-ig: 16: Türelemjáték. Angol, szinkron film. Fél 4, fél 7.

TV MŰSOR

KEDD

17.53: Hírek. 18.00: Egyszerű falu és egy ismeretlen tó. 18.45: Miről ír a világsajtó? 19.10: Esti mese. 19.25: Az orosz hajó bölcsője. Szovjet kisfilm. 19.35: Emberek és vallomások. R riportfilm. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Rakéta. Színmű két részben. A Madách Színház Kamaraszínházának előadása felvételről. 22.00: Tv-Híradó — 2. kiadás.

SZERDA

9.30: Delta. Tudományos híradó. (ism.) 9.55: Orjárat az égen. Tv-filmsorozat. I. rész. (ism.) 10.45: Kilitó a sivatagban. Lengyel kisfilm. 11.00: Az orosz hajó bölcsője. Szovjet kisfilm. (ism.) 11.10: Emberek és vallomások. R riportfilm. (ism.) 17.58: Hírek. 18.05: A rút kiskacsa. Szovjet kisfilm. 18.25: Balaton beszégetések. — 1970. R riportfilm. 19.00: Esti mese. 19.10: McGill. Magyarul beszélő angol bűnügyi film. Kastély a ködben. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Nemcsak a Balaton van a világon. R riportfilm. 21.40: Szvjatoszlav Richter zongorázik. 22.20: Tv-Híradó — 2. kiadás.

CSÜTÖRTÖK

17.58: Hírek. 18.05: Kertbarátok... 18.35: Csend és ritmus. Pantomim-műsor. 19.15: Esti mese. 19.25: Mezopotámia a mai Irakban. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Klasszikusok a Tv-filmeken. A két veronai ifjú. Shakespeare vigjátékának tv-filmváltozata. 22.10: Tv-Híradó. — 2. kiadás.

PÉNTEK

16.58: FTC—SC Leipzsig. Nemzetközi női kézilabdamerkőzés a Napló Kupáért. 18.00: Hírek. 18.05: Francis az 561 Afrikában. Filmsorozat. 3. Az utolsó kaliforniai. 18.35: Kompozíció 70. A képzőművészeti rovat magazinja.

A jugoszláv tv műsora

KEDD

16.50: Rajzfilmek. 18.05: Kicsiny világ. 18.30: Telesport. 19.05: Népzene. 20.35: Kisfilm. 20.50: Nyugtalanok. — Jugoszláv film.

CSÜTÖRTÖK

1.15: Magyar nyelvű tv-krónika. 17.50: Gyermekműsor. 18.30: Népzene. 19.05: Behavazott várkastély. 19.40: Ilyesmí is megcsik. 20.35: Montré arany rózsája. 21.05: A megintáthatatlan. — folytatásos film.

PÉNTEK

16.45: Magyar nyelvű tv-krónika. 17.50: Gyermekműsor. 18.30: Ifjúsági hangverseny. 20.35: Egy kicsit én, egy kicsit te — kvíz. 21.50: A virginiai ember — folytatásos film.

SZOMBAT

16.45: Szerelmem falust módra. 17.50: Miért folyik zavarosban a Morava — népzene. 18.20: Allámentek karnevalja. 19.20: Karavánok. 20.35: Szórakoztató zenei műsor. 21.40: Bőrmellényesek — angol játékfilm.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): 10—11-ig: Utazás a Nap túlsó oldalára. Angol, színes film. 13—14-ig: A hallgatag ember. Amerikai, színes film. 13—16-ig: Bye, bye, Barbara. Francia, színes film. 17—18-ig: Az örök fiatalok birodalma. Román, színes, szinkron film. 6. Szombat, vasárnap 4 órakor is.

Jószerencsét (Pécszabolcs): 10—11-ig: A nagy Red. Amerikai, színes, szinkron film. 13—14-ig: Bosszúállók újabb kalandjai. Szovjet, színes, szinkron film. 15—16-ig: Mérnök veszélyes küldetésben. Szovjet, szinkron film. 5, 7, vasárnap 3-kor is. 17—18-ig: Verseny a javából I—II. Amerikai, színes film. Dupla helyár. Matiné: Az utolsó betyár. Bolgár, szinkron film. 10 óra.

Rákóczi (Mecsekfalja): 10—12-ig: My Fair Lady. I.—II. Amerikai, színes film. Dupla helyár. 13—14-ig: Bye, bye, Barbara. Francia, színes film. (16. éven felül). 15—16-ig: Vágta a völgyben. Szovjet, szinkron film. 17—19-ig: Jöttem, láttam, lőttem. Olasz, színes film. 5, 7, vasárnap 3-kor is. Matiné 16: Holdudvar. Magyar film.

Puskin (Vasas I.): 11—12-ig: Egy fiatal pár. Francia, színes, szinkron film. (16. éven felülieknek). 14—16-ig: Furcsa társaság. Ausztrál színes, szinkron film. 6.

Május 1. (Vasas II.): 10—11-ig: Velel Madridban. Spanyol, színes, szinkron film. 13—14-ig: Mérnök veszélyes küldetésben. Szovjet, szinkron film. 15—16-ig: A hallgatag ember. Amerikai, színes film. 17—18-ig: A halott gyanús. NDK, szinkron film. 6, vasárnap 4-kor is.

Mecsekadás: 12: A nyolcadik. Bolgár, szinkron film. 15—16-ig: Dr. Syn kettős élete. Angol—amerikai film. 7, vasárnap 5-kor is.

Mánfa: 12: Velel Madridban. Spanyol, szinkron film. 15—16-ig: A nagy kék jelzés. Magyar film. 7.

A mi alkotmányunk

... a hozzáértő, dolgozó nép ökos gyűléseiben, hányni-vetni meg száz bajunk.

(József Attila: Hazám)

1949. augusztus 20. — 1970. augusztus 20.
Huszonegy kerek esztendő telt el alkotmányunk törvénybeiktatása óta. E huszonegy évvel ezelőtti nappal zárult le az úgynevezett „Ezeréves Alkotmány”-ra épült jogrendszer és nyílt új fejezet népünk történelmében. Az ünnepi aktusról így ír egy korabeli tudósító: „Aligha lehet mélysebben mai látványt elképzelni, mint ünnepi országgyűlésünket az alkotmány elfogadásának pillanatában. Az ünnepelt alkotmány: az összesűrített, lerögzített jelen, s útmutatás a jövőre. Az ünnepelő képviselők: a hatalomra jutott dolgozó nép képviselői... Az ünnepelő közönség: maga a dolgozó nép, azok a munkások, parasztok, nők és értelmiségiek, akik legjobbjait az országgyűlésbe küldték.”

Augusztus huszadika lényegében régebben is egy új állam megalkotásának és megalkotójának ünnepe volt, államalapítónak, István királynak ünnepe. Ezen a napon szegték meg ősi szokás szerint az első kenyert, egy hosszú, verejtékes esztendő munkájának eredményét. Ady Endre a századfordulót követő évek magyar valóságának igaz szavú krónikása, 1902-ben így ír e napról: „István királynak a napja van ma. Hivatalos ünnep, munkaszünetes nap... István király országa, amely majdnem gyarmata egy másik züllő országnak... koldus, mert szipolyozták és szipolyozták... ereje nincs, hogy leszámoljon a megbéklyozó feudalizmus maradványaival... Közigazgatásunk példátlanul rossz. Iskoláink nem tudnak embereket faragni, csak félembereket... Ide új hit, új erő és új munka kell.”

S jöttek az új hitű, nagy erejű, jó munkások, akik lezárták hazánk ezeréves korszakát. Nemzeti ünnepünk augusztus 20-ai Jelentőségét emeli, hogy e napon ünnepeljük tanácsaink fennállásának 20. évfordulóját. Ünnepeljük a magyar munkásosztály és parasztság összefogásának jelentős állomását. Mi ellen szövetkeztek akkor a munkások és a parasztok? Az oly sokat emlegetett „ezeréves alkotmány”, a feudális merev jogszabályok ellen, a feudalizmus ellen. Az első jelentős lépésre már jóval korábban sor került, a Rákóczi szabadságharc idején, amikor az onori országgyűlés kiondta a Habsburgok trónfosztását. Ebben a döntésben még nem annyira a köztársaságra való törekvés, mint inkább a Habsburgok elleni gyűlölet, a nemzeti függetlenség eszméje jutott szóhoz. Elsőnek a Martinovics-mozgalom vetette fel — francia példára — a polgári köztársaság gondolatát. Majd mozgalmuk vérfelajzása után 1848. forradalma és szabadságharca emelte fel a köztársaság eszméjének zászlaját. S hol itt, hol ott lobbant fel ideig-óráig az elnyomottak mozgalma, a rend, az Ezeréves Rend ellen. A hódmezővásárhelyi Szántó Kovács Jánostól, a Pécs vidéki bányászoktól, mindenki érezte — így nem mehet tovább. 1893 júniusában, a bányászok ellen kirendelt nagyszámú katonaság és csendőrség elől a sztrájk folytatásaként, parasztilakta községekbe, Mecsekszabolcsra vonultak a sztrájkolók. S a parasztok a házukba fogadták a mintegy kétezer menekülő bányászt. S kitartottak mellettük akkor is, amikor szuronyt használtak ellenük, s csak a lovasroham gyűrte le őket. Így alakultak, így kezdődtek a szó szoros értelmében a közös fellépések az elnyomás ellen. A munkásosztály és a parasztság szövetsége új, közös akciónak jelentette az alapját. 1905: magyarországi tüntetések az orosz forradalom mellett. 1912: rokonszeny tüntetések a szibériai Léna-aranybányászainak bérkötvetése mellett. Ez a néhány évtized volt az az időszak, amikor a magyar munkásosztály és a mezőgazdasági munkásság, a nincstelen és kevéssé földű parasztság útja találkozott. Az érdekek, célok összefűzték, szövetségre kovácsolták a két osztályt.

És hetven év telik el a szabadságharc óta, amikor 1918 novemberében a Nemzeti Tanács újra kikiáltja a köztársaságot. Így ír Móricz Zsigmond országjárása alkalmával szerzett tapasztalatairól: „A somogyi termelőszövetkezet úgy alakult meg, egy nap alatt, egy gondolat megszületésével... A vörös forradalom tavaszi látától a már érett és megduzzadt néplelek egyszerre szétrepesztette a nagybirtokosok külső kopáncsát. Az lehullt, leesett, s a belülről kivirító milliányi néplelek egyforma erővel, örömmel, szépséggel és boldogsággal tárja ki magát az új élet lehetőségeinek.”

A felszabadulás utáni években nagy munka hárult a magyar népre, amikor a háború romjain ugyan, de töretlen erővel, hozzálátott régen megálmodott új társadalmi rendjének megteremtéséhez. 1946-ig Magyarország formailag királyság. 1949-re éri el az ország, hogy elegendő erőt és tapasztalatot gyűjtve megszülethessen a proletárdiktatúra, a munkás-paraszt szövetség írásba foglalt alkotmánya, amelynek 2. §-a így hangzik: „A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé.” S kik ülnek ma a parlament széksoraiban? Gyári munkásokból, bányászokból, dolgozó parasztságból lett képviselők, miniszterek, felelős beosztású emberek.

Mi is az alkotmány? Az állam alaptörvénye, amely tükrözi az elért eredményeket. Emlékezzünk csak vissza, miről beszéltek 1945-ben, az újjáépítés idején, majd 1956 után, az ellenforradalom leverése után azok — akik figyelemmel kísérték népünk sorsát, történelmét. Valamiféle „magyar csodáról” beszélt a világ. Mi tudjuk, hogy nem csoda volt az, hanem eredménye a munkások és a parasztság összefogásának! Az alkotó munka, a törvényes rend, az anyagi és kulturális jólét, egész népünk közös érdeme és kincse!

S mit teszünk ma mi, akik ünnepelni készülünk az évfordulót? Összegezzük minden születésnapon az újabb eredményeket, megsegjük az új kenyeret, megnézzük merre haladjunk tovább. Vállvetve dolgozunk a hétköznapiakon és résztveszünk az állam munkájában akkor, amikor bekapcsolódunk a közéletbe. Módunk van erre, amikor a párt, az állami intézmények, a tanácsok, a népfőnt, a szakszervezet, az ifjúsági szervezet sorában munkát vállalunk. E lehetőségeket kihasználva a dolgozók tízezrei kapcsolódnak az állami feladatok megvalósításába. Így forr egybe államunk a néppel! Ez a garancia arra, hogy a Magyar Népköztársaság, a magyar nép sikeresen megoldja az elkövetkezendő években még reá háruló feladatokat.

Ezt a munkát a mecseki szénbányászok is tudatosan vállalják és szívből végzik.

Csóka Magda

VILÁG PROLETÁRIJAI EGYESÜLJEI

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM ARA: 40 FILLÉR KEDD, 1970. AUGUSZTUS 18.

Az előkészítők Sikondán

Verőfényes augusztusi reggelre ébredt szombaton, 15-én Komló lakossága. A többnapos rossz idő után mindenki örült a napsütésnek, legjobban mégis talán a Kossuthbányai előkészítő körlet vezetői, dolgozói. Várták a jó időt, hiszen nem kisebb dologról volt szó, mint közel 1100 ember kirándulásáról, szórakozásáról.

Most valósították ugyanis meg szokásos évi közös víkendjüket. Nos, a „természetfelelősre” nem lehetett panasz, mint ahogy nem lehetett panasz a lebonyolításra sem. A szervezők — a körletbizottság tagjai — élükön Kovács József előkészítő bányamesterrel, a szocialista körlet műszaki patronálójával — mindent megtettek annak érdekében, hogy a vendégek, a dolgozók jól érezzék magukat. A lebonyolításban részt vettek a társadalmi szerek is. A kiszisták már egy nappal a kirándulás előtt kimentek Sikondára, a turistaszálló mögötti tisztás és az erdő alatti rét előkészítésére. A szervező bizottság tagjai, Gáspár Ferenc szb-titkár, Kovács László párttitkár és Pavlicsek József körletvezető mindenkinek kiosztotta a reszortját. Az étkezetről Buzási Sándor, az étel és ital beszerzéséről Gondos János és Csinos Mihály, a vendégek ellátásáról Bátorka János és Győri Tibor, a finom ebéd elkészítéséről Musitz Béla, Baglas József, Péter Imre, Bakó Ferenc, Kulcsár János és Győri István gondoskodott.

Külön meg kell emlékeznünk a szállítás zavarmentes lebonyolításáról. Mint beszélgetésünk folyamán Pavlicsek elvtárs elmondta, az AKÖV mellett Kecskés István technikusot illet az elismerő dícséret, hiszen ő már nem is

tartozik a körlethez (csupán egy brigád műszaki patronálójával) mégis vállalta, hogy megoldja a dolgozók kiszállítását.

Tehát mint látjuk, minden megvolt ahhoz, hogy a szocialista brigádok, a hozzátartozók és a vendégek egy emlékezetes szombatot töltsenek együtt. Mérei Emil, az üzem műszaki főmérnök-helyettese is megelégedéssel beszélt a kirándulásról. Mint elmondta, nagyon jó alkalmat nyújtott az ilyen összejövetelnek a szocialista brigádok és családtagjaik közötti baráti kapcsolat kialakításához.

Kovács József bányamester a testvérkörletek jelentős támogatását emelte ki: — El kell mondanom, hogy nagyon jól esett, amikor az üzemgépészetiek, a szállítókörlet és az integra dolgozói kérésünkre azonnal munkához láttak és biztosították a kirándulás lebonyolításának „műszaki”

feltételeit. (Víz, világítás, hangosítás).

Mint Kovács elvtárs elmondta, külön meg kell emlékezni és köszönetet mondani a Városi Tanács illetékes szerveinek — Gallusz és Vass elvtársaknak — a segítségükért.

A gazdag napi programból természetesen nem hiányozhatott a foci sem. A fűösök, a falazók, az elővájók brigádjai mérköztek egymással. Az MHSZ pedig légszuszak lövésnyit rendezett. Jó szórakozást nyújtott a jelenlevőknek a bányászzenekar játéka is.

Nehéz lenne felsorolni azokat a dolgozókat, akik elmondták, hogy milyen jól érezték magukat Sikondán. Nem is ez a cél. Az előkészítők most is bebizonyították, hogy nemcsak a termelésben, hanem a szocialista brigádmozgalom „élni” jelszavában is tudnak kiváló nyújtani.

— szó — ki.

Országos gázkonferencia:

A szénre a jövőben is nagy szükség lesz

Az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület gázszakosztályának rendezésében a múlt héten országos gázkonferenciát tartottak Szegeden. A három napos tanácskozásnak mintegy hatszáz hazai szakember mellett szovjet, NDK-beli és francia vendégei is voltak.

A megnyitón dr. Lőrinc Imre nehézipari miniszterhelyettes előadásában a földgáz energiahordozó jelentőségét elemezte, kiemelve felhasználásának hazai reális lehetőségeit. Többek között elmondta, hogy eddig hatvan helyen tartunk fel kitermelhető szénhidrogénkészletet, elsősorban földgázt. A hazai szénhidrogénnek 1950-ben kilenc, ma pedig már húsz százalékát adják energia-szükségletünknek.

A szénhidrogének fokozott felhasználását

a gazdaságosság indokolja — hangsúlyozta a továbbiakban a miniszterhelyettes.

A miniszterhelyettes befejezésül kitért arra, hogy bár földgáztermelő ország lettünk és ez az energiahordozó nagy szerepet játszik népgazdaságunkban, túlbecsülni nem szabad lehetőségeinket. A szükségletek fedezésére jelentős és növekvő mértékű szénhidrogén-importra van szükségünk. A szénhidrogének egyedül egyébként sem oldják meg teljes egészében energiaellátásunkat. A technikai és a társadalmi fejlődés miatt világszerte és hazánkban is gyorsan nőnek az igények. Emiatt a távlatban minden gazdaságosan kitermelhető energiahordozóra — így például a szénre — a jövőben is nagy szükség van.

Bemutatjuk:

A pécsbányai Fekete Károly brigád

Aligha akadnak olvasóink között olyanok, akik ne ismernek lapunk hasábjairól a pécsbányai Fekete Károly feltárási szocialista brigádot. Eredményeik alapján évek óta a vállalat legjobb brigádjai között foglalnak helyet. Az elmúlt két évben pedig, szinte verhetetlennek bizonyultak a feltárási brigádok versenyében. Eppen ezért többször került lapunkba, sőt más lapokba is nevük, mint más brigádoké. Ebből következően sok mindent megtudtunk a brigád munkájáról, életéről, figyelemmel tudtuk kísérni eredményeiket. A róluk szóló tudósításokat olvasva, a többi üzemeknél hitetlenkedve, fejüket csóválták az emberek. Hogy bírják ezt a tempót ily hosszú időn keresztül?, merült fel egyre többükben a kérdés. És ugyanezt kérdeztem én is Széchenyi-aknán az üzem versenyfelelősétől és Fekete Károly brigádvezetőtől.

JÚNIUSBAN „CSAK” 183 MÉTER

A hónapot és a teljesített folyómétert a brigádnapló-

ból olvastam ki, amit Müller Gyula versenyfelelős tett elem. A csak szócskával pedig — és ezért voltam kénytelen idézőjelet használni — Fekete Károly egészítette ki. Látna elképédésemet — hisz vágathajtásban a havi teljesítményt tekintve 100 méter is elismerést érdemlő eredmény — előbbre lapoztak a naplóban, a kongresszusi vállalásokhoz: „A brigád vállalja, hogy a X. Pártkongresszus tiszteletére indított munkaverseny folyamán elérni a havi 200 folyómétert.”

A kettőszáz folyóméter elérése mindeddig nem sikerült, közrejátszott ebben az, hogy a munkahelyet több alkalommal is vízbetörés sújtotta. Azonban e nehézségek ellenére is sikerült régi rekordjukat felülmúlni. Sőt ez időszakban született meg legjobb napi teljesítményük: 9,5 méter.

— Nagyszerű kollektíva a Fekete Károly brigád — kapcsolódott a beszélgetésbe Heller András alapszervezeti párttitkár. — Immár tizenkettőszáz indultak a szocialista címért kürt versenyben.

A brigád huszonöt tagja közül tizennégyen elnyerték a zöldkoszorús jelvényt, míg a többiek arany-, ezüst- és bronzkoszorús jelvény tulajdonosai.

— Munkájuk elvégzése mellett juf idejük a többi vállalásaik teljesítésére is — egészíti ki a versenyfelelős, a brigádról egyre jobban kirajzolódó képet. — Tizenhatan vettek részt a pécsszabolcsi Puskin Művelődési Házban megrendezett Fegyverbarátok felszabadulási fesztiválján, de ott voltak a bányauzem területén, a tisztagi hónap keretében rendezett hulladékgyűjtő és takarító napon is.

„NEM KIVÉTELES KÉPESSÉGŰ EMBEREK...”

Pécsbányán ismerik és értékelik is Feketéék teljesítményét, hisz munkájuk és eredményük elválaszthatatlanul összefonódott az üzem stabilizációjával. Mint mondtam elismeréssel, de anélkül hogy túlértékelnék azt. A brigád tagjai is tisztában vannak azzal hogy ezek az az

202 esetben fizetett kártérítést az Önszegélyző Csoport

A Mecseki Szénbányák Biztosítási Önszegélyző Csoportja 1970. április 1. és július 31-e között — az Állami Biztosító tájékoztatója szerint — 202 esetben fizetett ki tagjainak balesetbiztosítási kártérítést. Jelentősebb összegeket kaptak kézhez a következők: Szabolcsbányán: Papp József 1200 forintot, Tápai Sándor 33 800 forintot, Brandt Sándor 6300 forintot, Mester József 1600 forintot, Hazi János 3350 forintot. Vassbányán Varga Pál János 1500 forint, Somogyi János 6500 forint, Ördög György 7500 forint, Miklós Vilmos 3600 forint, Lesnyik István 10 850 forint, Ujhegyen és az építőktől Pekality József 9000 forint és Csizmadia László 5000 forint kártérítésben részesült.

Névadó Pécsbányán

Augusztus 15-én a pécsbányai párházban ünnepi keretek között tartották meg hat KISZ-fiatal gyermekének névadását. Az izlésesen feldíszített teremben a pécsbányai KISZ csússzervezet megajándékozta a gyermekeket és a szülőket. A hivatalos rész lebonyolítása után jó hangulatú baráti beszélgetés alakult ki.

Kapu László

Taggyűlési tudósítás:

A zobáki szállítók

A szállító körlet kommunistái az izléses feldíszített tanácsteremben jöttek össze az ünnepi taggyűlésre, ahol a pártvezetőség beszámolt a két éves munkáról, valamint a taggyűlés megválasztotta a vezetőségválasztó taggyűlés tisztségviselőit, illetve munkabizottságait.

A taggyűlés elnökségében helyet foglalt Meitert András alapszervi párttitkár, Hegedűs Miklós, az üzemi pártbizottság tagja, Czukor Ferenc, Bérés János, Fitykó János és Adorján Andor elvtársak.

A pártvezetőség beszámolóját Meitert elvtárs terjesztette a taggyűlés elé.

Sokrétű beszámolójában szólt a párt vezető szerepé-

nek továbbfejlesztéséről, a pártvezetés módszereinek formáinak, a társadalmi fejlődéssel összhangban álló tökéletesítéséről, a KISZ pártirányításáról, a párttag-felvételről, a kommunisták munkájáról, melyet a tömegszervezetekben végeznek, valamint a termelési segítő politikai munkáról.

A gazdasági munkáról elmondta, hogy a fokozódó termelés egyre inkább megkövetelte a szállító körletben a jó munkaszervezést és irányítást, valamint a dolgozók lelkesedését és észszerű munkáját.

A fokozatos termelésnövekedést az alábbi táblázat mutatja:

	Szén	Meddő	Napi átlag
Január	72 166	14 264	3580 csille
Február	76 932	15 318	4200 csille
Március	79 248	18 125	4220 csille
Április	86 863	16 636	4500 csille

A szállító körlet dolgozói kitették magukért. Szorgalmas munkájukat bizonyítja az, hogy volt olyan nap, amikor 4871, 4887 és 4974 csille volt a szállítás.

A munkavégzés biztonságáról nem lehet ilyen ered-

ménnyel beszélni. 1969-ben 46 három napon túli baleset volt, 1970-ben ezidáig 32. Ezen a helyzeten javítani kell.

A pártvezetést belső életét jellemezve elmondta, hogy 4 pártcsoport működik, igen

eredményes munkát végeznek.

Az elmúlt időszakban 6 párttag felvételre került sor alapszervezetüké, ebből 2 főt a KISZ-szervezet javasolt.

A párttagok fegyelmezteték, így pártfegyelmi nem került sor. Bélyegszámolásuk minden hónapban 100 százalékos.

A pártoktatásról már nem mondható el ilyen szép eredmény. Az 1968/69-es oktatási évben 3 fő lemorzsolódás volt. Az 1969/70-es évben ennél valamivel több, pedig minden párttagnak kötelessége, hogy politikai tudását állandóan fejlessze, résztvegyen az oktatásokon és eredményesen tanuljon.

Meitert elvtárs a beszámoló befejező részében elmondta, hogy a pártvezetőség az elmúlt 2 év alatt arra törekedett, hogy az alapszervezet szervezeti egysége, a párttagok politikai meggyőződése erősödjön és a célnak megfelelően alkalmas legyen a párt politikájának közvetítésére a tömegek között. Ezt a feladatot az alapszervezet eredményesen végre is hajtotta.

A hozzászólásban öt kommunista mondta el véleményét. Szóltak a pártoktatásról, a vidéki dolgozók bevonásáról a pártmunkába. Bírálták a pártvezetőség munkáját.

A párttitkár elvtárs minden felvetett kérdésre adott választ. Válaszában elmondta, hogy volt olyan eset, amikor a gazdasági vezetés nem kérte a pártvezetőség véleményét személyi változások eldöntéséhez, volt olyan eset is, amikor kikérték a véleményt, de nem aszerint cselekedtek, hanem figyelmen kívül hagyták.

A második napirendi pont témáján belül a vezetőségválasztó taggyűlés elnökének Kis Papp Viktort, a jelölőbizottság elnökének Jankai Bélát, szavazatszedő bizottság elnökének Farkas Lászlót választotta meg a taggyűlés.

A záró szó után az Internacionálé hangjaival ért véget a taggyűlés.

H. M.

Javaslatok a készülő ifjúsági törvényhez

— Az ifjúsági törvényben ne legyenek olyan kifejezések, mint pl.: ajánlatos, célszerű, lehetőségekhez képest. Ezek zavarják a rendeletek egységcs értelmezését. A rendelkezések legyenek konkrét jelentésűek, ne a jóindulaton múljon az ifjúsági szövetség, az ifjúság támogatása.

— A készülő ifjúsági törvény hasonson oda, hogy a Párt K. B. és KISZ K. B. ifjúságpolitikai határozatait minden szinten maradéktalanul hajtsák végre.

— Országosan ismert a szénbányászat helyzete. Általános az elvándorlás a szénbányákból. Kiemelten problémát okoz ez a Mecseki Szénbányánál, mert a Mecsek bányáiban található az országban egyedül lian-kori kokszolható feketeszen. A népgazdaság, a fogyasztók az EMSZ fokozott szénigényekkel lépnek fel irányukban. Súlyosan fenyeget a vállalat „előregedése” is. Feltétlenül foglalkozni kellene a témával kormány-szinten is, mert ha az elvándorlási és „előregedési” folyamat tovább tart, erősen fenyeget annak a veszélye, hogy bányászaink nem tudják kielégíteni a fokozott szénigényeket. Megoldásnak látjuk pl. azt is, ha a Mecseki Szénbányánál dolgozó sorköteles fiatalokat nem vonultatnák be tényleges katonai szolgálatra. Ez az intézkedés megkönnyítené a bányász szakmunkás utánpótlás kinevelését is.

— Az ifjúsági törvény mondja ki a KISZ anyagi támogatását, az állami költségvetésből, illetve a vállalatok és intézmények részéről.

— Vétő jogú ifjúsági képviselő bevezetése a törvényhozó testületekbe igen hasznos lenne. Ezt úgy képzelnék el, hogy az Országgyűlésnek legyen ifjúsági ügyekkel foglalkozó bizottsága.

— A SZOT és szakszervezet vezető testületeiben legyen ifjúsági felelősi részort,

aki az adott területen az ifjúságot érintő problémákkal foglalkozzon és tartsa a kapcsolatot az illetékes KISZ-szervezetek vezető testületeivel.

— Nem megfelelően rendezett az ifjúsági vezetők helyzete. Az ifjúsági vezető egyes gazdaságvezető szerint nem teljes értékű munkaerő, (ezért nem kap pl. fizetés-emelést, stb.) éppen mozgalmi és társadalmi elfoglaltsága miatt. Törekvésünk, hogy a színvonalas mozgalmi munka végzéséhez a lehető legkevesebb improduktív műszakot vegyük igénybe, felhasználását mindenkor a vállalat és az ifjúsági szövetség érdekeinek egybehangolásával végezzük, azonban ez több esetben az alsóbb szintű gazdaság vezetőik indokolatlan nem tetszését váltja ki.

— 30 éves kor alatt — erkölcsi, politikai és megfelelő iskolai előképzettség esetén az üzemek nyújtsanak hatékonyabb támogatást a továbbtanulni kívánó fiataloknak.

— A munkás- és parasztfiatalok egyetemi, főiskolai felvételét ismételtelen meg kellene vizsgálni és szabályozni.

— A fiatalok lakás gondjainak enyhítését szolgálja pl. az is, hogy ha a munkásszállók üres szobáit átadják fiatal házaspárok részére, mint ahogy azt az országban már több helyen helyesen meg is tették.

— A fiatal — iskolából kikerülő — szakmunkások bevezetésénél ne számítsunk a szakmában eltöltött idő, hanem kizárólag a végzett munka mennyisége és nem utolsó sorban, minősége alapján nyerjen megállapítást a kifizetendő bér. Az esetleges ilyen irányú intézkedés bevezetésétől várjuk a bérézés differenciáltabb gyakorlását. Ennek következménye lehet az, hogy a bér-ösztönző szerepe megnövekszik.

— A fiatalok mielőbbi lakáshoz juttatása szükségessé teszi, hogy a készülő ifjúsági törvény konkrétizálja azt, hogy az átadásra kerülő lakások közül a fiatalok nagyobb százalékban részesüljenek. Az intézkedés bevezetésétől várjuk a születési arányszám emelkedését is.

— A születési arányszám növelésének másik igen lényeges eszköze lenne az, ha a fiatal egy-gyermekes házaspárok is kaphatnának családi pótlékot. Ez annak érdekében lenne szükséges, hogy a gyermekes családok élet-színvonalára is emelkedjen. A gyermektelen családok és gyermekes családok életszínvonalára közel azonos lenne. Esetleg a családi pótlék mértékének emelése is megoldaná ezt a problémát.

— Azonos területen dolgozó vállalatok bérézésében ne legyenek kirívó különbségek, mert ez a tisztességtelen munkaerő csábítás egyik formája. Ez oka többek között a nagyfokú munkaerő-vándorlásnak is.

Klepah Ottmár

a vállalati KISZ Bizottság titkára

Új autóbusszjárat

Új autóbusszjáratot indít a 12-es AKÖV. Füzli Árpádtól a 12-es AKÖV komlói üzemigazgatójától kaptuk a hírt, hogy a vállalat augusztus 16-tól kezdve új autóbusszjáratot indított Mekényes és Harkány között. A Komlón is áthaladó járat vasárnaponként 5 óra 45 perckor indul Mekényesről. Harkányból 16,45-kor indul vissza.

Az igazgató azt is elmondta, hogy amennyiben az utasok száma úgy kívánja, a járatot rendszeresítik.

Bemutatjuk:

A Baumann-brigádöt, Szászvárról

A mintegy 730 főt számláló „kis” szászvári bányász-üzem egyre többet hallat magáról az utóbbi időben. Mint augusztus 11-i számunkban arról beszámoltunk, az 1970-es év második felévértük is szép eredménnyel kezdték: 100,8 százalékra teljesítették az első dekádot. De nemcsak a fejtésiek, tehát a közvetlen széntermelők, hanem más profilú csapatok is büszkélkedhetnek eredményeikkel. Ilyen például a Baumann János vezette elővájó brigád, akik már tíz alkalommal nyerték el eddig a kitüntető szocialista címet.

Róluk, illetve eredményeikről, életükről beszélgetünk Szászvár bányászati szak-szervezeti irodájában Ropoli Viktor szb-elnökkel az üzemi versenyfelelőssel, valamint Baumann János brigádvezetővel.

— A kollektíva 1960-ban alakult, — kezdte a beszélgetést Baumann elvtárs. — A kezdésnél Réder János volt a brigádvezető és csak az ő nyugdíjbavonulása után választották engem meg, 1969-ben. Az 1970-es évi szerződés kötésénél már én voltam a csapatvezető.

— Mikor érték el a legjobb eredményt? — kérdeztük Ropoli Viktortól.

— Rögtön a brigád alakulása után. Első nagy munká-

jukat — a mostani altáró építését — olyan egyszerűen oldották meg, hogy azonnal

Az első évet rögtön 150 százalékos teljesítménnyel zárták. Aztán következtek a

vát is hasonlóan jól teljesíteni — kérdeztük ismét a brigádvezetőt.

Együtt a brigád

felhívták magukra a figyelmet. A mintegy 560 méter hosszú vágat kihajtása, a vasútfektetés, és az üzembelvezésig minden munka az ő feladatuk volt. Egy év sem kellett hozzá és a kilenc fős csapat jelenthette, hogy kész az új altáró. Ez egy régi összeszokott kollektívának is becsületére vált volna.

nehézbebbnél nehezebb feladatokat és a Réder brigád helytállt.

Hogy csak egy-két évet említsünk: 1964: 130,3%; 1966: 114,3%; 1968: 106,1%; 1969: 107,6% az éves értékelés végeredménye.

— Az említett jó termelési eredmények mellett, hogy tudták a szocialista brigádmozgalom másik két jelsza-

— Nem volt ez nehéz, hiszen az évek során annyira összeszoktunk, hogy szinte egymás gondolatát is ismerjük.

Elmondhatom, hogy olyan ragyogó kollektív szellem alakult ki a csapatban belül, hogy az már ritkaság. Idős, tapasztalt bányászok alkotják a kollektívát, akik azt is tudják, hogy nem elég

csak a bányában jól dolgozni. Hát így!

Azt is megtudhattuk azonban, hogy a csapat a jubileumi munkaversenyben elért eredményére a legbüszkébb. Mit is csináltak ebben az időszakban?

Erre ismét a versenyfelelős válaszolt:

— az év elején azt vállalta a kollektíva, hogy szakmai tervüket 102 százalékra teljesítik. A jubileum időszakára 105 százalékot vállaltak. Eves zárásuk pedig 108 százalék volt. Ugy gondolom ez mindennél többet mond.

Voltak azonban problémáik is, amelyek jelenleg is megoldásra várnak. Igaz, hogy igyekeznek a hármas jelszó alapján tevékenykedni, de a tanulás terén bizony van még kívánnivaló. A csapaton még most is vannak olyan dolgozók, akik nem végeztek el az általános iskolát.

Sajnos nagyon nehéz a helyzetünk ilyen téren — fejtette ki Ropoli elvtárs. A településen csak akkor indítják be az esti tagozatot, ha legalább 15 jelentkező van. Az üzem kis létszáma viszont nem bírja el, hogy ennyi, vagy még több dol-

gozó állandóan reggel járjon.

A csapat azért minden alkalmat megragad, hogy a tanulás terén is ott legyen a legjobbak között. Mindenki végez valamilyen tanfolyamot. Ki szakszervezeti, ki pártoktatásra jár. Sokat segít a kollektívának Bauer Henrik körletvezető, a műszaki patronáló is. A szakmai segítség mellett, gyakran jönnek össze és beszélnek meg az időszerű politikai kérdéseket, vagy legyen az bármilyen más jellegű probléma.

Végül emlékezzünk meg a csapat többi tagjáról is. A 3x3 fős telepítésben ilyen a megosztás: Baumann János brigádvezető, Zirkelbach János vágár, Müller János vágár, Frank Henrik szakvezető, Fábrián Gergely vágár, Hernádi József vágár, Koller József szakvezető, Zag János vágár és Majlach Gáspár csillás.

Ezek után úgy gondoljuk, hogy mind magunk, mind az egész vállalat nevében csak gratulálhatunk és további sok sikert kívánhatunk a szászvári bányászati szorgos kis kollektívájának.

Szabó Lajos

TÁJÉKOZTATÓ

A MECSEKI SZÉNÁNYÁK IGAZGATÓSÁGA MŰSZAKI-GAZDASÁGI-SZERVEZÉSI TÁJÉKOZTATÓJA

III. ÉVFOLYAM

7.

SZÁM

A brikettgyártás gazdaságossága, illetőleg ami a számok mögött van

Számtalan esetben, megbeszéléseken, tárgyalásokon és egyéb alkalmakkor kevésbé tájékozott egyének részéről hangzik el az a félreérthetetlen kijelentés, hogy ha a brikettgyártás ráfizetéses vállalkozás, akkor miért folytatjuk?

Az új gazdaságirányítási rendszer alaptézise, hogy a ráfizetéses, dotált vállalatokat fokozatosan meg kell szüntetni. Felvetődik a kérdés, hogy a brikettgyártás vállalati és népgazdasági szempontból vizsgálva ezen szanálásra ítélt vállalkozások csoportjába tartozik-e és mi várható a jövőt illetően.

Jelen rövid cikkünkben nem törekszünk teljességre, mert az komoly önköltség analízis igényel, hanem célnak kizárólag az, hogy eloszlassunk bizonyos félreértéseket és a brikettgyártással kapcsolatos szemléletet helyes irányba tereljük.

Köztudomású, hogy a széntermelésnek velejárója a szén aprózódása, amely folyamat sajnálatosan fokozódik a termelési folyamat gépesítésével. Ezen tény a jelenlegi árkonstrukció mellett hátrányosan befolyásolja a bányák árbevételét, de megfelelő elhelyezési lehetőség hiányában gátolója lehet a termelésnek is.

Közismert a mecseki liász szén alacsony szilárdasága, mi-ért is ezen probléma fokozott mértékben érinti vállalatunkat.

A darabosításnak két módja van, a koksizálás és a briketkezés. A koksizálható szénrel nincs probléma, mert a szó szoros értelmében véve nem tudunk annyi koksizáson túlmenni amit a Dunai Vasmű fel ne venne, ellenben közismert, hogy egyes bányák termelvénye túlszénült vagy külső, másodlagos behatások következtében nem sülőkarakterű, miáltal kohókokszt gyártásra alkalmatlan. Ezen bányák aprószén hányada illetőleg a szénmosás melléktermékeként keletkező iszapszén elhelyezése képez időnként nehézséget vállalatunknak.

A probléma súlya alatt a Pécsi Szénbányák elődje a DGT már több mint 100 éve létesített brikettgyárában megkezdte a szén darabosítását, amely a piaci lehetőségek és egyéb gazdasági érdekek kényszerítő hatása alatt évente több-kevesebb brikettet állított elő.

A brikettgyártás mint óriási apparátust és drága adalékanyagot igénylő folyamat nem nevezhető a szénmésítés leg-

gazdaságosabb módjának, ennek ellenére vállalati, de főleg népgazdasági érdekből folytatnunk kell.

Államunk évente jelenleg is tetemes mennyiségű külföldi daraboszáron és megközelítőleg félmillió tonna NDK brikett behozatalára kényszerül amellett, hogy hazai brikettgyáraink az 1970-es évben is megközelítőleg másfélmillió tonna brikettal segítik a lakosság ellátását.

Vállalatunknak állandó témája a brikett önköltség alakulása, mert mint előzőekben már említettük a darabosítási költség — alapanyagszállítás, adalékanyag, energia- és munkaköltség — együttes összege mecseki viszonylatban megközelítőleg 80 Ft-ot tesz ki brikett tonnára vetítve. Ezen tetemes összeg elegendő ahhoz, hogy a brikett előállítás költsége szűkített önköltségen számolva kb. 40 Ft, teljes önköltséget véve figyelembe kb. 90 Ft-t meghaladjon a jelenlegi árkonstrukció mellett értékesítési árat. Ezen tendencia megmutatkozik az ország többi brikettgyárában is, mert a termelési viszonyokat tekintve kivételes helyzetben lévő tatabányai brikettgyár kivételével, valamennyi gyár ráfizetéssel termel.

Előzőekben már említettük, hogy a hazai brikettgyártás minden látszólagos ráfizetés ellenére népgazdasági érdek.

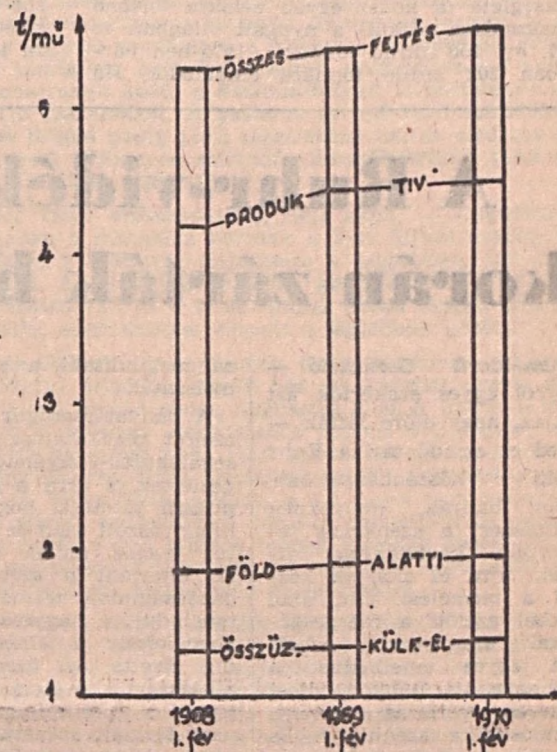
Briketkezés által felhasználhatóvá teszünk olyan szénféléseket, amelyek szemcsézettségük vagy egyéb hátrányos tulajdonságuk révén tüzeléstechnikailag felhasználhatatlanok, de ugyanakkor volumenüket tekintve komoly energiakészlettel rendelkeznek. Országunk energia helyzete nem engedi meg, hogy ezen termékek még további költségfordítás révén hányóra kerüljenek akkor, amikor óriási anyagi áldozatok árán a lakosság ellátása érdekében jelenleg is komoly szénimportra kényszerül, tehát a brikettgyártás által biztosítjuk az egyébként nehezen elhelyezhető szénféléseink értékesítését a termelési költségek nagy hányadának megtérülésével, ugyanakkor ezen művelet népgazdasági szinten komoly szénimport-megtakarítást eredményez.

A fentieket egybevetve, a brikettgyártás jövőjét továbbra is biztosítottaként ítélik és a minél gazdaságosabb termelésre való törekvés mellett fermelni kényszerülünk mindaddig, amíg az ország energiahelyzete ezt megkívánja.

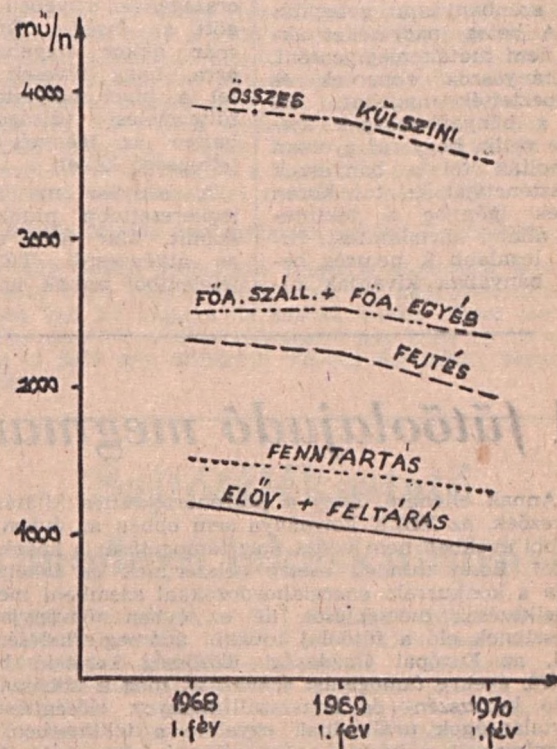
Szénértékesítési Osztály

A MECSEKI SZÉNÁNYÁK 1970. I. FÉVÉBEN ELÉRT EREDMÉNYEI.

1. TELJESÍTMÉNYEK.

2. MŰSZAKGAZDÁLKODÁS.

Ad 1. A teljesítmények kivétel nélkül emelkedő tendenciát mutatnak. A fejtési teljesítmény 1970. I. félévében tervszinten mozog, a produktív teljesítmény 56 kg-al jobb a tervezettnél, elsősorban a szénélővájások jó eredményei alapján. Az összüzemi teljesítmény külfetéssel együtt tervszint alatt marad 5 kg-al, mert a külfetés nélkül összüzemi teljesítmény 51 kg-al rosszabb a tervezettnél.

Ad 2. A napi műszakszám minden vizsgált munkafolyamatnál csökkenő irányzatú. A műszakfelhasználás 1970. I. félévében a földalatti szállítás és földalatti egyéb kivételével tervszint alatt marad. A fentemlített esetben viszont 122 mű/nap a túllépés. A napi műszakszám csökkenésének oka részben a krónikus létszámlátny. A napi műszakszám csökkenés a produktív szférában, fejtésnél 314 mű/nap, szénélővájásnál 116 mű/nap az 1969-es év első félévéhez viszonyítva.

Csethe András
tervszint

A szén feljövőben van

A világ fekete- és barnaszéntermelése az utóbbi húsz évben az évi 1600 millió tonnáról 2500 millió tonna kőszénegységre emelkedett, és ez a fellendülés tovább tart. A világ 39 széntermelő országa közül különösen az USA, a Szovjetunió, Lengyelország, Kína, India, Dél-Afrika és Ausztrália járul hozzá lényegesen a világtermelés növekedéséhez. Stagnálás és visszafejlődés csupán Nyugat-Európában volt tapasztalható.

Ha 1968. fordulatot jelentett a nyugateurópai szén számára, akkor 1969. nemcsak a pozitív fejlődés stabilizációját, hanem új sikereket egész sorát is meghozta. Ahol visszaesés volt tapasztalható, az csak az éles sztrájkoknak tudható be. Az új év küszöbén semmi sem utalt arra, hogy 1970. kevésbé lesz sikeres. A szén világszerte feljövőben van.

A fellendülést természetesen a legfényesebben az értékesítés fejezi ki. Habár a világ széntermelése évről évre emelkedik, a kereslet többszörösen meghaladja az azonnali szállítási lehetőségeket. Ez mindenképp a koksizásra vonatkozik, amely nagy keresletnek örvend minden ország acélipará részéről. Valóságban azonban a koksizáshoz szükséges korlátozottak az óriási szénkincsen belül. Itt segítségül jön azonban a szénfelhasználási technika új eljárásokkal, amelyek lehetővé teszik, hogy az acélgártáshoz más szénekkel keverjék a koksizáshoz, avagy nem kimondottan koksizáshoz alkalmazzanak erre a célra. Közép- és hosszútávra nincs szállítási szempontból mennyiségi probléma, hanem kizárólag a mindenkori energiapolitika problémája áll fenn.

Ha ennek ellenére ma még helyenként a szén állítólagos „visszavonulását” esik szó, úgy ebbe hamis hangok is vegyülnek. Más energiák felzárkózása és a kőszén keletkezése — ami ma-

ga után vont a szén korábbi monopolhelyzetének elvesztését — már mennyiségi szempontból is szűkös-gessé vált, mivel egyetlen energiaforrás sem lenne képes az állandó növekvő energiaigény fedezésére. Az összes energiaforrás és nyersanyag teljes felhasználása szükséges tehát, hogy a növekvő energia- és nyersanyaghiány kielégíthető legyen. Emellett a beszerzési források szétszórtsága — egy lehetőleg magas hazai termelés megtartása mellett — gazdaságilag és stratégiailag teljesen ésszerű.

Mindamell, az egyes szektorokban esetleg előálló értékesítési visszaesés nem harangozható be a szén általános „visszavonulásként”. Mint minden más iparágban, vannak elvesztett és megszerzett piacok. Ha például a gőzmozdony eltűnése pillanatnyilag értékesítési veszteséget okozott a szénbányászatnak, úgy a vasútak villamosításával ennek egy részét újra visszanyerhetette. Egészében véve azt mondhatjuk, az eladások átvedtek, éspedig az alábbi három szektorban koncentrációdtak: az acéliparban, a villamosenergiaiparban, valamint a háztartásokban és a kőszénfeldolgozó területén.

Az acéliparban nincs szó a szén helyettesítéséről. A szén most is és a továbbiakban is az elsősorú erőműtüzelőanyag marad, s a felvásárolt nagymennyiségű modern széntüzelő- és fűtőberendezés 20 évre garantálja a szén értékesítését a háztartásokban és a kőszénfeldolgozóknál.

Ez nem alvirágzás. Kétségtelen, a szén profitál jelenleg az acélipar örvendésében tartós fellendüléséből. Mégis hamis lenne ebből olyan következtetésekre jutni, melyek szerint a szilárd tüzelőanyagok most uralkodó fellendülése pusztán alvirágzás. Túl megállapodott és szoros a kapocs a szén és három főpiaca között. Természetes, nincs garancia

tartós értékesítési rekordokra, és mint minden egyéb iparágban, úgy a mi komplikált népgazdaságunkban — amely megannyi nemzeti és nemzetközi áramlattól függ —, szintén bármikor előállhatnak visszaesések. Döntő azonban, hogy a szén hosszútávú kilátásai mindig jobbakk lesznek.

A jövő városai vonatkozásában a távfűtés sokkal nagyobb szerepet fog játszani, mint ma. Továbbá, a konkurrens energiák jövedelmező bevezetése olyan ipari területeken, amelyeken nem konkurrálnak a szénrel, a szén a legfontosabb és legkeresettebb ipari nyersanyagává teszik. S vég-eredményben a mai kutatási eredmények nemcsak a szén jobb hatásfokú árammalakítását jelzik előre, hanem a szén gazdaságos cseppfolyósítását és elgázosítását is, ami még nem sejtett hasznosítási lehetőségeket rejt magában.

Mind ezek az adottságok, továbbá a szénbányászat roppant nagy erőfeszítései a gépesítés, racionalizálás és modernizálás terén, jelentősen emelték a közvélemény előtt a szén presztízst. Sokoldali felhasználási lehetőségeiben a szén „modernné” vált, s a mai bányász modern ipari munkássá lett, mint bármely más iparágé. A mind szélesebbkörű földalatti biztonsági óvintézkedéseknek köszönhető, hogy a bányászhatóság ma már nem veszélyesebb, mint a magasépítés téli munkája, s nem keményebb, mint a földgázkutatók egy fúrási szigetén a viharos Északi-tengeren, vagy az olajkutatás Alaszkában. Nem csoda tehát, hogy a szénre vonatkozó előrejelzések mind kedvezőbbek. Így például az USA vezető olajipari pénzügyintézetébe, a Chase Manhattan Bank, New York, előrejelzése szerint az amerikai szénbányászat felújítása 1980-ig 40 százalékos lesz. Egyedül az erőművek szénigénye

300 millió shorttonról (1968.) 420 millió tonnára növekszik. A kanadai Nemzeti Energiaügyi Hivatal most közzétett energiaprognózisa szerint az ország széntermelése 1990-ben — mindenek előtt a hőerőművek szénigénye és a Japánba irányuló export révén — több, mint hatszorosán meghaladja majd az 1966. évi széntermelést. Az angol és a szovjet energiaügyi miniszter virágzó jövőt jósolnak a szénnek, s nagy gazdaságtudományi intézetek „arany-éveket” jövendölnek a szénnek. De a nyugateurópai körök is — melyek hajlandók voltak eddig a szén energiagazdasági leértékelésére — gondolkodóba estek. Felismerték, hogy a kitűnő minőségű koksizáshoz adó termelőkapacitások leállítására és nagy koksizási kapacitások leépítése Európában az egész földrajzi ipari potenciáljának gyengítéséhez vezet. Nagyon remélhető, hogy az érintett bányászok most megkapják a magától értetődő lehetőségeket pénzügyi helyzetük javítására, hogy ezáltal a bányászattal szemben támasztott követelményeknek megfelelően a segélyeket felszámítsák.

Ha a világ kimutatott szénkincsének csak a fele is gazdaságosan kiaknázzható, úgy ezzel a tartalékkal a világ mai széntermelése 300 éven át fedezhető lenne. Itt a probléma nem annyira az árban, hanem a lelőhelyek földrajzi eloszlásában rejlik. Ezzel kapcsolatban a Londonban megjelenő Colliery Guardian bányászati szaklap megjegyzi: „A szénnek a világ energiáfelhasználásán belül jövője elsősorban a széntermelő államokban folytatandó reális energiapolitikától függ. Ennek a politikának a jövőben valószínűleg rendelkezésre álló energiaforrások hosszútávú előrebecslésén és a belföldi források megfelelő felhasználása gazdasági lehetőségeinek ismeretén kell alapulnia.” (Bergfreiheit, 1970/5.)

A szocialista brigádok féléves értékelése Újhegyen

Július 31-én a szénmosói műhelybizottsághoz tartozó szocialista brigádok részére, augusztus 7-én a gépészeti műhelybizottság területén tartotta az üzem és a mozgalmi szervek a szocialista brigádok féléves munkájának értékelését. A szerződést kötött 24 brigádból az értékelő bizottság 22 brigád munkáját értékelte, mert 2 brigád nem adta le naplóját.

Az értékelés célja volt megállapítani a szerződések alapján, hogy a brigád valószínűleg teljesítette-e, vagy sem. Vagyis háromféle szempont alapján értékelt a bizottság: 1. elutasítja a brigádot, 2. a címet megtartja, de előbbre nem léphet, 3. a brigád magasabb fokozatot kaphat.

A szénmosói műhelybizottság területén 12 brigád munkáját vizsgálta és elemzte a bizottság. Itt 3 brigád munkáját nem találta kielégítőnek, vagyis elutasította, 5 brigád megtarthatta a címet és 4 brigád magasabb fokozatot kaphat.

A 12 brigád közül ki kell emelni a kétszeres szocialista „Zrínyi Miklós” szénélőkészítő brigádot, akik vállalásukat minden pontjában magasan túlteljesítették. A politikai oktatásban a brigád rendszeresen 80 százaléka vett részt. A brigád 3 tagja elvégezte a marxista esti középiskolát, 2 tag felvételt kért a marxista esti egyetemre.

A brigád 3000 forintot ajánlott fel az árvízkarosultak javára.

A brigád létszámának megfelelően az első félére 192 óra társadalmi munkát vállalt, és 699 órát teljesített. A jubileumi vetélkedőt az üzemben a brigád Kamocsai—Medgyesi—Molnár 3 fős csapata nyerte.

Az 1969. szeptember 1-től 1970. április 30-ig tartó jubileumi versenyt ők nyerték, és mint győztesek elnyerték a mozgalmi szervek és az üzem jubileumi vándorzászlóját és vándorserlegét, valamint az 1500 forintos első díjat. A brigádot féléves munkája alapján a bizottság aranyfokozatra javasolta.

Hasonlóan dicsérelni kell szólni a „Szondi György” bronzkoszorús szénzállító brigádról, akik az elmúlt évhez viszonyítva komoly előrehaladást mutattak főleg a brigádnapló vezetés terén.

A szénmosói műhelybizottság területén összesen 5 üzemrész harcol a „Szocialista üzemrész” címért. Az 5 üzemrészről eddigi munkája alapján 3, név szerint a szénélőkészítő üzem, a pályafenntartás és a TMK kaphatja meg a címet, míg a vasút és a MEO nem érte el a kívánt eredményt.

A gépészeti műhelybizottság területén 10 brigád munkáját értékelték. Itt 2 brigád munkáját nem fogadták el, 2 brigád megtarthatta a címet, 6 brigád magasabb fokozatot kaphat.

A bizottság a július 1-vel különvált gépkocsiüzem brigádjainak munkáját is értékelte. Az itt működő 4 brigádból 1 brigád naplóját

nem küldte el, 2 brigád megtarthatta a címet, 1 brigád magasabb fokozatot kaphat.

A garázsüzemből a „Tóth Imre” ötszörös gépkocsiszereelő brigád munkájával volt elégedett a bizottság. Az ötszörös „Bánki Donát” lakatosbrigád, a „József Attila” bronzkoszorús öntőbrigád, valamint a bronzkoszorús „Buzsáki Imre” forgácsoló-brigád végeztek kiemelkedő munkát az első félévben.

Az irodában különösen az „Ifjúsági könyvelő”-brigád, valamint a „Rudas László” bérelszámoló-brigád dolgozott eredményesen. A három „Szocialista üzemrész”, a főműhely, a garázsüzem és a központi iroda megkaphatja a címet.

Az üzem szocialista brigádjai az első félévben a vállalt 3042 órával szemben 4602 óra társadalmi munkát végeztek. A végzett társadalmi munkórak közül a legtöbbet, 1743 órát a Mecseki Szénbányák Pécsi Bányász SK-nak végezték. Figyelemreméltó a munkásörsgének végzett 1131 óra és az objektumi önkéntes rendőri szolgálatnál teljesített 1066 óra is.

Ha a „Szocialista üzemrész” címet elnyert 5 üzemrész közül a másik 3 üzemrész is eléri a kívánt fokozatot, akkor a másodszor megkísérelt „Szocialista üzem” cím elnyerése elérhető közelségbe kerül.

Markó Nándor tudósító

Véradásban kitűntek a bétaiak

63 liter vért adtak a bétaiak

Foto: Mikolasek

Augusztus 11-én reggel öt órakor fehérvérsejtes egészségügyi dolgozók vették birtokukba a bétai bányamentőállomást. Pillanatok alatt rendezték át véradóállomássá a szorgos kezek.

Jöttek az éjszakai harmadból kiszállók vért adni. Olyan meglepően szép számmal, amire a szervezők sem

számítottak. A délelőtti műszakokkal együtt 180 fő adott vért, ami kb. 63 liternek felel meg.

A véradás befejeztével öv. Neuber Gusztávné, a vállalat vöröskeresztes titkára igen kedvezően nyilatkozott erről az eredményről. Elmondta, hogy vállalati szinten, a létszámhoz viszonyítva Béta-bányai üzem bizonyult a leg-

kiemelkedőbbnek. Köszönését fejezte ki mind az üzemvezetője, mind a szakszervezet csúcsvezetőjére felé azért a jó szervezésért és segítségadásért, amit a szép eredmény bizonyít, de nem utolsósorban azoknak, akik a vért adták, hogy a bajbajutottakon segíthessenek.

Szekuláné

A kongresszusi munkaversenyben: A hét legjobbjai

Müller Gyula versenyfelelős jelenti Pécsbányáról:

Ortlieb Károly fejtési brigádja 1488 csillét szállított, 13,5 csille/műszak teljesítményt ért el. Eredményük: 122,5 százalék. Tátrai József fejtési elővájó brigádja 60,2 fm-t hajtott ki, napi előrehaladásuk 8,6 fm, teljesítményük 51,2 cm/műszak, eredményük: 128 százalék. Vukmann Imre elővájó brigádja 4,8 fm alapvágatot és 28,5 fm gurítót hajtott ki. Teljesítményük: 116 százalék.

Zsongor Ágoston versenyfelelős jelenti Szabolcsbányáról:

Molnár Zoltán szocialista fejtési brigádja 4854 tonna szenet termelt, 104,6 százalékos teljesítményt ért el. Horváth János fejtési szocialista brigádja 5162 tonna szenet termelt, teljesítményük 104,2 százalék. Előkészítőknél: Czirkos Kelemen szocialista brigádja 119,5 százalékot teljesített. Nikolausz Károly előkészítő szocialista brigádjának teljesítménye 115,7 százalék, vágathajtási sebessége 117,7 százalék.

Ropoli Viktor versenyfelelős jelenti Szászvárról: Az elmúlt héten Veres István fejtési szocialista brigádja érte el Szászváron a legjobb eredményt. Teljesítése 140 százalék volt.

Vass Tamás, az Anyagellátó Üzem tudósítója: — Augusztus első 10 napjában a központi faterlephöz tartozó brigádok közül a legjobb eredményt a következők érték el: Szállítók, három szocialista brigád összesített eredménye 117 százalék. A vagonkirakók közül a Szakala-brigád teljesítménye a legjobb, 116 százalékkal. A gatteros brigád 102,7 százalékkal, a fűrészes brigád pedig 110,8 százalékkal lett az első. Az üzemhez tartozó (Újhegyen működő) Börcsök-brigád 114,2 százalékkal került az első helyre.

Foór Tibor versenyfelelős, Béta akna: — Augusztus első dekádjában a megadott normák a 3-as fejtési csapat, Pfeiffer Alajos vezetésével teljesítette a legjobban, 127 százalékot ért el. Az elővájási brigádok közül a 25-ös Ulmer Antal irányításával 127, és a 11-es Müller Antal brigád szinté azonos (126%) eredménnyel végzett a legjobbak között.

Rein György versenyfelelős, Kossuth-bánya: — Lovai István elővájó brigádja, amely hét alkalommal nyerte már el a szocialista brigád címet, augusztus 3. és 8. között a meghatározott 27 méteres előrehaladás helyett 37,5 métert teljesített. Nem kevesebb mint 138,8 százalékot ért el. A fejtések-nél a nyolcszoros, Béke szocialista brigád a legjobb augusztus 3-tól 7-ig. Nagy Dezső csapata a 8,0 tonna terv helyett 8,451 tonnát adott. Százalékban 105,6-ot teljesített. A Steinmetz Miklós nevű lakatos brigád (Lovási József vezetésével) a maróhenger szerelésében, vagyis az üzemzavar elhárításában nyújtott kiemelkedő teljesítményt.

Remenyik Ernő tudósító (Szénélőkészítő üzem): — A széregépezők közül a Putter Ferencné irányításával dolgozó szocialista brigád volt a legjobb augusztus 1—10-ig. A vagonfőtőlknél a Kossuth-brigád (Nagy Mihály vezetésével), a laboratóriumok közül a Zója és a Hámán Kató nevű viselő brigádok maradéktalanul teljesítették vállalásukat. Az előbinél Gombár Józsefné, az utóbinél Kocsi Sándorné a brigádvezető. A kötélpályáról a III-as állomás és a Tyitov kötélpálya karbantartó brigádok dolgoztak még példamutatóan. A III-as állomás vezetője Hollósi András, a Tyitov brigádnál pedig Mész János.

A Karbantartó üzem versenyfelelőse, Fredlich Ádám szabadságon van, így Szegő Géza főmérnököt kértük tájékoztatásra. Elmondta, hogy a kőműveseknél a Megyeri András irányításával munkálkodó brigád ért el a legjobb eredményt 112 százalékkal. Ugyanígy teljesítményt rögzíthet a Fekete István vezetésével dolgozó kőműves brigád is. Szabó János ácsbrigádja 109, Tóth Géza asztalos munkacsapata, Riezl József vízszerelő brigádja, Tuma Imre lakatos brigádja kiváló munkával hívta fel magára a figyelmet. A Schaffer János kubbikos-brigád 108 százalékot mondhat magáénak.

Hegedűs Miklós versenyfelelős jelenti Zobák-bányáról:

Schaub József szocialista brigádja augusztus 3—7-ig, öt munkanap alatt vegyes elővájásban 5,8 négyzetméteres szelvényben 22,6 fm vágatot hajtott ki. Koós József szocialista brigádja napi 2,4 m-es sebességgel 5 nap alatt 12 fm vágatot hajtott ki 3500 mm átmérőjű TH-val biztosított vegyes elővájásban.

Sajtótájékoztató a modern lakáskultúráról

Az eléggé elcsépelet, de mégis létező második műszak könnyítését szolgálta az a sajtótájékoztatóval egybekötött kiállítás, amelyet a PIÉRT pécsi igazgatósága tartott pénteken. A vállalat központi telephelyén rendezett színvonalas bemutató méltó volt a cég sok éves eredményes munkájához.

Két fontosabb mondanivalója volt az eseménynek. Az egyik a korszerű lakásoknál alkalmazott tapetázás, a másik a higiéniai cikkek bemutatása.

Knapp Tibor igazgató a bevezetőben a sajtó munkatársai mellett a kereskedelmi szakembereit, vezetőit köszöntötte, többek között Jakabos Zoltánné és Herbszt Ferenc tanácsai kereskedelmi osztályvezetőket.

Az esztétikus igényeket kielégítő tapetázás ma már tömeges alkalmazást tesz lehetővé. Nemcsak külföldön, de hazai környezetben is egyre jobban tért hódít a festett helyettesítő tapetázás. Érthető ez, mert higiénikusabb, mint a hagyományos festés, ugyanakkor könnyebb a kivitelezése

(minden ember elvégezheti, különösebb szakmai ismeret nélkül, kevesebb szennyeződést okoz és jóval tartósabb is) —, mondotta a vállalat igazgatója.

Örvendtes, hogy a PIÉRT pécsi Munkácsy utcai bemutatótermében szaktanácsadással is szolgálnak.

Jövőben az iskolákban politéchnikai oktatást is tartanak erről a modern lakáskarbantartásról.

Tanácsülés

Pécs város I. kerületi Tanácsa ma délelőtt 9 órai kezdettel az I. kerületi tanácsszékében nagyteremben tartja ülését. Először a v. b. elnöke számol be a végrehajtott bizottság legutóbbi ülése óta végzett munkáról és a lejárt határidejű tanácshatározatok végrehajtásáról. Az ülés napirendjén szerepel a tanács és fejlesztési alap költségvetésének első féléves gazdálkodásáról szóló beszámoló, valamint a kerületi művelődési otthonok népművelési tevékenysége.

„Ha tiszta a víz, akkor már nincs baj...”

A szabolcsi árvízről, a keletkezett károkról, az emberek munkájáról, és az újjáépítésről már több tucat cikk és riport készült. Ebben a cikkben Polgár József, az ÉPFU dolgozója ad képet a védekezésről, izgalmairól és érdekességeiről.

— Mikor és hova indultak?

— Május 18-án indultunk. Szegedre mentünk, ahol két napot töltöttünk. Szegednél különösen Algyón volt baj. Ott ugyanis a gátat át kellett vágni, és védőgátat kellett mellé építeni. Azonban ez nem ment egyszerűen, ugyanis az esőzés miatt nagyon laza volt a gát. Így a nagy kocsikkal nem lehetett rámenni, mert szétnyomták volna a gátat. Ez a védekezés alatt többször is megtörtént, sajnos az időjárás nem mindig kedvezett nekünk. Szeged után a Maros mellé, Makóra mentünk. Makót este kellett kiüríteni. A mi dolgunk az anyagszállítás volt. Billenős kocsikkal szállítottunk betonoszlopokat a vasúti híd megépítésére. Véleményem szerint Makó a szovjefeknek köszönheti, hogy nem került víz alá. A vízügyi bűvárok ugyanis már nem tudtak mit kezdeni a vízzel. A pákjaelemelés, a szorgalmas munka, a fólia alkalmazása azonban mégis hasznosnak bizonyult. A műút felét már víz borította. A vízszint majdnem négy méterrel volt magasabb, mint a város. A feljes elöntéssel fenyegetett várost már csak a nehézbűvárok tudták megmenteni. Innen Hódmezővásárhelyre, majd Körtvélyesre mentünk, ahol a Tiszánál dolgoztunk. Nagyon sok baj volt a buzgárokkal. Az ember megszüntette az egyiket, máris megjelent a másik. A Tisza után következett a Kraszna. Itt Fábánháza, a homokbányánál volt a telephelyünk. Innen szállítottuk a homokot a híd erősítéséhez. Itt is nagyon veszélyes volt a helyzet, mert este hat órakor már majdnem másfél méter emelkedett a víz. Nagy pusztulás volt még Komlótfalun. Itt a házaknak csak a 70—80 százaléka maradt épen.

— Milyen volt az ellátás?

— Etteremben főztek részünkre. Ha valaki időben megérkezett, akkor evett, ha nem, akkor sajnos nem vitték elébe tálcan. Az ellátásról még annyit, hogy az emberek is nagyon kedvesek voltak. Valósággal istenítettek bennünket. Mindig hozták nekünk az ennyit. Tofaszt, kenyert, vacsorát kaptunk. Főzték nekünk a kávé. Apátfalván és Marosléllen is nagyon vártak bennünket. Az asszonyok és a gyerekek egész éjjel kint álltak és vártak, hogy mikor jövünk.

— Milyenek voltak, hogyan viselkedtek az emberek?

— A legkülönbözőbbek. Nekem nagyon tetszett egy idős bácsi, aki hajós volt. Hiába mondták neki a mérnökök, hogy feküdjön le, ő mindig kint állt a gáton, és őrködött. Azt mondta, mindig a vizet kell nézni, és akkor meg lehet állapítani sokáig tart még vagy sem. „Ha tiszta a víz akkor már nincs veszély. Ha ágakat hoz, akkor még baj van.” Hogy milyenek az emberek? Amit már elmondtam. Kedvesek voltak, nagyon vártak bennünket, és elhalmoztak bennünket ennyival. Egy idős asszony azért sírt, hogy az ember már a házában sem hagyják elpusztulni. Volt olyan idős bácsi, aki vízszint azt mondta, hogy ha őt kimentették, akkor már a macskáját se hagyják elpusztulni veszni.

— Mikor indultak hazafelé?

— Fábánházaról jöttünk haza. Tíz óra körül indultunk, és háromnegyed hatkor már itthon voltunk. Akkor már nagyon siettünk haza. Sehol sem álltunk meg, esetleg olyankor, amikor sorompót kaptunk, valahol 500—600 kilométert jöttünk. A pénzünk már elfogyott. Nekem már csak cigarettára futotta. Azután végre újra itthon. A jól végzett munka boldog örömevel tértem haza.

A. M.

SPORT

Újpest—Komló 6:0 (3:0)

Az MNK döntőjében újra egymás ellen!

A HÉT LEGJOBB CSAPATA

A Pécsi Bányász NB I-es férfi kézilabdázói: Lehoczky, Gáspár, Árvay, Weber, Sudár, Kapuvári, Molnár, Kovácsics, Balogh, Százi, Kiss, Szegedi. Edző: Szabó Czinderi István. A HÉT LEGJOBB SPORTELOI: Árvay és Gáspár a pécsi, Buvári és Kecskés a Komló Bányász kézilabdázói, Ivanics és Tallósi a pécsi, Juhász és Solymosi a Komló Bányász, Demeter a Mába-Szászvári Bányász labdarúgói.

Eredmények

Labdarúgás

NB I.: Újpest—Komló Bányász 6:0, Ferencváros—Pécsi Dózsa 3:1, Csepel—Bp. Honvéd 2:1, MTK—Videoton 1:1, Szombathely—Diósgyőr 3:2, Salgótarján—Dunaújváros 3:1, Rába ETO—Szeged 2:0.

NB I. B.: Pécsi Bányász—Ganz-MÁVAG 1:1, Eger—Székesfehérvár 3:0, BKV Előre—Kecskemét 0:0, BVSC—Bp. Spartacus 2:2, Zalaegerszeg—Szolnok 4:1, MÁV DAC—Debrecen 2:1, Egyetértés—Oroszlány 2:1, FŐSPED Szállítók—Ózd 2:1, Várpalota—Békéscsaba 2:1.

NB II.: Bakony Vegyész—Mába-Szászvári Bányász 3:0 (2:0).

Mába-Szászvár: Hadrick—Szalai II., Kóvári, Bakó (Szabó), Bocz, Németh, Demeter, Nagy II., (Túros), Oglizáp, Szalai I., Jónás. Edző: Bodony János.

Játékosaink nagy akarással vetették magukat a küzdelembe, de a kemény hazaiakkal szemben nem sikerült gólt szerezniük. Jók: Bocz, Demeter.

Pécsi Ercsbányász—Kaposvári Rákóczi 2:0, Pécsi BTC—Almásfüzitő 1:1.

NB III.: Bonyhádi Vasas—Nagyamányok 1:0.

Megyei I. osztály: Vasas II. Bányász—Szászvár 4:3, István-aknai Bányász—Bere-mend 4:2.

ATLETIKA

Jó szolgálatot tett az atlétika népszerűsítésének az a meghívás országos ifjúsági sikfútvérseny, amelyet vasárnap Komlón rendeztek az NB I-es labdarúgó mérkőzés szünetében. Nem kevesebb, mint 11 kiváló ifjúsági versenyző (köztük ötven az ifjúsági válogatott keretből) mérte össze tudását. A nagy meleg ellenére is jól kezdtek a legjobbak, s a végeredmény is figyelemre méltó. Az elsősegélyt Kispál László (Komló) szerezte meg 3:57,0 perccel. A második Kocsis (Bajai MTE) 3:58,6, harmadik Szekeres (KSI) 3:59,0.

Vasárnap még két viadalon indultak a komlói atléták. Az országos 15 kilométeres futóversenyen Homoki 48 perces időeredménnyel az első lett. Az egyórás futóversenyen ugyanakkor Homoki bizonyult a legjobbnak, 18:59 métert futott. A harmadik helyen is komlói atlétát találunk Salpa személyében.

Kihagyott helyzetek találkozója

Pécsi Bányász—Ganz-MÁVAG 1:1 (1:0)

Pécsi Bányász: Bogyal—Kelenen, Tallósi, Györök, Palkovics II., Halasi, Mérei, Vessző, Bartal, (Maklári, az 58. percben), Ivanics, Bencsik. Edző: Kovács József.

Negyedórás bemelegítés folyt a pályán, mindkét együttes játékosai csak játszadoztak, amikor a 15. percben Ivanics húzta el a balszélső helyen befektetett labdát Bencsik fejével Bartalhoz továbbította, aki a megdermedt kapu mellett a hosszú sarok mellé fejt. Ekkor még úgy tűnt, ez volt a mérkőzés legrosszabb gólhelyzete, később csatáraink megváltoztatták a közönség véleményét.

A 33. percben lőtte vezető gólját együttesünk, Györök szögletét a vendégek kapuvédője röviden áttette ki, amit Bencsik a hosszú sarokba fejtett. Györök egyre többször tört előre és ez némi szint vitt együttesünk játékába, minek következtében először Bartal, majd a félidő befejezése előtti percben Vessző hagyott ki ordító gólhelyzetet.

NB I-es labdarúgó-mérkőzés, Komló, 6 ezer néző, vezette: Katona.

Újpest: Borbély—Káposzta, Solymosi, Juhász—Dunal III., (Nosk)—Fazekas, Göröcs, Bene, Dunal II., Zámbo, Edző: Baróti Lajos. Komló: Erdős—Kóta, Zimonyi, Lazaridis—Horváth, Makray—Bordács, Juhász, Solymosi, Egri I. Csorás II. Edző: Lantos Mihály. Csere: Dunal III. helyett Horváth, Göröcs helyett Tóth A., mindkettő a 71. percben, illetve Egri I. helyett Mohácsi a szünetben.

Góllövők: Bene (22. p.), Dunal II. (25. p.), Fazekas (45. p.), Dunal II. (51. p.), Bene (81. p.), Bene (89. p.).

A mérkőzés előtt találo volt az a szakmai értékelés, hogy a bányászok siker-sorozata (Győr-Ver és Diósgyőrben továbbjutás az MNK-ban, pontszerzés a bajnoki rajt alkalmával) után a bajnokságot túlságosan nagy hainak ígértek. A Dózsa ugyanis kirobbanó formában van, s a lelkes komlói 11 képtelen vele megbirkózná.

Nos, a 90 perc után elmondhatjuk, helyénvaló volt az előzetes féltés. Együttesünk csak lelkesedésben nőtt fel nagy-névv ellenfeléhez.

Rádásul: a mielőtt ezen a napon semmi sem sikerült (Egri és Horváth feje, illetve lövése nyomán Borbély csak a kapufa segítségével hártotta), a dőzsások viszont lehetetlen helyzetekből is gólt szereztek. Hozzájárul ehhez a védelem gyengekedése, főleg Erdős formán kívüli védele.

Az újpestiek igazolták jó hírüket!

Még Komlón is bátrabban, keményebben harcoltak. Ez nemcsak védőikre vonatkozik, hanem csatáraikra is. Jellemző erre Dunal II. első gólya (a 25. percben) amikor a megtermett Zimonyit elsodorva emelt a ki-mozduló Erdős felett a kapu jobb sarkába. Különben

a Dózsa támadójátéka igazán modern felfogást árukt el. Valamennyi csatár gyakran változtatta helyét, robbanékonyak voltak, így a követő emberfogás nem érvényesült.

Mínthogy csapatunk hamar bekapta az első két gólt, kényeszerű helyzetben kitémadott, s ez egyszerűen kínálta az újpesti lehetőséget, a gólyártást. A kapuzatos játék ellen egyszerűen nem volt ellenszűrők.

A közönség a súlyos vereség ellenére sem marasztalta el a Bányászt. Igyekeztében nem volt hiány és az is látszott, hogy van elképzelés a csapatban.

A kékférfi gárda előtt újabb megterhelő sorozat áll. Augusztus 20-án, csütörtökön a Magyar Népköztársasági Kupa döntőjében ismét az Újpesti Dózsával találkozunk. Ezt követően vasárnap Dunaújvárosban vendégszerpepel együttesünk. Szerdán a Bp. Honvéd fogadja, majd augusztus 30-án a Komló—MTK összecsapással zárjuk a nagy sorozatot. A tíznapos túrára szerdán utazik a csapat. Budapestben az Opera szállóban lakik.

A csapat vezetői vasárnap a Kossuth-bányai kultúrteremben szurkoló-ankéton tájékoztatták a sportrajongókat több fontos kérdésről.

Többek között arról, hogy az MNK döntő eredményétől függetlenül jövőre

a Komló Bányászt illeti a Kupagyőztesek Európa Kupájában való indulás.

Az újpestiek ugyanis a Bajnokcsapatok Európa Kupájában vesznek részt. Ismertették azt is, hogy a pártolótagok szervezése (az összdolgozókhöz viszonyítva) az Anyagellátó Üzemben (85%), Béta-aknán (82,8%), a Karbantartónál (78,9%) és Zobák-aknán (61,6%) a legelőrehaladottabb.

Vízihányó Imre

Következik

Labdarúgás

MNK-döntő, 20-án a Népstadionban: Újpesti Dózsa—Komló Bányász.

NB I.: Dunaújváros—Komló Bányász, Pécsi Dózsa—Vasas, Tatabánya—Rába ETO, Szeged—Csepel, Bp. Honvéd—Videoton, MTK—Salgótarján, Újpest—Diósgyőr, Szombathely—Ferencváros.

NB I. B.: BVSC—Pécsi Bányász, Ózd—BKV Előre, Kecskemét—Békéscsaba, Várpalota—Eger, Székesfehérvár—Oroszlány. Egyetértés—Debrecen, MÁV DAC—Bp. Spartacus, Ganz-MÁVAG, Zalaegerszeg, Szolnok—FŐSPED Szállítók.

NB II.: Mába-Szászvári Bányász—Ajakai Bányász, Pécsi BTC—Kaposvári Táncsics, Győri Dózsa—Pécsi Ercsbányász.

NB III.: Szekszárdi Vasas—Nagyamányoki Brikett.

Megyei I. osztály: István-aknai Bányász—Pécsi Kinizsi, Mágocs—Vasas II. Bányász, Pécsi Vasas—Pécsi Bányász II.

Kézilabda

NB I.: Budapesti HSC—Pécsi Bányász nők, Csepel—Pécsi Bányász férfiak.

NB I. B.: Komló Bányász—TFSE férfi mérkőzése később kerül sor.

Miskolci IBUSZ- kirándulás

Az „Ismerd meg hazádat” mozgalom keretében háromnapos kirándulásra viszi résztvevőit az IBUSZ komlói irodája. A miskolci túrára augusztus 22-ig fogadnak el jelentkezéseket. Miskolc, Eger, Gyöngyös nevezetességeit nézhetik meg a kirándulók. Indulás 25-én. Az útiköltség, a szállás és az ellátás összege: 560 forint.

Taggyűlés

A komlói kőkőnyös-nyugati területi prázszervezet 1970. augusztus 18-án tartja taggyűlését délután 16 órai kezdettel.

Lapunk augusztus 25-i számában részletesen is beszél-mölünk olvasóinknak a taggyűlésről.

MECSEKI BANYÁSZ

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs, Déryné u. 9. fszt. 10. Telefon: 28-60 (városi szám), Üzemi telefonok Pécs: 22-60, 22-61, 22-62, 22-63. Komló: 72-52, Kladja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat, Pécs, Hunyadi u. 11. Felelős kiadó: Braun Károly, a Lapkiadó Vállalat; Kladja: 15-32, 15-33, 60-11. Készíti a Pécsi Szikra Nyomda, Pécs Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozói részére az üzemi bérszámlájánál. Nyugdíjasok és intézmények előfizethetik Pécsen a Mecseki Szénbányák igazgatósága pénzügyi osztályán, Pécs, I., Komjáth Aladár u. 5. Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak fél évre: 10,- forint, egész évre 20,- forint. Másoknak évi 20 forint 40 fillér. Index: 25 917

MOZIMŰSOR

Park: 18—19-ig: Szivárványvölgy. I—II. Amerikai film. 20—26-ig: Modesty Blayse. Angol film. Előadás: 4, 6, 8. Matiné 23-án, délelőtt 10 órakor: Csak neked.

Kossuth: Délelőtt: 18—19-ig: Szivárványvölgy. I—II. Amerikai film. 20—22-ig: Modesty Blayse. Angol film. 23—25-ig: A sárga tenger-alattjáró. Amerikai film. Előadások: 10—12. Délután: 18—19-ig: Szivárványvölgy. I—II. Amerikai film. 20—25-ig: A sárga tenger-alattjáró. Előadások: fél 3, fél 5. Este 18—19-ig: Mérsékelt égöv. Magyar film. 20—23-ig: A sárga tenger-alattjáró. Amerikai film. 24—26-ig: Laura szerelme. Román Film. Előadások: fél 7, fél 9.

Petőfi: 18—19-ig: Banditák hálójában. Angol film. 20—25-ig: Modesty Blayse. Angol film. Előadások: fél 5, fél 7, fél 9. Matiné 23-án, délelőtt 10 órakor: 3+2.

Hosszúhetény: 18—19-ig: Farkasvisszhang. Lengyel film. 20-án: Dákok. Román film. 22—23-ig: Krebsz, az isten. Magyar film. 25-én: Három óra magánélet. Jugoszláv film. Előadások: hétköznap 7, vasárnap 5, 7.

Május 1. (Komló): 18—19-ig: Vágta a völgyben. Szovjet film. 20—23-ig: Heintje. NSZK film. 24—25-ig: Két úr esernyő nélkül. Román film. Előadások kezdete fél 4, fél 6, fél 8. Matiné 25-én: A hóvihar.

Zrínyi (Komló): 18—19-ig: Furcsa társaság. Ausztrál film. 20, 21, 23-án: A Crossbow-akció. Amerikai film. Előadások: fél 4, fél 7.

[TV MŰSOR]

KEDD, 17.58: Hírek. 18.05: Radar: Két „lakásügy”. 18.35: Elünk... Film a Szabadság matinéjéről. 19.40: Esti mese. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Verdi: Aida. Opera négy felvonásban. 23.00: Tv-híradó, 2. kiadás.

SZERDA: 9.30: Könnyűzene az Interzión músorából. 10.00: Orzárat az égen. Ism. 10.50: A költészet percei. 15.18: Tudor Mária. Victor Hugo drámájának magyar nyelvű televíziós adaptációja. I. rész. 16.55: Hírek. 17.00: Losonczi Pálnak az Elmőki Tanács elnökének ünnepe beszéde. Közvetítés Székesfehérvárról. 18.00: Kósárkötő Magyar Népköztársasági Kupa döntő. 19.30: Esti mese. 19.40: Táború. Találkozó a gödi Fészekben. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Ső Mihály kalandjai. Tévéfilm. 21.30: Stúdió Zéró. Sztárpáré a filmgyárban. 22.50: Tv-híradó, 2. kiadás.

CSÜTÖRTÖK: 9.00: Magyar kiállítás Moszkvában. 10.00: Tisztavadás. Közvetítés. 10.45: Az országos sportnapok jubileumi sportünnepe. 11.00: Az MHSZ légi vízparádája. 13.55: Tudor Mária. II. rész. 15.24: Virágkarnevál. Közvetítés Debrecenből. 16.25: Újpesti Dózsa—Komló Bányász. Labdarúgó-mérkőzés közvetítése. MNK-mérkőzés. 18.30: Kisfilmek. 19.10: Esti mese. 19.30: Röpülj páva. A Felszabadulási népdalverseny gálaszete. 20.20: Tv-híradó. 20.45: Röpülj páva népdalverseny gálaszete folytatása. 21.35: El-sietett házasság. Magyar film. 22.45: Tv-híradó, 2. kiadás.

A jugoszláv tv műsora

KEDD: 17.50: Rajzfilm. 18.05: Kicsiny világ. 19.30: Folklor-percek. 20.35: Rajzfilm. 20.40: A meztelen ember. játékfilm.

SZERDA: 16.45: Magyar nyelvű tv-kronika. 17.20: Gyere, nőjünk. 18.00: Sarajevo—Independente labdarúgó-mérkőzés. 20.35: Protekció, a Jugoszláv Drámai Színház előadása. 21.45: Tv-ettők.

CSÜTÖRTÖK: 17.15: Magyar nyelvű tv-kronika. 17.50: Tévcso. 18.30: Balkáni folklor-fesztivál. 19.05: Eszkimók. 19.20: Lyes-

Gyárváros: 18-án: Az örök fiatalság birodalma. Román film. 20—21-én: Öten az égből. Szovjet film. 22—23-ig: Egy nehéz nap éjszakája. Angol film. 24—25-ig: Várvasárnap. Magyar film. Előadások kezdete, hétköznap 6, vasárnap 4, 6.

Pécsszabolcs: 18-án: Verseny a javából. Amerikai film. 20—21-ig: Bilincs és mosoly. Amerikai film. 16 évtől. 22—23-ig: Két úr esernyő nélkül. Román film. Előadások hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7. Matiné 23-án: Rita, a vadnyugat reme.

Mecsekalja: 18—19-ig: Jöttem, láttam, lőttem. Olasz film. 20—21-ig: Kődös éjszaka. NDK film. 22—23-ig: Öten az égből. Szovjet film. Előadások hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7. Matiné 23-án: Sziget a szárazföldön.

Vasas I.: 18—19-ig: Hvd a férjem talájkára. Amerikai film. 21, 23-án: Harc Rómáért. I—II. Román film. Előadás: 6 óra.

Vasas II.: 20—21-ig: Nem születünk katonának. Szovjet film. 22—23-ig: Laura szerelme. Román film. 24—25-ig: Bilincs és mosoly. Amerikai film. Előadások hétköznap 6, vasárnap 4, 6.

Mecsekadás: 19-én: Elkésett virágok. Szovjet film. 22—23-ig: Mérsékelt égöv. Magyar film. Előadások hétköznap 7, vasárnap 5, 7.

Mánfa: 19-én: Akit nem lehet elfélni. Szovjet film. 22—23-ig: A valckirály. Amerikai film. Előadás: 7 óra.

Pécsbánya: 19-én: A fehér apácák titka. Angol film. Előadás: 6 óra.

PÉNTEK: 16.53: Hírek. 17.00: Országos Uszójárműségi közvéte. 18.30: Hurlvínker cirksuz. Csehszlovák bábfilm. Ism. 18.50: Francis az ősi Afrikában. 4. 19.20: Esti mese. 19.35: Parabola. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Goethe: Kéz kezét mos. Tv-film. 21.35: Integrál. 22.15: Tv-híradó, 2. kiadás.

SZOMBAT: 9.30: Táború. 9.50: A gyermekkor utolsó éjszakája. Magyarul beszélő román film. Ism. 11.30: Parabola. Ism. 15.03: Mit csinált felségéd 3-tól 5-ig? 16.25: Letűnt kultúr-rajt nyomában. Fekete Afrika. 16.45: Hírek. 17.00: Atlétika. Női Európa Kupa döntő. 19.20: Cicavizió. 19.30: Félóra a Pege-quartett. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Léni néni. A Madách Színház előadása felvételről. 22.45: Tv-híradó, 2. kiadás. 23.05: Nana. 5. Egy birodalom bukása. 18 évtől.

VASÁRNAP: 9.20: Az Interzión gyermekműsora. Varsóból. 10.20: A Tenkes kapitánya. 8. Veronika. 10.45: Muszorgszkij-Ravel: Egy kiállítás képei. Ism. 15.48: Nótaszó. 16.20: Nemzetközi Mezőgazdasági Magazin. 16.40: Az Orion úrhajó. Ism. 17.40: Képes Kalendárium. 18.10: Noholas Nickleby. játékfilm. 18.45: A világ térképe előtt... 19.00: A fal Magyarul beszélő lengyel kisjátékfilm. 19.25: A Román Szocialista Köztársaság nemzeti ünnepe. 19.45: Esti mese. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Bukarest. Revü — 1970. Közvetítés a Budai Parkszínházról felvételről. 21.50: Tv-híradó, 2. kiadás. 22.10: Telesport. Női evezős Európa-bajnokság.

mi is mesélik. 20.35: Montré rózsái. 21.35: Megtérhetetlenek. folytatásos film.

PÉNTEK: 17.50: Trapolo Ifjúsági tv-játék. 18.30: Dzsessz-zene. 19.05: Tudomány 70. 20.35: Egy kicsit én, egy kicsit te. 21.50: A virginal ember. folytatásos film. 23.25: Jugoszláv-USA kósárkötő találkozó.

SZOMBAT: 14.30: Szerlem falusi módra. 15.15: Virágarádé. 16.15: Népi muzsika. 19.20: Idő-gép. 20.35: Fiatal tehetségek fesztiválja. 21.30: Cira pápa és Spira pápa, jugoszláv játékfilm.

Mai számunkban:
 OLVASÁSRÓL,
 MŰVELŐDÉSÉRŐL,
 MOZGALOMRÓL
 (a 2. oldalon)
 A 22. SZOVJET
 Bányásznap
 (a 3. oldalon)
 A BÉTAIAK
 ÚJ KLUBJA
 (a 4. oldalon)

VILÁG PROLETÁRIJAI EGYESÜLJENEK

MECSEKI Bányász

A MECSEKI SZÉN-BÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM ÁRA: 40 FILLER KEDD, 1970. AUGUSZTUS 25.

Húszéves a társadalombiztosítás

Tulajdonképpen kettős jubileumot ünnepelhetünk: 100 évvel ezelőtt, 1870-ben alakult meg az Általános Munkás Beteg- és Rokkantsegélyező Pénztár 19 munkással és 19 forintnyi alaptőkével, és ettől a dátumtól számíthatjuk Magyarországon a társadalombiztosítás kezdetét. Az új rendszer új követelményeinek és célkitűzéseinek jobban megfelelő szakszervezeti társadalombiztosítás pedig az idén húsz

esztendő: Összehasonlításképpen Magyarország összlakosságának 97 százaléka biztosított, és most már évente 27 milliárd forint jut társadalombiztosítási és az azzal szervesen összefüggő célokra.

A jubileum alkalmából Pécsen rendezték meg az országos szakszervezeti napokat, s ennek keretében került sor az elmúlt héten Pécsen, a Tanárképző Főiskola kultúrtermében megtartott ünnepi ülésre.

Történelmi pillanat

A történelemben nem másodperceket jelent a „pillanat” szó. Ha az, ami most Moszkvában történt, valóban „történelmi pillanattá” válik, akkor legfeljebb majd azon lehet vitatkozni, hogy ez a „pillanat” mekkora időszakot ölel fel: a szerződés aláírására Moszkvába érkezett Brandt kancellár különrepülőgépe leszállásától e gép felemelkedéséig tartott-e, vagy a szerződést végleges formájába öntő tárgyalásokra érkezett Scheel külügyminiszter néhány héttel előbbi jövetelétől, esetleg Bahr államtitkár több hónapig tartó előkészítő tárgyalásainak kezdetétől?

De végül is mi dönti el, hogy az ami most Moszkvában történt, valóban „történelmi pillanattá” — a második világháború utáni Európa történelmének tényleges fordulópontjává válik-e?

Nos nem kétséges: maga a szerződés is már bizonyos, az NSZK korábbi politikájának korlátosságát és képtelenségét felismerő, a realitásokat számításba vevő bonni politikai koncepció felülkerekedése nyomán jöhetett létre.

szegülni Washington felfogásával. Nos az amerikai sajtótól kivüláglik: a Nixon-kormány máris nyugtalan, máris úgy véli: a Brandt-kormány „túlságosan a nyugatnémet és az európai érdekek szemszögéből vizsgálja keleti politikájának lépéseit és e lépések hatásait”.

Az eddigi események azonban arra vallanak, hogy Brandt és kormánya tudatosan és következetesen cselekszik.

Nyugat-Németországban a Brandt-kormány hivatalbalépése óta nyilvánvalóan nem változtak meg az alapvető osztályviszonyok, a nagytőkés monopóliumok hatalmi pozíciója ugyanolyan uralgó, mint a Kiesinger-kormány, illetve az Adenauer-től számított időszak alatt volt. Ami viszont nagymértékben megváltozott: a nyugatnémet nagytőke világgazdasági érdekeltisége és lehetősége. Bonn számára a Szovjetunió, valamint a többi kelet-európai szocialista ország rohamosan növekvő fontosságú gazdasági, kereskedelmi partner. De Bonn is jól tudja: megfelelő politikai légkörben, konszolidált politikai kapcsolatok közepette a gazdasági kapcsolatok fejlődése még sokkal gyorsabb ütemben növekedhetne. Ezt hangsúlyozta különben az a tény is, hogy az egyezmény aláírásán résztvevő

Párt v. b. Meszesen

Az elmúlt héten Meszesen tartotta ülését a Mecseki Szénbányák pártbizottságának végrehajtó bizottsága, amelynek napirendjén a vállalati párttervezet előkészítése szerepelt. Az ülésen résztvevő Nagy József, a Megegyi Pártbizottság titkára.

76 fiatal társadalmi munkája

A Petőfi Sándor laktanya, Horánszky Mátyás „Kiváló századának” tagjai régebbi felajánlásuknak tettek eleget az elmúlt héten. Kétnapos társadalmi munkaikkal során 76 fővel, Petőfi-akna fiataljaival közösen újjáépítették a vasasi MHSZ lőterét. Egy másik csoport az üzemben a külszíni fejtés munkálatai során szükségessé vált új szennyvízvezető csatorna árktá ásta meg, 80 méter hosszan.

A térítésmentes társadalmi munka után a katonafelügyelők Vasas-bánya politikai vezetőivel és bányászfiataljaival találkozottak.

MÉLYFŰRÁS SZARATOV KÖZELEBEN

Szaratovtól nem messze — Krivoj Jár falucska közelében — egy 6,5 kilométer mély fúrás készítését kezdték el. A kutatók feltételezik, hogy itt nagy mélységben jelentős olaj és földgázterületek találhatók.

A fúrás az egyik legújabb szovjet fűrógépet, a 4—DN315-öst alkalmazták. A fűrófejet szuperkemény ötvözetből készítették, tartóssága a szokásos 30—40 fűrófejének felel meg, keményebb, mint a gyémánt.

— APN —

Levél az „árvizes gyerekek”-től

„Drága öreg Balaton a mi tengerünk, itt nyaraltunk, énekeltünk, sokat fürdöttünk”
 (Géberjéni gyerekek 1970. júl. 20.)

A gyerekek arcára visszatért a mosoly az 1970. május 15. árvíz óta, amikor a mi kis 750 lelkes Szabolcs-Szatmár megye, mátészalkai járásában lévő Géberjén községünk lakásainak 3/4 részét rombadöntötte az árvíz és a termelőszövetkezet földterületének 95 százalékán állt a Szamos vize. Jelenleg az építkezés jól halad, és reménykedünk, hogy a hideg idő beálltáig mindenkinek kész lesz a lakása.

Köszönjük Garamvölgyi Jánosnak, a vállalat igazgatójának, és minden mecseki bányásznak, hogy mi, 84 árvízárvízgyerek július 8—22 között a vállalat alsóbélatelepi üdülőjében pihenhetünk, itt hazánk egyik legszebb vidékén.

Autóbuszra mentünk és jöttünk. Nagy áldozat volt Kovács Ferenc és Dráb Gyula elvtársak részéről, akik egész úton, fáradságot nem ismerve gondoskodtak gyerekeinkről. Közel 800 kilométeres utunk volt, közben ebédeltünk, fagyiztunk, csodálva ismerkedtünk a tájakkal. Utunk átvettét Budapesten (sok gyerek még nem látta eddig fővárosunkat). Az üdülőben vért Makk Aladár gondnok, Rendes és Viced házaspár nevelők, akiket őszinteségük, kedvességük, gyermekszeretetük következtében a szívünkbe zártunk.

Arról, hogy jót és sokat, együnk Bandi bácsi a főszakács gondoskodott, ízletes, tápláló, változatos volt a menü, hízta is a gyerekek. Tanulóink szervezete, ellenállóképessége gyengébb az átlagnál. Sokan voltak betegek, akiket dr. Debrecey orvos páratlan türelemmel, szeretettel látott el. Ezúton is szeretnénk megköszönni jószívűségét.

Már az első napon érdeklődött Simon elvtárs a Bányász Szakszervezet főtítkára a

gyerekek ruházata, zsebpénze iránt. Dráb elvtárs szabadidejét feláldozva a felajánlott pénzüsszögből 13 rászoruló gyereknek ruháneműt vásárolt és emlékkendőt kapott mindenki. Az a 6 gyerek, akinek zsebpénze nem volt, illetve minimális volt jégkrém-, fagy-, csoki-, cukorkajegyet kapott.

Egy hét után rosszra fordult az idő, ekkorra maradt a Balatonfüredre, Tihanyba tervezett kirándulásunk, ahol szép, felejthetetlen élményben gazdagodtunk. Üdültőink észrevették, hogy a gyerekek többségének nincs meleg ruhája, s mire a kirándulás ideje eljött, mindenki melegítőt kapott.

Az üdülőben páratlan megértéssel tette: bizonyosságot a gyerekeink iránt a vállalatnál dolgozó Werndorfer Ottóné és kolléganói, akik jónéhány gyerek címét elkérték és ígérték, hogy részükre ruhaneműt küldenek.

A két heti ellátásunk az utiköltség, a ruhanemű igen nagy anyagi áldozat volt a vállalat részéről. Tudjuk, ez a munkaszerető emberek fáradságos munkájának eredménye. Hálásak vagyunk érte. Mi társadalmunknak jó munkával tartozunk ezért. Az utolsó estén vidám műsorral búcsúztunk vendéglátóinktól és az üdültől. Sohasem felejtjük el ezt a szép két hetet, amikor nagyon jól éreztük magunkat. Szüleinkkel együtt hálás szeretettel gondolunk a bányászokra, és munkájukhoz erőt, egészséget kívánunk!

Simon Zsuzsanna, Pesti Gyula, Pesti Jenő, Szűcs Ernő, Bíró Gábor, Ilyés Rebeka, Kiss Bella, Tomoni Erika, Király László, Simon Karolina, Szabó Mária.
 Géberjén, 1970. augusztus 14.

Erőműépítés 1969 és 1973 között

Az 1969. és 1973. közötti időszakban az NSZK-ban kerekelt 15 500 MW teljesítményű új erőműveket létesítenek. Ezekből a közséjénél és barnaszénmel fűtőtelek teljesítménye 8 800 MW, vagyis az összes erőmű 57%-a (37, illetve 20%). Az olaj és földgázzal fűtötték teljesítménye 4 900 MW, vagyis gyengén 32%-a az összesnek. Az új atomerőművekre 1 500 MW teljesítmény, illetve 9%, míg az összkapacitás fennmaradó része vízierőművekre esik. Amíg 1971-ig az áramfejlesztési törvény értelmében a kö-

zenerőművek építésének részaránya jelentős, a további évekre vonatkozóan még nem tisztázott az új közséjénél részaránya. Az eddigi áramfejlesztési törvények lehetővé tették a közséjénél, hogy a többi energiahordozóval folytatott versenyben megtartsa helyét. A bányászati erőműszövetségbe tömörült erőművek az utóbbi két évben teljesített külön szolgáltatások révén még növelhették is az „olajkiszorító áram” értékesítését.

(Glückauf, 1970/5.)

De a nyugatnémet részről történő ratifikálásig — a szerződés csak ezzel, parlamenti jóváhagyásával lép hatályba — még komoly nehézségeket kell leküzdeni: eredményekre kell hogy vezetessenek a négy nagyhatalom Nyugat-Berlinről már folyamatban levő tárgyalásai. Is ettől teljesen függetlenül Brandtnak és politikai társainak meg kell vívniuk az elkövetkező hetek, hónapok már láthatóan nem könnyű politikai harcát saját országuk reakciói, parlamenti és parlamenten kívüli ellenzéki erőivel. Azokkal az erőkkel, amelyek annak idején az azóta elhunyt Adenauer kancellár köré tömörültek, amelyek a nyugati megszállási övezetektől állammá kiépített NSZK-t a hidegháború, a NATO elődjévé, a német militarizmus, revansizmus és ultrafasiszmus feléledésének, újreledésének, korlátlan szerveszkedésének góciává tették. Amelyek — elsősorban amerikai segítséggel — felépítették a NATO legerősebb nyugat-európai hadseregét, a több mint félmillió létszámú új Wehrmachtot, a Bundeswehrt. Kidalogozták a Bundeswehr atomfegyverkezési programjának különféle variánsait, s a szocialista országok ellen irányuló imperialista kém- és diverzív tevékenység élvonalába lendültek. Ezek az erők több, mint két évtizeden át gyakorlatok a hatalmat az NSZK-ban, számukra a másik Németország, az NDK nem jelentett országot, hanem „elszakított német területet”, pontosabban: az „elszakított német területet egyikét”, vagy legfeljebb „szovjet zónát, keleti övezetet”.

mindkét delegációban ott szerepeltek fontos ipari és gazdasági ügyekkel foglalkozó miniszterek, nem is beszélve arról, hogy Kosszigin szovjet államfő világszerte mint kiemelkedő ipari-gazdasági szakembert is számontartják.

Ami az idevágó részleteket illeti: az NSZK tavaly a nyugat-keleti helyen szerepelt a Szovjetunió nyugati kereskedelmi partnerei között, de amióta a Promsziójimport szovjet külkereskedelmi vállalat több, mint egymillió tonna gázvezetékcsövet rendelt egy düsseldorfi cégtől, egyben több évre szóló hatalmas volumenű szovjet földgáz-eladási megállapodás is létrejött az NSZK-val, napirenden vannak a két ország kereskedelmi kapcsolatainak és ipari, műszaki, tudományos kooperációjának bővítésével kapcsolatos újabb és újabb kérdések, megállapodások.

A moszkvai szerződés önmagában is fordulópontot jelent — de akkor válik igazán „történelmi pillanattá” mindaz, ami most a szovjet fővárosban történt, ha a felek végrehajtják a szerződésben rögzített kötelezettségvállalásukat. Kosszigin miniszterelnök szavaival: „Az a feladat áll előttünk, hogy fordulatot hozjunk létre a Szovjetunió és az NSZK kapcsolataiban... Reméljük, hogy a szerződés aláírását követően nem váratnak magukra a gyakorlati lépések. A Szovjetunió és az NSZK kapcsolatainak fejlesztésében, különböző területeken. A Szovjetunió kész erre és abból indul ki, hogy a békés egymásmellett élés elvei jelentik az egyetlen ésszerű és perspektívát kínáló alapot a Szovjetunió és az NSZK, s általában a különböző társadalmi rendszerű országok kapcsolataiban.”

Hortobágyi István

Tíz éve még harmincnégyen voltak, ma már fele annyian sincsenek. Aki a legkésőbb jött a csoporthoz, már az is több mint tízéves múltra tekinthet vissza. Az utóbbi tíz évben csak fogott a létszám: más vállalatokhoz mentek, nyugdíjba vonultak. Munkafelvételre közülük nem jelentkezett senki. Pedig munkájukra nagyon is szükség van. Vonalbejárás, pályatest csere, vagongirakás, váltók rendbehozása, festése, a mosó üzem revíziója, kocsitöltés, a mázsa sültyése és sorolhatnánk tovább, szinte a végtelenségig.

— Univerzális brigád vagyunk, megteszünk mi mindent amit rábízhatnak — mondják önmagukról.

Dél előtt tíz óra van, agyat forralóan tűz a nap az újhegyi üzem mosó épületének déli oldalán. Balról a pályarendező irodaépülete és a gépkocsi töltő, jobbról a két óriás gáztartály határolja azt a hosszan elnyúló háromszöget, melynek déli csücskében találkoznak a sínek. Az emberek félmeztelenre vetkőzve a piramisba rakott elhasznált betonlappal rakják át, hátukon patakokban folyik a veríték.

— Fészer épül ide a betonlappal helyére, azért kell átrakunk őket.
 — Mennyit nyom egy betonlappal?

Pályamunkások

— Saccolja meg! — biztat az egyik.
 Nekirugaszkodok, hogy megemeljem, a beton mintha gyökéret eresztett volna. Mire felhagyok a próbálkozással, többet állnak körül.
 — Sose fárasztja magát, még valami baj lesz a családfával.
 Jóindulatú nevetésbe törnek ki. Igazuk van, nincs okom megsértődni, sőt örülnök, hogy így zárult a mutatvány.
 — Megvan ez vagy két és fél mázsa — állapítom meg nem valami nagy meggyőződéssel.
 — Több az. Kettőszázhatvan.
 — A súlyemelő VB versenyzői kellenének ide, de talán a magyar válogatott is kitenne egy brigádot...
 — Nem vagyunk mi olyan erős emberek, csupán ismerjük a fogásokat — szabadkoczik a brigádvezető. — Tudja, bármilyen furesán is hangzik, a tehermozgatásnak is megvannak a fortélyai. Néha egy jól kiszámolt hórúknak is több haszna van, mint tíz Alekszej erejének.
 A brigád 1968 nyarán elhatározta, hogy indul a szocialista címért, amit azóta sikerült is megszerezniük.
 — Hány tagja van a bri-

gádnek? — kérdezem Darvasi Béla brigádvezetőtől.
 — Kilencen vagyunk. Hack János, Schrepf József, Veriga György, Simon József, Schlicht György és én, valamint a három vonalbejáró Krizmanics Márk, Mile Bertalan és Rudas Pál. Szép magyar nevek ugye?
 — Tény és való, néhányat ugyancsak betűzhetne.
 — Van itt minden nemzetiségű — állapítja meg egyikük, — szerb-horvát, bunyevác, rác, sokác...
 — A svábokat se felejtse ki — szól közbe a másik, a felsoroló származására célozva.
 Pillanatok alatt nemzeti-ségi vita alakul ki, ám amily gyorsan keletkezik, oly gyorsan hal is el.
 — Magyarok vagyunk mi valamennyien — szögezik le. A brigád vállalásai között szerepel, hogy balesetmentesen végzik munkájukat, amit a körülményeket tekintve, nagyon nehéz betartani. Baleset az utóbbi években mégsem fordult elő.
 — Néhány hete történt — kezd mesélni egyikük. — Pécsbányán dolgoztunk és munkaidő után, a munkakocsival jöttünk vissza Újhegyre, mikor Meszes alatt na-

gyott döccent a kocsi. Megálltunk és láttuk, hogy el van repedve a sín. Kevesen voltunk, mégis a 24 méteres sín darabot alig két óra alatt kicseréltük.
 — Hány kiló egy sín?
 — Egy méter 48,5 kg, egy-egy sínselemből pedig 24 méter. A súlyát számolja ki...!
 Közben megérkezik a friss víz, amit a közeli forrásból merítették. Pillanatok alatt üres a hatliteres kanna.
 — Látja, ez jobb mint a sör, hideg is, jó íze is van. Csak kicsit lötyög az ember hasában, na persze nem sokáig, mert ilyen időben hamar kiizzadja az ember.
 — És hol ebédelnek?
 — Otthon. Csak ketten vannak közöttünk pécsiek, a többi vidékről jár be. Ha itt ebédelnének, csak este érnének haza.
 Télen, nyáron a szabadban dolgoznak. Fújhat a szél, eshet az eső, vagy mint most is égeti őket a nap. Munkájukról inkább akkor kerül szó, ha valami hiba van a vonalon, és az akadályozza a szénzállást. Minthogy az utóbbi években területükön baj nem történt, nem is foglalkoztak velük különösebben. Jellemző rájuk, hogy derékfőtől fölfelé a köverek és a soványok is barnák és nincs közöttük fiatal. Na és még egy: hetvenöt, hetvenhat forint a műszakbérlük.
 Kapu László

A 23. szovjet bányásznap

Minden évben, augusztus utolsó vasárnapján ünnepli a szovjet nép a Bányásznapot, ünnepli a hős hivatás dolgozóit. Augusztus 21-én, pénteken, a Mecseki Szénbányák dolgozóinak képviselőtársaságának delegáció utazott Cservonográdba a szénbányászok ünnepére. A delegációt dr. Bánki Nándor vezette, tagjai: Jazbinsek Vilmos, dr. Szabolcs Lajos és tolmácként velük utazott Kiss József. A tíznapos látogatás során kétirányú feladatot látnak el a delegáció tagjai. Egyrészt tanulmányozzák a cservonográdi szénbányászati tröszt anyagi érdekeltségi és tervezési rendszerét. Másrészt résztvesznek a bányásznap ünnepségeken, s ez alkalommal átadják és kicserélik az 1969. évi versenyszerveződések értékelését tartalmazó dokumentumokat, valamint az 1970-es esztendőre kötött versenyszerveződések részértékelését tartalmazó jelentéseket. A mecseki szénbányászok képviselői szeptember elsején érkeznek vissza.

Új munkaeredmények a bányásznapra

A Donyec-medence — az ország legrégebbi szénbányászati területe, gazdag forradalmi, harci- és munkahagyományokkal rendelkezik. Az önkényuralom és a tőke ellen a szovjethatalom győzelmeért vívott harc minden szakaszában, a faszisszal vívott háború szörnyű napjaiban, a szocializmus és a kommunizmus építésének időszakában a bányászok az alkotásukkal nemcsak példát mutatnak, hanem a hűség és a bátorság példaképei voltak Lenin pártjának. Nem kevés nálunk az olyan ünnep, amely a különböző foglalkozású emberekhez kapcsolódik. Ezek közül az első egyikeként a párt és a kormány törvénybe iktatta a bányásznapot.

Az ország első ízben 1948. augusztus 29-én ünnepelte. Azóta két évtized telt el. A bányászok számára hagyományá vált, hogy ünnepüket új munkaeredményekkel fogadják.

A legmagasabb munkateljesítményt az alábbi komplexbrigádok nyújtották: Iván Sztrelczenko, Nikolaj Grind, Fedor Csábán, Anatólij Psenyicsij, Vlagyimir Pichterov, Nikolaj Szokolov, Iván Guszarenko, Anatólij Sztrepánov csapata. E kollektívák csapatai naponta 2000 t „fekeje aranyat” termelnek. Nem maradnak el mögöttük azonban a vágathajtók sem. Pjotr Kondrátyuk szmójája (szakja) a Rutcsenkovugoly Tröszt bányájában egy hónap alatt 401 m légvágot mélyített és látott el betonbiztosítással, ami új világrekordnak számított.

A Donyec-medencében teljesen gépesítették a szénrészletét, jövesztését, külszínre történő szállítását és vasúti kocsikba való berakását. A legmunkaigényesebb művelet, a fejtésbeni szénfelrakás gépesítése 89 százalékban megoldott.

A bányában a stacioner berendezések kétharmadát automata és távvezérlésre állították át. Lassan a múlté az olyan beosztás, mint a rakodóvájár, tömedékelővájár, omlasztóvájár. Helyettük megjelent egy új munkás, a sokoldalú gépkezelő. Az új bányagépek, az automatizált KM-87 típusú komplexumok, melynek kísérleti-üzemi példányait a bányák rövidesen megkapják, a rádióval vezérelt szénkombájn — kísérleti sikeresek voltak — és más, a donyci tudósok, gépészek és gépjáratok által létrehozott aggregátok lehetővé teszik az ember kivonását a fejtésből, a bánya legveszélyesebb zónáiból.

Az újdonságok egyike a „TOT-69” típusú kombáj, amely keménykőzetű bányafalakat hajítására szolgál. E gép alkalmazása lehetővé teszi a vágathajtási sebesség duplájára való emelését és a munkaigényesség egyharmadára, felére való csökkentését.

Már hagyomány, hogy ezen ünnep alkalmából kitüntetéseket és tiszteletbeli címeket adományozzanak a szénbányászati élenjáróknak és újtóknak.

Területünk bányászai között van 75 fő a Szocialista Munka Hőse, 40 fő Lenin- és egyéb állami díjas, 104 fő az Ukrán SZSZK kiváló bányásza, 5035 főt

pedig „Bányászdicőség” jelvényrel tüntettek ki.

Mennyi kezdeményezés és ötlet születik majd az ünnepségeken résztvevőktől? Minden évben megjelenik valami új.

A „Krasznájá Zvezdá” (Vörös csillag) bányagazgatóság területén utcaünnepségeket tartottak: ott ünnepelték a munka hőseit, ahol laknak, hozzátartozóik, szomszédaik és ismerőseik társaságában. Ugyanilyen ünnepség zajlott le ebben az évben az Urickij utcában, ahol a Hebar Sárkiv csapat tagjainak többsége lakik, ugyanis a bányásznapig ez a csapat állt a bánya munkaversenyének élén. Az utcát ünnepi díszbe öltöztették: vörös vászonlobogók lengenek, amelyeken a munkában kitűntek nevei ékeskednek. A fúvószenekar játszik. Az élenhaladó csapatnak átadták a bánya pártbizottság-

Ezen a napon a megye kiváló bányászai bejárják a város utcáit.

nak vörös vándorzászlaját, ajándékokat, okleveleket. Utána koncertet adott az öntevékeny művészeti csoport kollektívája. Este pedig, a győztesek tiszteletére ünnepi bankettet rendeztek. A zene, a tánc, a dal nem csendesedett a késő éjszakáig sem.

Sok bányánál a bányásznapon a munkásosztály tagjává avatták a fiatalokat.

Gorlovkán például, a fiatalok megtekintették a bányamúzeumot. Meghallgatván az öreg bolshevik, a forradalom résztvevője Fedor Lembik és a bánya veteránja — Nikita Izotov fegyvertársa — Alexandr Sztrepányenkó elbeszéléseit, az ifjúság megismerkedett a hírneves bányász és hős történetével, amelynél a jövőben dolgozni fognak.

A „Torezan racit Tröszt”-höz tartozó bánya Kulturpalotájában ünnepélyesen folyt le a szakmai-műszaki tanintézet végzőseinek munkássá avatása. Díszokleveleket nyújtottak át nekik az öreg bányász, a Leninrend Lovagja, SZ. N. Guszakov, a Szocialista Munka Hőse Vaszilij Sztelblyáko és a hírneves Alexej Sztahánov, akiről a harmincas években hazafias élmunkás-mozgalmat, a Sztahánov-mozgalmat elneveztek.

Csak néhány epizódot említettünk itt a végbement ünnepről. Az idő pedig halad, új feladatokat teremt, új vívmányok alkotására szólítja a bányászokat.

V. Petrov
(APN)

A társadalmi tulajdon védelméért

Augusztus 11-én a Komló Szénelőkészítő Üzem kultúrtermében az üzemrendész társadalmi aktívák tanácskozást tartottak, melynek témája a társadalmi tulajdon fokozott védelme, a munka és a technológiai fejelem, valamint a bizonylati fejelem volt.

A tanácskozáson, melyet Dobszaj József elvtárs nyitott meg, első napirendi pontként a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatban, elismerően nyilatkozott az aktívák tevékenységéről, melyek eredményeként a mostani időszakban, sikerült felszámolni az e területen felmerülő hiányosságokat.

Másik napirendi pontként Popovics József főmérnök elvtárs beszélt a technológiai és munkafegyelem további megszilárdításának fontosságáról.

A technológiai fejelemmel kapcsolatban elmondotta, hogy

a társadalmi aktívák figyelme ne csak a csavarok, kábelek, vagy egyéb kéziszerszámok eltűnésének a megakadályozására terjedjen ki, hanem olyan esetekre is, mikor a dolgozók a rájuk bízott gépek, eszközök kezelését és gondozását nem végzik el lelkiismeretesen és ezzel nagymértékben vétenek a társadalmi tulajdon védelme ellen.

Az ilyen mulasztásokból ezer, tízezer forintos károk keletkezhetnek. A másik terület, ahol még eredményesebben kell dolgozni a társadalmi aktíváknak, a munkafegyelem megszilárdítása. Ez annál is inkább fontos, mert az elmúlt év során az itt dolgozó 12 vállalattól 4 még mindig üzemünk területén dolgozik, s elsősorban a mi üzemünk dolgozóinak, mint az üzem gazdáinak kell jó példával előljárni.

Tanács-vb

Pécs város I. kerületi tanácsa ma délelőtt 9 órai kezdettel ülést tart. A napirend során Gyenis József vb-elnök helyettes számol be a végrehajtó bizottság két ülése között hozott döntésekről, utasításokról, valamint a végrehajtó bizottság lejárt határideje határozatainak végrehajtásáról. Továbbiakban Orbán György csoportvezető az élelmezésügyi hatósági feladatok ellátásáról szóló jelentést terjeszti a végrehajtó bizottság elé, majd bejelentéseket, javaslatokat vitatnak meg.

Harmadik napirendi pontként Kádár Németh Béla vezetőkönyvelő elvtárs a jó bizonylati fejelem mellett a visszavételezések következtetés végrehajtásának az ellenőrzéséhez kérte a társadalmi aktívák további segítségét. Hangsúlyozta, hogy az üzem és minden egyes dolgozó érdeke, hogy a hulladékvas gyűjtőbe csak olyan anyag kerüljön, ami már tovább nem használható.

Ezt számszerű adatokkal is alátámasztotta ugyanis a hulladékvas ára 1,80 Ft, az újé pedig 5-8 forint. Földes Jenő területi üzemrendész csoportvezető elvtárs az aktívák gyűlés tapasztalataiként örömmel állapította meg, hogy üzemünkben az aktívák hatékonyan tevékenykedő megbecsült személyek. Igéretet tett, hogy idejétől függően lehetőleg sűrűbben fog ellátogatni üzemünkhöz és ezáltal hatékonyabb segítséget tud majd nyújtani az aktívák még eredményesebb munkájához. Ez ígérethez csatlakozott a hatósági szerv képviselőjeként Szabó hadnagy elvtárs.

Befejezésként a társadalmi aktívák megnézték egy filmet a társadalmi tulajdon védelméről.

A film mottója: sok kicsi sokra megy.

Reményik Ernő
tudósító

Válaszol az AKÖV

Lapjuk június 2-1 számában „On mire kérne választ” című rovatban Kovács László bányász közlekedési témájú kérdést intézett vállalatunkhoz, melyben folytatott vizsgálatunkról a következőket válaszoltuk:

Pécs város közlekedésének kialakításakor figyelembe vettük a fejlődő perem kerületek várható igényét is. Az autóbusszonalak csoportosítása már ezeket az elképzeléseket tükrözi. Így kerültek a városi keleti-nyugati irányban átszelő járatok a III. ker. autóbusszállomásra, míg a pécsbányaiak a Főpályaudvarra.

A 47. sz. helyi vonal elhelyezésénél közrejárászt az is, hogy terveinkben szerepel e vonal csuklósítása, melyet az illetékes bizottság jóváhagyása után el is végünk.

Személyi és tárgyi feltételek hiánya miatt gépkocsijainkat fordított rendszerben közlekedtetjük, ami azt jelenti, hogy autóbusszaink váltakozva végzik a 45, 46, 48, 49, 50 sz. helyi vonalak járatait. E rendszert csak abban az esetben tudjuk fenntartani, ha a járatokat azonos típusú kocsikkal végzik. A közlekedésre figyelemmel, kiemelve a harmadik bekezdésben mondottakat a járatok kért cseréjét elvégezni nem tudjuk.

Kérjük válaszunk szíves tudomásul vételét.

Laki Pál
Igazgatóhelyettes

Ifjú vajúrok Zobákon

A július hónapot minden évben érdeklődéssel várják a bányászok. Ugyanis a vajúró utánpótlás ekkor érkezik meg. Azonban nemcsak a kész tényeket veszik tudomásul, hanem tesznek is annak érdekében. Ezt tette Deák János Zobák-bánya munkaügyi vezetője és Hermusz József, az előkészítő körleték bányamestere. Felkértek a MUM 501. sz. Szakmunkásképző Iskolát és beszélgetést folytattak a vajúrtanulókkal. A beszélgetés eredménye az lett, hogy az 1970-ben végzett tanulók egyharmada Zobák-bányára jött dolgozni. Az üzemben megfelelő módon fogadták a fiatalokat mind a gazdasági vezetők, mind a társadalmi szervek vezetői. A gazdasági vezetők a legjobb csapatokra osztották be a fiatal vajúrokat. Tették ezt azért, hogy az iskolában tanult elméletet a gyakorlatban valósíthassák meg. Három fiatal vajúró Vanyek József aranyplakettel kitüntetett szocialista brigádba került, ahol az egyik modern biztosítási technológiát sajátíthatják el, a panel biztosítást.

Másik három fiatal Nagy János szocialista brigádjába került. Itt a jó munkafogásokon kívül a közösségi szellemet, a szocialista együtlést is elsajátíthatják, ugyanis ez a kollektíva az 1970-es évben a megtisztelő „Vállalat kiváló brigádjá” címért küzd. A többi fiatal is mind összeforrott, jó dolgozó szocialista brigádokba került.

A fiatal vajúrok munkáját értékelni még nem igen lehet. Azonban pozitív eredményeket máris lehet elmondani. Megértették az üzem problémáját és a többi dolgozókkal együtt ők is részt vettek a szabadszombati termelésekben. Kiemelkedő munkát végzett Rigó Zoltán, aki öt, Katona Zoltán, aki három plusz műszakot teljesített. Munkájukat a körletvezetőség értékeli, hiszen az augusztusi jutalmazásnál 700,— és 400,— forint jutalmakat kaptak.

Ugy érezzük, a végzett munka után a megbecsülés is megvan. Büszkének lehetnek ezek a fiatalok, hogy ilyen férfias szakmát választottak élethivatásul.

Hegedűs Miklós

Mestersége címere: VILLANYSZERELŐ

Az egész országban ismerik vállalatunk Villamos Üzemének munkáját. E jó hírnevet öregbítették a tavalyi és az idei Pécsi Ipari Vásáron és Kiállításon nyert díjak, amelyekkel az üzemek munkásait munkadarabokat jutalmazták a kiállítás zsűrije. A közelmúltban például Komáromból keresték fel őket, hogy javítsanak meg egy olyan speciális villamosgépet, melynek javítását sehol az országban nem vállalták. Koszorús Lajos, mint a villamos gépek orvosát emlegetik az üzemnél.

Alacsony, kimért mozgású ember. A két oldalt hátra vonult hajtót meghosszabbított homlokot öszbevont szemöldöksővény zárja, mely alól fürkésző, érdeklődő szem tekint rám.

— Azt mondják minden villamos géphez és motorhoz ért.

— Amit ember készített, minden bizonnyal meg is tudja javítani, ha elromlik. Persze megfelelő szakismerettel, tudással. Na és egy

kicsi bátorsággal. Ez utóbbiból valószínű nekem többet méreteztek, mint az átlagembernek. Egy bizonyos idő után pedig besegített a tapasztalat is.

— Mindig villanyszerelő akart lenni?

— Akart a fene. 1930-ban mint lakatos szabadultam. 1931 nyarán kerültem Újhegyre kazányszerelőnek. Látja ez is érdekes dolog: azokat már rég kicserélték, én meg legfeljebb két év múlva megyek nyugdíjba. Na, de nem ezt kérdezte. Abban a jó „békédobban” bizony nagyon nehéz volt munkához jutni, így az ember mindent kihasználta, hogy továbbképezze magát a többi szakágban is. Úgy, 1936. táján készíttettem egy rezst, amiért átraktak a villanyszerelőkhöz.

— Lényegében akkor bűntetésből lett villanyszerelő.

— Így is lehet mondani, bár abban az időben az ily humánus büntetések, szinte példátlan esetnek számítot-

tak. Gondoltam, ha már ide kerültem, legalább ezt is megtanulom. Véglegesen aztán mégis csak a felszabadulás után jegyeztem el magamat a villanyszerelő szakmával. Az újhegyi üzem nem tudott beindulni, mert a szállítást akadályozta az egyenirányító meghibásodása. A berendezést svájci cég készítette és velük abban az időben nem lehetett kapcsolatot teremteni. Felkértek: javítsam meg! Ma is csodálkozom, hogy elvállaltam. Körülbelül három hét alatt elkészültem vele.

— Ez bizony nem kis sikernek számított akkor. A szakma azonban nagyon sokat fejlődött azóta. Hogyan sikerült lépést tartania a fejlődéssel?

— Tisztában voltam azzal én is, hogy sokáig így nem húzhatom, így először elvégeztem az előkészítő gyenge és erősáramú tanfolyamot, majd a villamos telepvezetési tanfolyamot. Természetesen valamennyit a saját költségemen. Tudja már többször

is elgondolkoztam ezen: mi lehetett volna az emberekből, ha olyan lehetőségeink vannak, mint a mostani fiataloknak? Elég ha csak a saját példából indulok ki. Fiaim rajtam keresztül szeretnék meg a gépeket, különösen gazdagok sem vagyunk, hiszen mindig a keresetemből élünk, mégis: a nagyobbik fiam villamosmérnök, a kisebbik pedig most harmadéves a gépészmérnökij karon.

— Mikor került a villamos üzemhez?

— Megalakulása óta itt dolgozom. Jártam minden bányáuzemben, elmondhatom ismerem valamennyit. Különösen büszke vagyok arra, hogy mióta itt dolgozom, azoknak a gépeknek és motoroknak a javítását is megvezzük, amelyeket előtte csak Budapesten vállaltak.

— Jelen pillanatban min dolgozik?

— A Béta-aknál szállító gépen. De rajta kívül is van még épp elég, gondolom el-

tart a nyugdíjazásomig. Csak az a baj, hogy képleti a javítási munka ütemét az, hogy az alkatrészeket is nekünk kell előállítani.

— Lassan negyven éve tess, hogy itt dolgozik Újhegyen, mit javasol, mi az ami segítené az üzem munkáját?

— Bizony akad egy-kettő. Például: még jobban szorgalmaznám a tapasztalatcsereket, rengeteget tanul ezeken az ember. Hazudnék, ha azt állítanám, hogy eddig ezek nem voltak. Voltak, persze hogy voltak. Jártunk Dorogon, Budapesten a Ganz-MÁVAG-ban, az Egyesült Gépjármű és még másutt, de úgy érzem akad még néhány hely. Na, és itt van még egy, hogy úgymondjam a törzsgárdát foglalkoztató probléma: miért kaphat magasabb bért egy vándormár, aki kétszr-háromszor jön vissza, mint aki évtizedeket dolgozott itt becsületesen?

— Ezeket bizony lehet gondolkodni!

— Kapu —

A bétaiak birtokba vették új klubjukat

„Ki itt belépsz, jövőbe lépsz be,
Mely millióknak ad jogot
Vérért, veritékért cserébe,
Hogy legyenek mind boldogok!”

(Juhász Gyula)

Sudár Miklós:

A szénbányász

Olyan, mint más
csak testén fekete hegeket találsz
és talán sápadtabb mint a többi ember.
Ez érthető, hiszen sok-sok órán át
nem éri testét a Nap.

Mégis
elmész mellette az uccán
és észre sem veszed hogy más mint a többi.
Ha még nem függél magas toronyban
egy szál drótkötelen
miközben másodpercenként hatméteres
sebességgel zuhant veled a kas;
ha még nem álltal a gurító meredek peremén
nyolcvan méter magasban
és néztél a feneketlen sötétségbe:
nem ismered őt.

Ha még nem feszítetted géped csillogó vasát
a gázt lihegő szén fekete testébe;
ha még nem hallottad fejed felett ropogni
zúgni hörögni a kemény acél tartotta hegyet;
ha még nem láttad izzadt fekete testtel
kasból kilépni
amint hunyorogva kacsint a fénylő Napba:
nem ismered őt.
Ne csodáld
ha hangosabb mint más
ha keményebb
ha sörből kilenc korsóval iszik.

A Föld Fia ő,
ura és rabja a Földnek a Mélynek
roppant súlyt tart nagycsontú hátán
s eszével kezével géppel és fejszével
Téged szolgál hogy legyen:

Kályhában meleg
házadban fény, hogy
csillogó acélok termékenyítsék meg a Földet
és lány hófehér selyem suhoghasson
asszonyod bársnyos bőrén...

A Föld Fia ő
rabja már most a Mélynek
hova téged is
őt is
eláznak egyszer.

A nagy magyar költő so-
rait idézve kezdte Gungl Ferenc
Béta-bánya üzemvezető-
je ünnepi beszédét, amikor
augusztus 20-án délelőtt Bé-
ta-bánya dolgozóinak hiva-
talanosan is átadták új üzemi
klubjukat.

Igen, kik oda beléptek és
megilletődötten végigjárták a
termeget, egy közel egyéves
munka eredményét láthatták
maguk előtt. A dolgozóktól,
a meghívott vendégektől csak
ezt lehetett hallani: szép, na-
gyon szép, csodálatos! Hason-
lóan fejezték ki elismeré-
süket az elnökségben helyet
foglaló vendégek is, köztük
Csorba Tivadar, a Baranya
megyei pártbizottság propa-
ganda és művelődési osztály
vezető helyettese, Stier József,
a Mecseki Szénbányák
pártbizottságának titká-
ra, Schwarcz József, a
pártbizottság művelődési és
propaganda osztályának veze-
tője, Bachmann Mátyas, a
Mecseki Szénbányák igazgató
helyettese, Fulmer József vál-
latali főmérnök, Markwart
Károly, a szakszervezeti bi-
zottság titkára, Jazbinsek
Vilmos országyűlési képviselő,
dr. Koncsag Károly, a
Kerületi Bányaműszaki Fel-
ügyelőség vezetője. Az üzem
részéről Gungl Ferenc üzem-
vezető, Nagy Béla csússzer-
vi párttitkár, Ropoli István
főmérnököt és Szalai András
szb-titkár találhattuk meg
az elnökség soraiban, de ott
volt az ünneplők között
Bachmann Zoltán az új lé-
tesítmény tervezője és a ki-
vitelező karbantartó üzemi-
től Czéder János üzemveze-
tő, Szegő Géza főmérnök és
Kovács Károly főművezető.

Sokszorosán ünneplünk
ma mi bétaiak, de úgy ér-
zem, Komló egész lakossága
is — emelte ki az ünnepség
szónoka, Gungl elvtárs. —
Augusztus 20-a régi nemzeti
ünneplünk. A magyar nép év-
századok óta megemlékezik
ezen a napon első nagy ki-
rályunkról, az államalapító,
I. Istvánról, akinek születése
ezredik évfordulóját ünnepel-
jük a mai napon. Augusztus
20-a alkotmányunk születés-
napja is, hiszen 21 évvel e-
zelőtt fogadta el az ország-
gyűlés államunk alaptörvé-
nyét. Olyan nagyjelentőségű
esemény volt ez, hogy azóta
augusztus 20-a az egész or-
szágban Alkotmány nappá
váltott, nem tagadva, ha-
nem magábaolvastva I. Ist-

ván születését és az új ke-
nyér ünnepét.

S e sokszorosán fontos ün-
neppalapon a bétaiak, ez a
nagy család örömmel vehette
át a Juhász Gyula nevét vi-
selő új otthonát.

Hogyan is jutottak el
idáig? Tavaly ilyenkor még
egy felvonulási épület állt a
kőkőnyösi domboldalon, a
mostani létesítmény helyén.
Klub volt az akkor is. Igen
sok nagyszerű munkás-mű-
vész találkozó, politikai est,
színházi előadás, tudomá-
nyos-kulturális program szín-
helye. Sok ismert ember is
megfordult falai között, köztük
az azóta elhunyt Bóka
László, de eltöltött egy-egy
estét Veres Péter, Benjámin
László, Kónya Lajos, Kovács
András filmrendező és Cza-
nik Zsófia operaénekes is.
Bárány Tamás így emlékezett
vissza a bétaiakkal töltött
órákra: „Sokat járok író-ol-
vasó találkozókra, s mégis
legszebb emlékeim között ör-
zöm a komlói Juhász Gyula
klub avatóünnepségét.” S a
régiklub kinötte magát. Ki-
nőtte magát olyannyira, hogy
helyiségei kicsinynek bizo-
nyultak, berendezése elavult.
Egyszóval szükségessé vált a
korszerűsítés, egy új, moder-
nebb otthon létrehozása. A
tervet tett követte, a szocia-
lista brigádok tagjai nekilát-
tak társadalmi munkában a
bontásnak és később az épít-
ésnek. A sok szorgos kéz
nem dolgozott hiába. A ter-
vező, a kivitelező álma meg-
valósult.

Azt, hogy mennyire szép
az új létesítmény, nehéz len-
ne sorokba önteni. Hasonlóan
fogalmazta meg Bachmann
Mátyas igazgatóhelyettes is,
amikor egy kis rövid lírai be-
vezető után átadta rendelte-
tésének a Juhász Gyula klu-
bot.

S a krónikásnak nem ma-
rad más hátra, mint gratulál-
ni mindazoknak, akiknek szere-
pe volt a klub létrehozá-
sában, mint ahogy tették azt
a kedves kis ünnepségre a
fővárosból Komlóra utazott
neves előadóművészek, idéz-
ve ismét a költő szavait:

„Dolgozni föl mind,
[lankadatlan,
Amíg az élet fénye ég!
Hirdessük: itt nem
[boldogul más,
Csak aki alkot,
[aki munkás!”

Szabó Lajos

Nagy Béla bevezetőjét mondja. Mellette Gungl Ferenc,
Stier József, Markwart Károly és Czéder János.

SZAMOSI MATYÁS:

VISZONTLÁTÁS

Újra a Vlagyimir-dombról nézem a várost,
szemem betelik a látvánnyal: csodálatos,
lenyűgözőt írhat le tollam; mint a festő
fehérbe mártom esetem, s mi csak lehető
belezzúfolom egy rimes aranyos keretbe
és ami érzem, már nem fér be a képbe,
ki-kicsapongó lelkeimmel a múltba téved;
magába szippantja a lefutott hat évet,
már átível a metró hídja a Dnyeperen,
új városnegyedbe torkollik a szigeten.

A dombról lefutó utcáin csorog a lé,
töppörödnek a vén hóbuckák összefelé,
sejlik már a bimbózó tavasz a parkokban,
zöld színt kavár az ifjú titán a partokon
és ágyában ébrednek a Dnyeper vize
s mint vidám malom öröli a jégtáblákat
mindig csak kisebbre, amíg vízzé nem válnak,
folyásuk néhol úgy lelassul, hogy azt hinnéd:
félnek a semmitől s érzik a tavasz szelét,
mely ibolyaillatot hord az azott csendben,

s az égre kúszó nap felszarít mindent rendben,
mosolyog a város és kupoláin a nap,
ráncaiban felaranylik a történelem,
sima falain pedig fut le-fel szüntelen.

(Kijev, 1970. április 3.)

Gyevi Károly:

Kegyelmesek virradatkor

— Jöjjön be — suttopta Rita.

— Hol?

— Lépjön be itt az ablakon.

A szökött hadnagy körülnézett. Se a Hold nem világitott, se az utcai lámpák nem égtek.

Tapogatózva megkapaszkodott az ablakpárkányban.

Borzalmas dörrenés rázta meg a levegőt. A járda kövei összekocantak, mint Rita fogai. Azok a földet rázó dörrenéstől, ezek meg a félelemtől.

— Mi lesz? Hol van? Nem jön? — suttopta Rita valamivel hangosabban mint az előbb, aztán meg felsikoltott. A szökött hadnagy átölelte.

Összebújtak.

Remegtek mind a ketten.

Rita szorosan ölelte magához a férfit, öntudatlan állapotba került a rettenetes félelemtől, amit a távoli bombardálás okozott benne. Csak amikor elcsitult a harci lármák, akkor tért magához. Még mindig a szoba közepén álltak, szorosan karolták egymás derekát. A hadnagy is félt.

Nem a harci zajtól, nem a háborús lármától és nem a földrengéstől. Attól félt, hogy elfoghatják. A tábori csendesség mindig mindenütt megjelenik, kegyetlenül úzi, hajítja a népet, a katonát, a tisztet is. Nincs kegyelem.

Ő is tábori csendőrt akart lenni amikor kitört a háború. A papa vitéz, nemes, miniszteri tanácsos. A tiszt akadémiára is azért vették fel, mert ez sikkes dolog volt, jól illett a papa rangjához, társadalmi állásához, — ő mégsem volt afféle finom úrigyerek-típus.

Szerette gyermekkorában a szepet, az aranydíjtásos egyenruhát, játszópajtásait katonásdít játszott és olyankor mindig ő volt a tiszt. Parancsokat osztogatott, s aki nem engedelmesskedett, azt felpofozta, vagy bilincsbe verette és le-tartóztatta.

Gulyás Jóska volt a szárnysegédje.

Jóska a patikus fia volt. Agrárszakadt fickó, gyámoltalan, sovány, félnék gyerek, de a Géza úrfi árnyékában erőre kapott. Hatalma volt a gyerek-hadseregben, parancsnokának rangja és tekintélye adta az ő erejét is. Az úrhatnáságnak

és az uralkodásnak, a rangnak és a tekintélynek már az árnyéka is elegendő volt, hogy Gulyás Jóska erősé tegye. Ezek az emlékek jutottak eszébe és most már nem bánta, hogy nem tábori csendőrt lett.

Még mindig átölelte tartotta Ritát. Forró volt a teste, átizzott a szoknyán, a blúzán, és Géza hadnagy kigombolta a zubbonyát. Kétoldalt betakarította vele Ritát és még szorosabban fonta köré a karjait — miközben átfutottak gondolatok az emlékek. Világosan látta maga előtt Gulyás Jóska, akiből ugyancsak katonatiszt lett. Őt is hadnagyként avatták a Ludovika Akadémián, vele együtt. De ő már elesett, az ő csonthai fölött már hűvös nyárvegi szél cikázik.

Erre gondolt, amikor észrevette, hogy Rita kibontakozik a karjaiból.

— Oh, — suttopta — oh, mit tettem? Elvesztettem az eszem, bocsásson meg Géza. Nagyon félek. Megtévelyedtem, ha még sokáig tartanak ezek a bombázások.

— Nem bombáznak kedvesem. Sehol se bombáznak — mondta Géza, a szökött hadnagy. Az előbb az csak ágyúdörrej volt. Közelednek. Jönnék. Most is lönek, hallja?

— Hallom.

— Kerítsen nekem egy civil ruhát.

— Minek?

— Megszöktem. Nem megyek vissza a katonáimhoz.

— Oh — mondta Rita és megsimogatta a hadnagy arcát, — mindegy milyen ruhát?

— Mindegy, csak ne legyen rajta arany sűtás, tisztí csillog és semmi se legyen rajta, ami katonaruhára emlékeztet.

— Rendben van, várjon itt, üljön le — mondta és lehajolva tapogatózott, körben, székmagasságban keresett két kezével valamit, amire leülhetne a hadnagy.

Valami nagy zajjal felborult, fémcsörgést hallatott, csilingelő hangok cikáztak a levegőben, bűgöcsiga hangjához hasonló lágyan-hullámosan bűgö remegő hangok vegyültek belé az egész csörömpölésbe.

Rita halkán felsikoltott és az ajtó felé menekült.

Az ajtó állt az ajtóban hálósapkával a fején, a hosszúszerű pipáját marokra fogva a szára közepén.

— Ki van itt kislányom? — kérdezte és felkattintotta a villanykapcsolót, a villany azonban nem égett. Leoltotta,

újra felkapcsolta, vibrálva megjelent egy kis fénycsík az egyik égőn, de mindjárt elaludt. Géza, a szökött hadnagy a cserépkályha mellé bújt.

Rita minden ízében remegett.

— Senki sincs itt jóapám — mondta és zokogva borult az apja mellére.

— Mi csörömpölt?

— Nekimentem a sötétben az óragyűjteményednek.

— Azért bögsz? Mit ténferegsz itt éjnek idején? Nem félsz?

— De félek. Most akartam átmenni hozzátok. Anyu alszik?

— Alszik. Gyere, hagyj itt mindent, ágyúznak, úgy halom. Reggelre itt lesznek.

— A jószágigazgató elmenekült — mondta Rita.

— Nem baj. Elment az állomásfőnök, a leventeparancsnok, a tanácsos úr is elment. Az írakra hagyta itt a lakást és a faragott bútorait. En semmit se hagyok itt senki-re, mert el se megyek. Na, gyere fekjüdj le, ne félj semmitől, én tudom, hogy minket nem érhet baj.

Belekarolt az apjába.

A szökött hadnagy ott állt a cserépkályha mellett.

— Megint ágyúznak — mondta Rita és az anyjához bújt az ágyban.

— Senki nem ágyúzik sehol — mondta az anyja — halucinálsz. Nem csoda. Felmondták a szolgálatot az idegeid.

— Nem mondták fel neki, Csak fél. Te is félsz, mit tagadod. És ha jól meggondolom, van is mit féltünk. Ha itt most bolsi győzelem lesz, oda a jó világnak. Te se leszel kegyelmes asszony többé. Még méltóságos se leszel, pedig most kegyelmes vagy. Én is: kegyelmes úr. Tulajdonképpen én soha nem akartam kegyelmes úr lenni. Én mindig tanítani akartam. Tanár akartam lenni, miniszter lettem. Jó miniszter voltam én, amíg nyugdíjba nem küldtek? Nem? Egyik elődöm se adott annyi szociális előnyt a népnek mint én. Mindenkit szerettem aki dolgozik, ha én magam nem is dolgoztam sokat. De szerettem azt aki dolgozik. Tudják rólam, hogy liberális demokrata vagyok — tudják az angolok is.

— Persze — felelte a kegyelmes asszony az ágyból — tudják hát, csak hogy itt most Arad felől nem az angolok ágyúznak, ne tessék elfelejteni kedvesem.

— Nem felejttem el. Tudom. De aki az angolok szövetségese, az nekem is szövetségese. Akkor is, ha ők maguk ezt még nem tudják. Majd ha ideérnek, közlöm velük.

(Folytatása következik)

Tüzelőanyag elemek

Dr. Rédey László új könyve

Megjelent — a Műszaki Könyvkiadó kiadásában — a Tüzelőanyag elemek című könyv, amely mind témáját tekintve, mind pedig megírását és szerkesztését nézve korszerű, áttekinthető és közérthető. Mindenekelőtt természetesen az energiafajtákkal, a tüzelőanyag elemekben lejátszódó folyamatok elméletével foglalkozó szakemberek számára készült a kötet, mégis hasznosnak forgathatják azok is, akik magasabb színvonalon érdeklődnek a tüzelőanyag elemek működéséről, valamint a tüzelőanyag elemek alkalmazási területeiről.

Már a kötet bevezetője is érdekesen világítja meg a tüzelőanyagok szerepét, rendeltetését és felhasználásuk módját, amikor rámutat, hogy a tüzelőanyagok nem kizárólag eltüzelendő anyagok, hanem nagyon fontos alapanyagok is a vegyipar számára.

Hangsúlyozza továbbá, hogy a mai életben oly elterjedten használt műanyagok, szerves vegyipari termékek, gyógyszerek stb. mind valamilyen úton-módon, kémiai reakciók hosszabb-rövidebb sorozatában szénből, olajból vagy földgázból készülnek. A kohászat is rengeteg tüzelőanyagot használ fel. A szén, vagy széntartalmú vegyületek használatának itt sem csak a hőfejlesztés a célja. A tüzelőanyagok kémiai reakcióiban is részt vesznek. Ezek redukálják az érceket széntémmé.

Az Energiafajták és energiaátalakítás című fejezet kitűnő áttekintést és egyben részletes elemzést is ad az energia különböző megjelenési formáit ismertető. Közli a villamosenergia termelésével kapcsolatos eljárásokat; majd a harmadik fejezetben a tüzelőanyag elemek fejlesztésének történeti áttekintését adva a negyedik fejezetben rátér a tüzelőanyag

elemekben lejátszódó folyamatok elméletének tárgyalására.

Ez a legrészletesebb fejezete a könyvnek, amelyben a kémiai reakció útjait, az elektromos erőt, az elektródok polarizációs jelenségeit, a pólusos elektródokat, az ohmikus feszültségesezt az elemekben, a tüzelőanyagok működési jellemzőit és a hőfejlődést ismerteti. A tüzelőanyag elemek csoportosításának külön fejezetet szentel a szerző, majd az üzemyanagok, a telepek és segédberendezések, az üzemi tüzelőanyag elem áramforrások szakszerű ismertetése

után a tüzelőanyag elemek alkalmazásának területeiről szól átfogóan. Ismerteti a különleges felhasználási területeket, a járműhajtást, a házi áramforrást és az elektrokémiai reaktort.

Külön felhívjuk kedves olvasóink figyelmét a könyv Fajlagos teljesítmény című alfejezetére, valamint a tüzelőanyag elemek működési jellemzőit ismertető fejezetre.

Szükséges, hasznos, időszerű és értékes kötettel gazdagította a műszaki könyvtárát dr. Rédey László ezen új könyvével.

Dr. Gy. K.

Tovább növekszik a szovjet széntermelés

A szibériai és kazahsztáni szénbányák termelése a közeljövőben jelentősen megnövekszik. Csak a kuznyeckai szénmedencében az évi 107 millió tonnáról 185 millió tonnára emelkedik. Itt újabb és újabb bányákat nyitnak meg.

A kazahsztáni külszíni fejtések termelése a többszörösére növekszik. Az irtisi fejtés hamarosan eléri az évi 10 millió tonnás teljesítményt. Egyetlen ilyen bánya elláthatja az Ural, Szibéria

és a Kazah Köztársaság hőerőműveit.

Jelentős tartalékokkal rendelkezik a Moszkva alatti szénmedence. A tervek szerint itt hamarosan eléri az évi 35 millió tonna kitermelést. Két bánya és két dűsítőüzem épül.

A széntermelés növeléséről a közelmúltban döntött a Szovjetunió Minisztertanácsa. Az új bányák mellett modern lakótelepek épülnek.

— APN —

Tíztonnás kazán repülőútja

Messze fenn északon, a sarkkörti éjszaka birodalmában egy pillanatra sem szünetel az aranybányászat. A Jeges-tenger partján települt Ércbányászati Kombinát mosóberendezéséhez a Marcsekanszki Gépgyárban egy speciális — sarkkörti viszonyokhoz kialakított — kazánt gyártottak. Ebben nem is volt semmi különös, de felmerült a kérdés, hogyan juttassák el a megrendelőhöz?

A nehéz feladatot a magadánj repülők vállalták. Mi tagadás, a különleges rakodóbrigád sokáig kínlódott, míg sikerült a tíztonnás kazánt elhelyezni az AN-12 fedélzetén. Hajnalban sikeresen startolt a gép a Jeges-tenger partjai felé.

F. Redlő

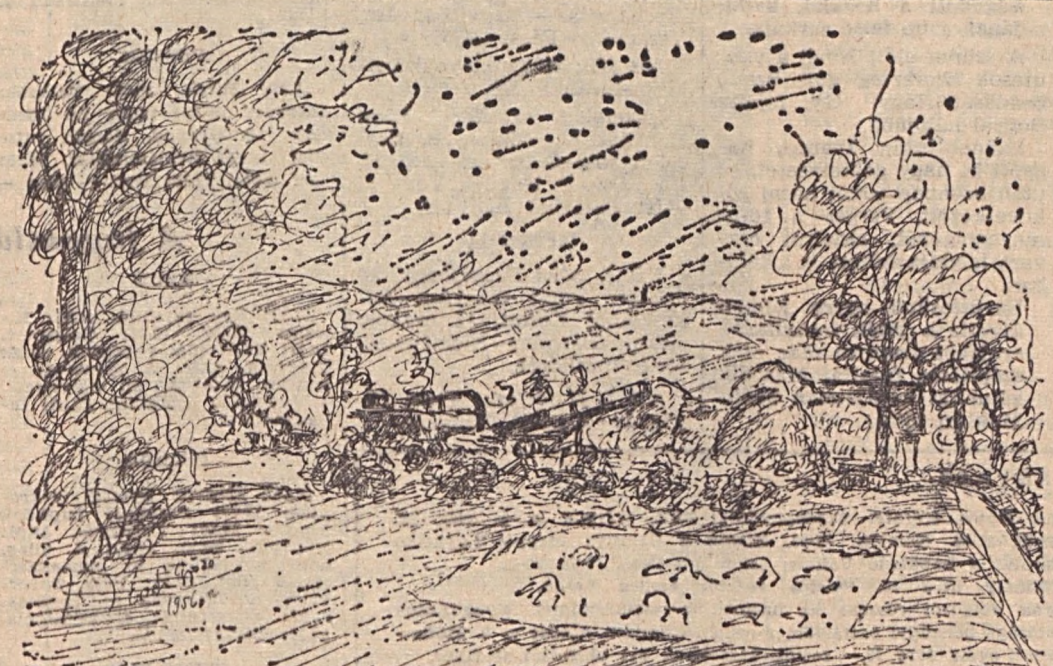
A szén iránti kereslet

A SZÉN IRÁNTI KERESLET 15 százalékos növekedésére számít a következő öt évben az USA. A többletfelhasználás eloszlása: áramfejlesztés 25%-kal, a

vas- és acélipar 3,3%-kal, az export 12,7%-kal növekszik 1969-hez viszonyítva. Az emelkedés felhasználási csoportonkénti bontását a táblázat mutatja, mill. tonnában. Az eddigi 50 m. t. export

57 m. t.-ra nő 1974-ben. Ennek egyharmada Kanadára esik. Számolni kell azzal is, hogy a Japánba irányuló szállítások is megnövekszenek.

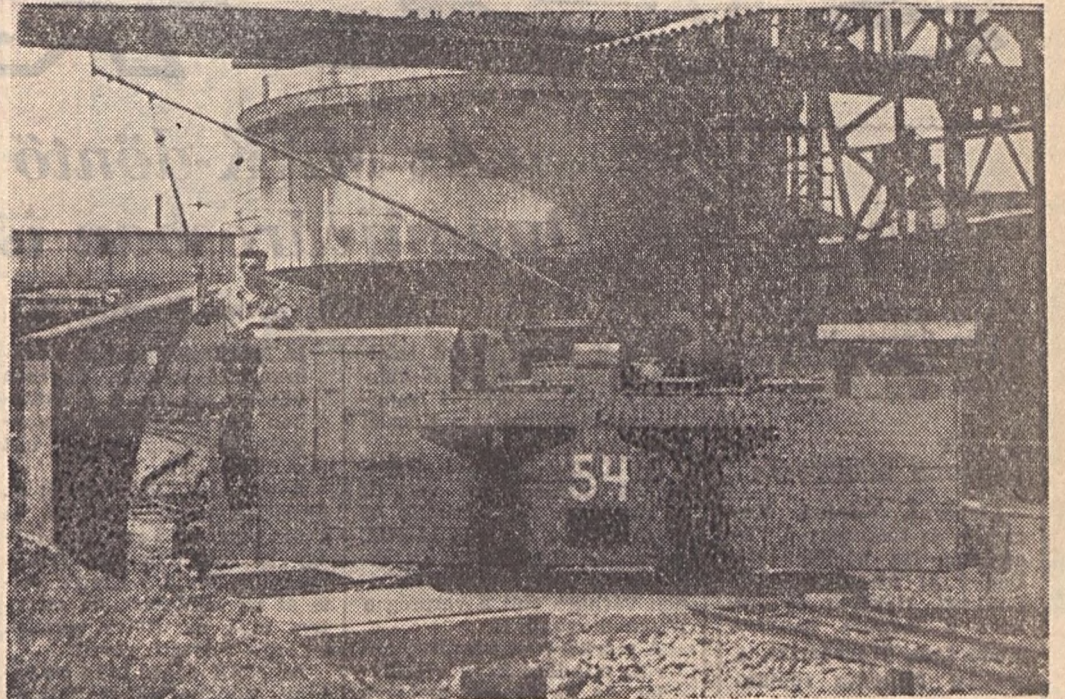
Felhasználási csoport	1969	1970	1971	1972	1973	1974
Hőerőművek	281	296	315	332	344	354
Kokszszen	83	82	83	84	85	86
Ipar	86	85	85	84	84	84
Egyéb fogyasztó	12	12	11	10	10	9
Belföldi fogyasztás	462	475	494	510	523	533
Kanada	15	16	16	17	18	19
Egyéb export	35	36	36	36	37	38
Összesen	512	527	546	563	579	590

Cséplés a pécsszabolcsi határban.

(Erdy Győző rajza)

MUNKA KÖZBEN

Koronczai Károly mozdonyvezető, a Kossuth-bányai szállító brigád egyik legjobb szakembere.

Törődjünk többet egészségünkkel!

Helyes fog- és szájápolás

A fogszuvasodás és a fogágyorvadás a legelterjedtebb megbetegedések közé tartozik.

A civilizált emberek kb. 90 százalékának szuvas a fog. A fogszuvasodás, tehát népbetegség, s ez rámutat a megelőzés feltétlen fontosságára. A rendszertelen étkezések, túlzott szénhidrát fogyasztás, különösen a gyermekkori főételek közötti cukorka- és csokievés, fogszu megbetegedés terjedését eredményezi.

A megelőzés rendszabályai között nagyon fontos helyet foglal el a fog- és szájápolás. Rendszeres és helyes fogápolás nagymértékben csökkenti a szuvasodást. Nevelőintézetekben, bentlakásos napköziotthonokban — ahol felügyelet mellett rendszeres fogápolás folyik — kevesebb

a fogszu megbetegedettek száma.

Hazánkban sajnos az egy főre eső évi fogkrém és fogkefe felhasználás még mindig igen alacsony. Különösen rossz a helyzet a mezőgazdasági vidékeken. Nem ritka faluhelyen az olyan eset, hogy az egész családnak egy fogkefeje van. Fog- és szájápolási kultúránk igen alacsony.

A fog és száj ápolásának kettős célja van: a szájüregben, fogközökben, illetve a fogzománc tapadó ételmaradványokat alaposan, maradéknélkül eltávolítani — ezzel a bomló, rothadó anyagok végtérmekeik útján a szuvasodás közvetlen előidézőit — másrészt a helyes végzett fogápolás a fogínyet erősíti, megelőzi annak gyulladást és a fogágy orvadását.

A fogak tisztítását a fő étkezés után el kell végezni. Az emberek nagyobb része reggel mos fogat, majd ezt követően reggelizik. A napi egyszeri fogmosás — a fogszu megelőzése érdekében — nem sokat ér. Döntő fontosságú a vacsora után — közvetlenül lefekvés előtt — végzett fogápolás. A fogápolás megtartását már 2-3 éves korban meg kell kezdeni. Természetesen ebben a korban nem a fogápolás technikájának az elsajátítása a döntő, hanem annak ténye és rendszeressége. A szoktatás legjobb módszere a szülőlk példamutatása.

A fogkefe kicsi legyen, hogy a fog minden felszínéhez jól hozzáférjen. Feje rövid, a sörtécsomók nem sűrűek és maximum 2-4 sorban helyezkednek el. Legalkalmasabb a disznósörtéből készült kefe. A nagy és sűrű csomózású fogkefe nem alkalmas a fognyak és a fogközök megtisztítására. A fogkefét használat után jól ki kell mosni, állítva (fogmosópohárban) kiszáritani.

A szájöblítéshez langyos vagy állott vizet használjunk. Fogkrémből nem túl sokat, inkább ismételt keveset tegyünk. A fogkefe vízszintes mozgására csupán a habképződésig van szükség. Utána kicsiny, körkörös tovahaladó mozgással dörzsöljük a fogak koronai részét, a fognyakat és az ínysejt. Négy részre osztjuk a fogsorunkat, majd a középvonaltól hátrafelé haladva, az egyik negyed külső felszínét, majd a rágófelső felét dörzsöljük körkörös mozdulatokkal. Hasonlóképpen járunk el a többi negyednél is. A nyelvi, illetve szájpadi fogfelszíneket, fogközöket függőleges fogkefetartással lehet a legjobban elérni. A csupán vízszintes fogkefével, nemcsak eredménytelen, felesleges munka, de káros is, mert az az ételmaradékok, lepedéket a fogközökbe préseli. Az alapos fogápoláshoz idő kell.

A rosszul megválasztott, kopott sörtéjű fogkefével és helytelen irányú dörzsöléssel, nagyobb kárt okozunk, mint-ha fogápolást nem is végzünk. A fogporok nem pótolják a fogkrémet. Vidéken, főleg az idősebb generáció ma is szívesen használja fogmosáshoz a konyhasót és a szódabikarbónát. Mindkettő jó fogápolószert, huzamos alkalmazásuk sem káros. Elsősorban a szódabikarbóna — rendszeres használata esetén — jól csökkenti a fognyaki érzékenységet.

A szájvízek használata kellemes, üde lehetőséget biztosít, azonban a kefével történő fogmosást nem teszi nélkülözhetővé. A szuvas, letört fogak, rothadó gyökerek, az elhanyagolt száj kellemetlen, visszataszító büzt áraszt, megkeseríti az égyén, de leginkább a környezet életét. Itt már elsősorban nem fogkrémre, szájvízre van szükség, hanem sürgős fogorvosi kezelésre.

Dr. Dános László

Szállítási szakemberek, figyelem!

Univerzális gőzmozdony!

A moszkvai Népgazdasági Kiállításon látható jelenleg az a gőzmozdonymodell, amelyet a leningrádi Bányai Egyetem hallgatói és oktatói készítettek.

A mozdony különlegessége, hogy a meghajtókerekek nyomása és ezzel a tapadása a sínre szabályozható. Ez egyben azt is jelenti, hogy bármilyen meredek pályán, még függőlegesen is képes haladni. Alkalmazásával könnyen megoldható a szállítás az aranybányák meredek szállítóaknáin.

Az egyetemen különböző — 150-7800 kilogramm vonóerejű berendezések tervezésével is foglalkoznak. Munkásságuk során jelentős sikereket értek el a bányagépesítésben.

SPORT

Az MNK-döntő után Dunaújvárosban is vereség

Dunaújváros—Kömlő 2:1 (1:1)

A HÉT LEGJOBB CSAPATA

A Pécsi Bányász női kézilabdázói: Lieberné, Fiszter, Kóréné, Till, Keszerice, Szamos, Novoszád, Kresz, Zomi, Hadnagy, Harka.

A HÉT LEGJOBB SPORTOLÓI

Lieberné, Kóréné, Keszerice és Lehoczky a Pécsi Bányász kézilabdázói, Bartal és Mérei a Pécsi Bányász, Horváth és Juhász a Kömlői Bányász labdarúgói, Wernárszki, a Kömlői Bányász röplabdázója, Hadrick és Jónász a Máza-Szászvári Bányász labdarúgói.

Eredmények

Labdarúgás

NB I.

Dunaújváros—Kömlői Bányász 2:1, Tatabánya—Rába ETO 2:0, Sz. Haladás—Ferencváros 1:0, Pécs—Vasas 3:1, Csepel—SZEOL 1:0, Bp. Honvéd—Videoton 2:1, Újpesti Dózsa—Diósgyőr 5:1.

NB I. B.

BVSC—Pécsi Bányász 4:2, Egyetértés—Debreceni VSC 0:0, Ózdi Kohász—BKV Előre 1:0, MÁV DAC—Bp. Spartacus 0:0, Ganz-MÁVAG—ZTE 2:0, Székesfehérvári MÁV Előre—Oroszlány 2:1, Szolnoki MTE—FŐSPED Szállítók 0:0, Várpalota—Egri Dózsa 0:0.

NB II.

Máza-Szászvári Bányász—Ajkai Bányász 1:0 (0:0). Végig jobban játszott a hazai csapat, mégis csak tizeneggyel sikerült a győzelem. Góllövő: Demeter.

Asztalitenisz

A Pécsi Bányász asztaliteniszezői Szegeden szerepeltek a hét végén az országos egyéni bajnokságon, melyet a Szegedi Asztalitenisz Szövetség rendezett. A pécsiek közül az Arató—Papp összetételű női páros szerepelt a legjobban, harmadik helyet szereztek. Andrások oldalán a kalocsai Zambóval (női páros) szintén harmadik lett. Férfi párosban Horváth—Galambos, vegyespárosban Horváth—Papp ötödik helyet szereztek.

Teke

NB III. Kömlői Bányász—Pécsi Ércbányász 6:2. Legjobb dobóink: Takács 437, Czukor 434, Vincze 429 fa.

Röplabda

A Kömlői Bányász férfi röplabdázói a Balaton Bajnokság küzdelmeiben vettek részt 21-én, 22-én, 23-án. A kömlői gárda lelkes, jó játékkal rukkolt ki és végeredményben a 18 induló csapat közül az első ötödik helyet szerezte meg, maga mögé utasítva több NB I-es és NB II-es csapatot.

A két Újpest elleni találkozó (bajnoki és MNK-mérkőzés után) a sorsolás Dunaújvárosba szolgáltatta a Kömlői Bányász labdarúgóját.

Az Újpesti Dózsától elszenvedett súlyos hazai vereség után, sokan félve várták az MNK-döntőt. Érthető is volt, hiszen ha Kömlőn 6:0-ra kikapunk, akkor mindenképpen várható volt a vereség a Népstadionban is.

A mérkőzésen felváltva került mindkét kapu veszélybe, de az újpesti csatárok — főleg Fazekas lelkes játékával — jobban kihasználták helyzetüket. A fővárosi csapat már a hatodik percben megszerezte a vezetést Dunai II. révén.

A féldő közepe táján aztán feljött a Kömlő is, mégis a fővárosiak szereztek újabb gólt.

Bene—Göröcs—Fazekas összjáték után a szélső nagy gólt lőtte. A kezdés után közvetlenül mintegy 35 méterről Horváth a féldő kapufát találta el. A következő percben aztán megszületett a szépítő gól

is. Mohácsik ment el a bal-összekötő helyén, ügyesen közpépre adott és a jó ütemben érkező Juhász a tehetetlen Borbély mellett lőtt a hálóba, 2:1.

A második féldőt ismét az újpestiek kezdték jobban és a 65. percben Fazekas mintegy 25 méterről lőtt Erdősi hálójába. Majd a Kömlő vette át az irányítást, de szépitni csak az utolsó percben sikerült Horváth révén.

Az MNK döntő után csapatunk Budapesten maradt és ott készült a Dunaújváros elleni találkozóra.

Az Erdősi — Kótai, Zimonyi, Makray, Lazaridisz — Angeli, Horváth — Bordács, Juhász, Solymosi, Mohácsik összetételű együttesünk a Kohász ellen is nagy akarással vetette magát küzdelembe. Mint Rajnai József, a Kömlői Bányász elnöke elmondta, végig jó iramú, küzdelemes mérkőzést vívott a két csapat és a Dunaújváros csak a második féldő játéka alapján szolgált rá a győzelemre. A 4. percben Mártha csele-

zett a kömlői védők között, a mieink késlekedtek a közbelépéssel. A középcsatár Bartók elé tudott játszani, aki mintegy tíz méterről lőtt a hálóba (1:0).

Az egyenlítés a 25. percben sikerült, amikor Makray rúgott szabadot. A labda a dunaújvárosi sorfalról leperdült, Mohácsikhoz került, s a szélső beadását Juhász lőtte a kapuba. (1:1).

A II. féldőt ismét a hazaiak támadásai vezették be és a 67. percben Csörgőnek sikerült bevenni Erdősi kapuját. (2:1). Ezután ritkán látható nagy hajrába kezdett a Kömlő, de a lelkes hazai védelem, Papp kapussal az élen mindent háritott.

A kömlői csapatból Horváth, Juhász és Angeli játéka emelhető ki. A csapat egyébként továbbra is a fővárosban maradt, s majd csak a szerdán sorra kerülő Honvéd elleni találkozó után tér vissza a bányászvárosba. Vasárnap az MTK együttesét látják vendégül Kömlőn.

Szabó Lajos

Kézilabda

Budapesten szereztek pontot a lányok

A hétvégén csak a két pécsi együttesünk lépett pályára, mivel a kömlőiak ellenfele a Testnevelési Főiskola az iskola kezdetéig halasztást kapott a mérkőzés lejátszására. A Pécsi Bányász női és férfi csapatai Budapesten léptek pályára, ahol a lányok nem mindegyik fegyvertényt hajtottak végre: pontot raboltak a jó képességű (a Teszedik Kupán nagyszerűen szereplő) BHSC-től. A fiúk heves harcban maradtak alul az egyre jobban belendülő Csepel otthonában.

Nagy taktikai harc folyt a pályán. Lányaink feladata az volt, hogy minél kevesebb gólt kapjanak, így minél többet birtokolják a labdát. Lányaink az edző utasítását a legmesszebbmenőkig betartották így sikerült pontot rabolniuk a fővárosiak otthonából. (A második féldőben bevezetettük bizonyított a pécsi kapu.) Góllövők: Kóréné 2, Keszerice 2.

CSEPEL—PÉCSI BANYÁSZ 25:20 (15:11)

Csepel, NB I-es férfi mérkőzés. Vezető: Dobos, Mártha. Az első perctől izgalmasan alakult a mérkőzés állása. A hazaiak többször is több gólos előnyt szereztek, de együttesünk minden alkalommal egyenlített

tudott. A féldő befejezése előtt sikerült a hazaiaknak négygólos előnyhöz jutniuk. Szünet után kiegyenlítetté vált a játék, majd újra rákapcsoltak játékosaink, és ismét szorossá vált az eredmény. A mérkőzés hajrájában ismét a hazaiak kerekedtek felül.

Együttesünk javuló formában játszott, amire nagy szükség is lesz a vasárnap sorakerülő balnocsapat az Elektromos ellenében.

Góllövők: Sudár 7, Arvay 4, Balogh 3, Gáspár 2, Szász 2, Kiss és Molnár.

Következik

Labdarúgás

NB I.: Kömlői Bányász—MTK, Rába ETO—Pécsi Dózsa, Újpest—Szombathely, Diósgyőr—Dunaújváros, Salgótarján—Bp. Honvéd, Videoton—Szeged, Csepel—Tatabánya, Vasas—Ferencváros.

NB I. B.: Pécsi Bányász—MÁV DAC, Ganz-MÁVAG—Szolnok, Zalaegerszeg—BVSC Bp. Spartacus—Egyetértés, Debrecen—Székesfehérvár, Oroszlány—Várpalota, Eger—Kecskemét, Békéscsaba—Ózd, BKV Előre—FŐSPED Szállítók.

NB II.: Szekszárd—Máza-Szászvári Bányász, Pécsi Ércbányász—Bauxitbányász, Veszprém—Pécsi BTC.

NB III.: Nagymányoki Brikkett—Latinka SE.

Megyei I. osztály: Pécsi Bányász II.—Siklós, P. Porcelángyár—Szászvár, Vasas II. Bányász—P. Gázmű, Véménd—István-aknai bányász.

Kézilabda

NB I. nők: Pécsújhegy, 10 órákor: Pécsi Bányász—Békéscsaba, Kötött, 11 órákor: Pécsi Bányász—Elektromos, férfi mérkőzés.

NB I. B. férfiak: Tisza Cifogvár—Kömlői Bányász.

MOZIMŰSOR

Park: 25—26-ig: Modesty Blaise. Angol film. 27—30-ig: Egy nő a diplomaták asztalánál. Szovjet film. 31—1-ig: Csak egy telefon. Magyar film. Előadások: 4, 6, 8. Matiné 30-án, délelőtt 10 óra-
kor: Visszatérés az életbe.

Kossuth: Délelőtt: 25-én: A sárga tengeralattjáró. Amerikai film. 26-án: Laura szerelme. Román film. 27—28-ig: Csak egy telefon. Magyar film. 29-én: Egy nő a diplomaták asztalánál. Szovjet. 30-án: A sólyom nyomában. NDK. 31-én: Ritus. Svéd. 1-én: Kalandorok. Francia film. Előadások: 10 és 12 óra. Dél-utáni: 25—26-ig: A sárga tengeralattjáró. Amerikai film. 27—30-ig: A sólyom nyomában. NDK film. 31—2-ig: Kalandorok. Francia film. Előadások: fél 3, fél 5. Esti: 25—26-ig: Laura szerelme. Román film. 27—2-ig: Ritus. Svéd film. Előadások: fél 7, fél 9.

Petőfi: 25—26-ig: Modesty Blaise. Angol film. 27—30-ig: Csak egy telefon. Magyar film. 31—2-ig: Dél. Jugoszláv film. Előadások: fél 5, fél 7, fél 9. Matiné 30-án, délelőtt 10 órákor: A főnök 12-kor érkezik.

Hosszúhetény: 25—26-ig: Három óra magánélet. Jugoszláv film. 29—30-ig: A 24—25-ös nem tér vissza. Szovjet film. 1-én: Magányos vadász a szív. Amerikai film. Előadás kezd. hétk. 5, vas. 5, 7.

Május 1 (Kömlő): 25—26-ig: Két úr esernyő nélkül. Román film. 27—30-ig: Mérsekelt égőv. Magyar film. 31—2-ig: Dr. Syn kettős élete. Angol film. Előad.: fél 4, fél 6, fél 8. Matiné 30-án: Kati és a vadmacska.

Zrínyi (Kömlő): 25—26-ig: Átutazók paradicsoma. Csehszlovák film. 27—28, 30-án: Z, avagy egy politikai gyilkosság anatómiája. Francia film. 1-én: Majd a Leontine. Francia film. Előadások: fél 4, fél 7.

Gyárvaros: 25-én: Virágvásárnap. Magyar film. 27—28-ig: Történelmi magánügyek. Magyar film. 29—30-ig: Fegyver rám! NDK. 31—1-ig: Öfelsége Herceg elvtárs. NDK film. Előad. kezd. hétk. 6, vas. 4, 6.

Pécszabolcs: 25-én: Sellő a peccsétgyűrűn. I., II. Magyar film. 27—28-ig: Szerelme, ó! Amerikai film. 29-ig: Bátor kisasszony. Csehszlovák film. 31—1-ig: Dr. Horst fantasztikus esete. Dán film. Előad. kezd. hétk. 5, 7, vas. 3, 5, 7. Matiné 30-án: A rocheforti kisasszonyok. Francia film.

Vasas I: 25—26-ig: Arc Magyar film. 28, 30-án: Velem nem, asszonyom! NDK film. 1-én: Z, avagy egy politikai gyilkosság anatómiája. Francia film. Előad. 6 óra.

Vasas II: 25-én: Bilincs és mosoly. Amerikai film. 27—28-ig: Helga. NSZK film. 29—30-ig: Történelmi magánügyek. Magyar film. 31—1-ig: Bátor kisasszonyok. Csehszlovák film. Előad. hétköznap 6, vasárnap 4, 6.

Mecseknádasd: 26-án: Heintje. NSZK film. 29—30-ig: Banditák hálójában. Angol film. 2-án: Mérnök veszélyes küldetésben. Szovjet film. Előadások hétk. 7, vasárnap 5, 7 órákor.

TV MŰSOR

KEDD

17.56: Hírek. 18.05: Félmillió gyermek érdekében. 18.35: Hivatali visszaélés. Angol játékfilm. 19.05: Esti mese. 19.25: Célok, utak, lehetőségek. Beszélgetés három művészrel. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Egy nap a parkban. Olasz film. 21.55: Tv-Híradó. 2. kiadás.

SZERDA

9.30: Távoli tájak, érdekes népszokások. Kisfilm. 9.55: Orjárat az égen. III. rész. (ism.) 11.00: Francis az ősi Afrikában. (ism.) 17.58: Hírek. 18.05: Tizen Túllak Társasága. 18.55: Esti mese. 19.05: Tanévnyitó az Iskolateleviszióban. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Az apók. Goldoni vígjátéka, magyarul beszélő tv-film. 21.45: Tv-bérlés. 22.35: Tv-Híradó 2. kiadás.

CSÜTÖRTÖK

17.56: Hírek. 18.05: Gyimka kassza. Szovjet kisfilm. 18.20: Várterekoktél Prágából. 18.50: Trüccle. Riportfilm. 19.10: Esti mese. 19.25: Francis az ősi Afrikában. V. rész. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: A hamis Izabella. Magyar bűnügyi film. 21.40: A Tv Galériája. Asszonyi Tamás szobrászművész. 22.20: Tv-Híradó 2. kiadás.

PÉNTEK

17.56: Hírek. 18.05: Telizsák. Szervusz nyár! 18.35: En kívánod, te kívánod. Román rajzfilm. 18.45: Reklámműsor. 18.55: Kisfilm. 20.50: Az én világjáróm. — jugoszláv játékfilm. 22.20: Divatfesztivál.

SZERDA

17.15: Magyar nyelvű tv-krónika. 17.50: Parangal kapitány kincse. 18.30: Turizmus. 19.00: Népszerű zene. 19.20: A világ, amelyben élünk — ismeretterjesztő film. 20.35: Pera Todorovics: Hajdúskodás — tv-játék. 21.35: Schumann: 4. szimfónia. 22.35: Divatfesztivál.

CSÜTÖRTÖK

17.15: Magyar nyelvű tv-krónika. 17.50: Primoz naplója.

jövő. Hogyan készült a terv a gépiparban? 19.40: Szanzonrói szanzonra. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Az egyenlítőn túl. A Grvz Allami Népi Együttes utinaplója. 21.05: Nyitott könyv. Lengyel József: Újra a kezdet. 22.05: Tv-Híradó 2. kiadás.

SZOMBAT

9.03: Francis az ősi Afrikában. (ism.) 9.35: Az apók. (ism.) 11.00: Udvozöllek, iskolai Közvetítés Moszkvából. 14.33: Valaid a sötétből. Tv-film. (ism.) 15.33: Venezuelai indiánok között. I. rész. 16.15: Hírek. 16.20: Reklámműsor. 16.30: Atlétika. Férfi EK döntő közvetítése. 20.50: Tv-Híradó. 21.10: Közvetítés a Margitszigeti Szabadtéri Színpadról felvételről. Lehár: A mosoly ország. Operett. 23.35: Tv-Híradó 2. kiadás. 23.45: A reménykedés kínjai. Francia film.

VASÁRNAP

9.20: Foki Maxi kalandjai. 9.45: Uttörő-híradó. 10.00: Pajtás Kupa. 11.10: A Tenkes kapitánya. (ism.) 14.43: Atlétika. Férfi EK döntő. 16.40: Az Orion úrjai fantasztikus kalandjai. 7. (ism.) 17.40: Reklámműsor. 17.45: Nicolas Nickleby. 4. a vacsorára. 18.10: Delta. 18.45: Esti mese. 18.50: Hálóba, Pést csak Pést. Horváth Ferenc műsorából. 19.10: A világ térképe előtt. 19.25: Török Erzsébet énekel. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Gellérthegy álmok. Játék két részben. A Madách Kamaraszínház előadása. 22.15: Tv-Híradó 2. kiadás. 22.25: Műzsláló városok. Weimar.

A jugoszláv tv műsora

KEDD

17.50: Egy rajzfilm. 18.05: Kicsiny világ. 18.30: Telesport. 19.05: Szlavóniai népdalok. 19.20: Tv-posta. 20.35: A táncmáster — kisfilm. 20.50: Az én világjáróm. — jugoszláv játékfilm. 22.20: Divatfesztivál.

SZERDA

17.15: Magyar nyelvű tv-krónika. 17.50: Parangal kapitány kincse. 18.30: Turizmus. 19.00: Népszerű zene. 19.20: A világ, amelyben élünk — ismeretterjesztő film. 20.35: Pera Todorovics: Hajdúskodás — tv-játék. 21.35: Schumann: 4. szimfónia. 22.35: Divatfesztivál.

CSÜTÖRTÖK

17.15: Magyar nyelvű tv-krónika. 17.50: Primoz naplója.

18.30: Folkorszemle. 19.05: Encyklopédia. 19.20: Ilyesmí is meg esik. 20.35: Szórakoztató zene. 21.33: Megtörhetetlenek — folytatásos film.

PÉNTEK

16.45: Magyar nyelvű tv-krónika. 17.50: A-tól S-ig. (gyermekműsor) 19.05: Panoráma. 20.35: Kvíz. 21.50: A virginiai ember — folytatásos film. 23.10: Divatfesztivál.

SZOMBAT

14.30: Szerelme falusi módra. 15.15: Népzene. 15.45: Hét helyi rádió nap. 16.00: Európa Atlétikai Kupa döntője. 18.20: Irizsági játékok. 19.20: Időgép. 20.35: Tv-magazin. 21.40: Csak érted élek — amerikai játékfilm.

MECSEKI BANYÁSZ

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs, Déryné u. 9. fszt. 10. Telefon: 26-60 (városi szám). Uzem telefonok Pécsen: 22-60, 22-61, 22-62, 22-63. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat, Pécs, Hunyadi u. 11. Felelős kiadó: Braun Károly. A Lapkiadó Vállalat telefonja: 15-32, 15-33, 60-11.

Készíti a Pécsi Szikra Nyomda, Pécs Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Elfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozói részére az üzemek bérszámfejtőinél. Nyugdíjasok és intézmények előfizethetik Pécsen a Mecseki Szénbányák igazgatósága pénzügyi osztályán, Pécs, I., Komjáth Aladár u. 5. Elfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak fél évre: 10,— forint, egész évre 20,— forint. Másoknak évi 20 forint 10 fillér.

Index: 25.917